

वि
त
म
व
र

MAGAZINE
Vol. XVII 1985

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College For Women**

Madras-600 044

Vol. XVII
1985

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself. "Yagno Vai Vishnu" The Lord is reached by the three steps of the altar signifying **Kshara, Akshara and Poorna Purushothama**. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of **Knowledge** (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of **Knowledge, Intelligence, Action and Material Resources**. The aim of all knowledge is the realisation of the **Supreme Truth** and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"SATYAM PARAM DHEEMAHİ"

Our Revered Founder Chairman
Shri Nanalal Bhatt

Shrimathi Devkunvar

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ॥
सत्ययस्य सत्य ऋतसत्यनेत्र सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्ना ।

श्रीभागवतम् (२०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणो कथाया दृस्तौ च कर्मसु मनसस्तव पादायोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्री भागवतम् (१०-१०-३५)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वयंदीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण—१

Editorial Committee

President :

Mrs. Thangam Seshan, M.A.
Principal

Editors :

Dr. (Mrs.) Kala K. Tawker
Department of Tamil

Mrs. Chandra Madhavan
Department of Mathematics

Mrs. Anandhi Jayakumar
Department of English

Vaishnav College for Women Madras - 600 044

CONTENTS

	Page No.
The College Crest
Kalasala Prarthana
Editorial Committee
Editorial
The Union Office Bearers
College Annual Report
Prize Winners List
Union Diary
Sports Annual Report

ENGLISH SECTION

End of an era	... Geetha Sundararajan, III Litt.	... 1
Ode to Prime Minister	... G. Giriya, I Stat	... 2
Patriotism-The Name is Indira Gandhi	... M. Jayavidya, B.Sc. I Phy.	... 3
International year of the youth	... V. H. Jaya Shree, III B.Com.	... 4
My Mine	... T. S. Lalitha, Dept. of English	... 5
R. K. Narayanan	... R. Sathyakalyani, III Litt.	... 6
India To-day	... S. Lalitha, III Chem.	... 8
Colic as the Odyssey of Munoo	... Sridhya, II Litt.	... 9
The Craze	... Beena Varghese II B.A. Eco. B	... 12
High Fees	... S. Lalitha, III Chem	... 13
Palindromic Numbers	... N. Bhuvaneshwari, III Maths.	... 14
The Friday lab fever	... P. Meenakshi, III Chemy.	... 16
Dawn for Nature	... V. V. Lakshmi, II Litt.	... 17

Editorial

The role of women in a developing country is an indicator of how well the country is developing. Women do have a very important role to play in the society, which has been the reason for their being exalted by poets and writers. Women's contribution to humanity whether at home or in society is no less than anybody else's. We can see that women have performed several heroic deeds and made sacrifices for the attainment of freedom of several nations. The very fact that women have been the heads of state in some countries stands to prove the importance of women. The names that come to our minds in this connection are Mrs. Indira Gandhi and Mrs. Margaret Thatcher. Of the two Mrs. Gandhi has laid down her life in the service of the nation. Her martyrdom is as noble as that of Mahatma Gandhi. She has brought fame for womanhood itself by her life and service. She died as a 'Desh-Sevika' according to her own professed ambition. Her life proves the words of Tennyson :

"Better not be at all
Than not be noble".

The international decade for Women which started in 1975 is about to end. At this stage it is necessary to evaluate the progress in the condition of women during this decade. Although women had been active and risen to prominent places in the political field, they have not been able to achieve enough freedom of movement, enough help and courage to rise above the discriminations built up over thousands of years of male-dominated society. It is tragic that women, subjected to an unequal status for ages, had come to accept it as their fate. It is not enough that some women have been able to reach top positions. Steps should be taken to fight the historical, social and cultural backwardness thrust upon women and also to put an end to malechauvinism. The discrimination should be removed at the day-to-day level. As Mr. Rajiv Gandhi said, "It is the fight up every rung of the ladder that has to be made easier". The attitude of the society towards women has to change. Unless enlightened women take up their cause seriously with a full realisation of their responsibilities, assume leadership and involve the masses in the fight against injustice and inequality, the conventional society will not be helpful to them.

Education is the key factor in the progress of women and that alone can inculcate the spirit of confidence among the women and thus they will realise their potential. Realising the fact that "Women, in a sense, are the social conscience of the country", our revered founder, the present Chairman and the managing committee have been serving the uplift of womanhood and the academic awareness among women. In this context, we can recall and take as our motto the favourite passage of our late Jawaharlal Nehru taken from Robert Frost's Poem :

"The woods are lovely, dark and deep,
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep".

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥
यतः प्रवृत्तिभूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥

Bhagavad Gita XVIII Chapter

Man reacheth perfection by each being
Intent on his own duty. Listen thou how
Perfection is won by him who is intent on
His own duty.

He from Whom is emanation of beings,
By Whom all this is pervaded
Worshipping Him by his own duty a
Man winneth perfection.

Doing one's duty should be the primary
Concern of everyone. The one who strives
To perform his or her duty in all sincerity
And with dedication will surely be rewarded
with "perfection".

Perfection in all our endeavours is the key to success. With utmost
faith in the Almighty we pledge to serve the cause of Humanity.

(Sd.) S. N. BHATT

THE UNION OFFICE-BEARERS

PRESIDENT

Mrs. Thangam Seshan

Principal

Vice-Presidents :

Dr. Mrs. Meera Muralirangan

Mrs. T. Sumitra

Student Secretary :

Maria Shanthi Rao, (II Eco.)

Student President :

V. H. Jayashree, (III B.Com.)

Student Jt. Secretary :

Romaine Goodman, (I B.Com.)

★

★

★

★

ENGLISH ASSOCIATION

Vice-President :

Miss. A. Sudha

Secretary :

K. Poornima, (III Lit.)

TAMIL ASSOCIATION

Vice-President :

Mrs. R. Shanthakumari

Secretary :

V. S. Kalyani (II B.Com.)

HINDI ASSOCIATION :

Vice-President :

Dr. Mrs. Jayalakshmi Subramanian

Secretary :

N. Padma, (II Phy.)

SANSKRIT ASSOCIATION

Vice-President :

Mrs. A. Uma

Secretary :

K. Rajeswari, (II Chem.)

MATHEMATICS ASSOCIATION

Vice-President :

Miss. V. R. Janaki

Secretary :

N. Bhuvaneshwari, (III Maths.)

CHEMISTRY ASSOCIATION

Vice-President :

Mrs. K. Chellam

Secretary :

S. Rajeswari (III Chem.)

PHYSICS ASSOCIATION

Vice-President :

Mrs. K. Rajalakshmi

Secretary :

T. Usha, (III Phy.)

BOTANY ASSOCIATION

Vice-President :

Mrs. R. Seethalakshmi

Secretary:
S. Sashirekha, (III Botany)

HISTORY ASSOCIATION

Vice-President:
Mrs. A. K. Janaki

Secretary:
Vasanthi Malar, (III Hist.)

ECONOMICS ASSOCIATION

Vice-President:
Mrs. H. Seethalakshmi

Secretary:
V. Vidya, (III Eco.)

COMMERCE ASSOCIATION

Vice-President:
Mrs. T. N. Rama

Secretary:
Prabha Cherian (III B.Com.)

FINE ARTS ASSOCIATION

Vice-President:
Mrs. A. Uma

Secretary:
B. Bhuvaneswari, (III Litt.)

GAMES ASSOCIATION

Vice-President:
Mrs. Radhama Gopalakrishnan

Secretary:
Cecilia Pushparaj, (III Phy.)

Joint Secretary:
T. J. Vijaya, (II His.)

PLANNING FORUM

Vice-President:
Dr. Mrs. Kala K. Tawker

Secretary:
Lalitha, (III Eco.)

QUIZ CLUB

Vice-President:
Miss. G. Jayashree Iyer

Secretary:
Uma, (II Phy.)

DEBATING CLUB

Vice-President:
Mrs. Sundari Manian

Secretary:
Shyamala, (III Chem.)

N. S. S. Programme Officers:

Mrs N. Sachi Devi,
(A. P., Dept., of Eco.)

Mrs. Shantha Nair,
(Professor, Dept., of English)

Miss. T. Seethalakshmi,
(A. P. Dept., of Botany)

Programme Assistants

Unit I
D. Sashi kala (II Eco.)

Unit II
Srividya, (II Lit.)

Unit III
V. Sharadha, (II Botony)

College Union Office Bearers

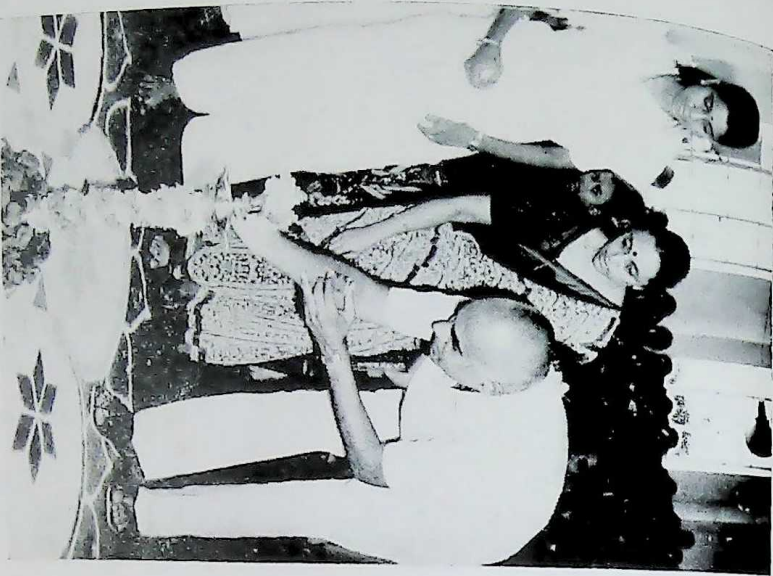
President
V. H. Jayashree, III B. Com.

Secretary
Maria Shanthi Rao, II E. A. Eco.

Jt. Secretary
Narasimha Goodman, I B. Com.

Mr. C. V. Narasimhan, lights the lamp

W. H. Jayashree, Our best out-going Student receives the Prize

Cecilia Pushparaj, receives the Prize

Dr. Ramani enchants the audience on the Founder's Day

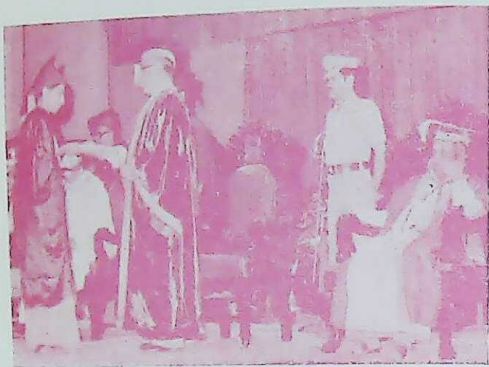
Prize-Winning English Play

Union Inaugural

Our College has acquired a Computer

DREAM COME TRUE

R. Kalpana, II Rank - Holder in Commerce in Madras University

T. R. Srinivasan graced the occasion on Convocation Day

Our Young Graduates

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women

Chromepet, Madras-600 044

College Annual Report 1984-85

It is my proud privilege to welcome our distinguished Chief Guest, Dr. R.M. Honavar, The Director, Institute for Financial Management and Research, Madras. We are very thankful to you, Sir, for having readily accepted our invitation to preside over our Seventeenth College Day Celebrations to-day, amidst your multifarious and more pressing activities. I also welcome heartily all our esteemed guests and parents.

At the outset, I express our great regard and gratitude to our beloved Founder Chairman, Late Shri Nanalal Bhatt. It was his untiring efforts and philanthropy which had fruited in the shape of this Women's College, catering to the educational needs of middle class women, especially of Chingleput District. I avail this earliest opportunity to rededicate ourselves to the principles and goals he had set.

Our College has been carrying on its banner, the simple and humble traditions and cultural heritage of Indian Women, and for this, we owe much to our Founder Chairman's beloved Wife Smt. Devkunvar, in whose name this college stands. We are also proud of our Respected Chairman, Shri S. N. Bhatt and are very fortunate that the very ideals and standards set forth by our Founder Chairman are being further encouraged by his son. But for the unstinted co-operation and guidance of our Chairman and the members of the Managing Committee, all our efforts would be in vain. I should also, at this juncture, make a mention of the dedicated team of

staff members, both teaching and Non-teaching.

Statistics being an integral part of all Applied Sciences, B. Sc. Statistics is offered in our College, from this year. A batch of B. Com. study is also started in the Evening College, to meet the growing demand for this Course.

Our College building is also growing slowly but steadily. The new side wing has accommodated the Library in the ground floor and Natural Science Laboratories, in the first floor. With benevolent co-operation, of staff and students, we hope to construct one more floor, in future, with more class rooms.

Our College reopened for this academic year in the month of July 1984. The College Union commenced its activities with Selvi V. H. Jayashree (III B Com) as its student president, Selvi Maria Shanthi Rao (II B A Eco.) as Secretary and Selvi Romaine Goodman (I B Com) as Joint Secretary. On 26-7-84 our Union had its auspicious inauguration, by Sri C. V. Narasimhan who gave an enlightening speech on the spirit of debating.

Allied Associations of the Union conducted a number of meetings, Seminars, and competitions and provided greater opportunity to our students in displaying their talents and creative activities. This year, for the first time competitions in Rangoli, Sketching, Wild Life Painting, Dumb Charades in Tamil and College were conducted encouraging the

creative and aesthetic ideas of our students. In fact, the Rangoli competition involved 28 teams. A competition in Tamil Short Story writing also brought out many a budding writers to the forefront.

The best outgoing student award has been presented to our College student President Selvi V. H. Jayashree III B.Com, a humble and simple, yet a talented girl. Selvi Cecilia Pushparaj III B.Sc. Physics, also deserves appreciation for her varied activities and she is given a special prize.

In memory of our Respected Founder Chairman and his inspiring wife, a number of competitions were conducted in our College thrown open to all colleges in the city. Keen competitive spirit was evinced and rolling

shields and prizes were awarded to the winners, who belong to different colleges in the Madras City. Selvi S. Latha and Selvi S. Srilakshmi III B.Sc. Physics of our College have bagged the first prize and rolling shield for Gita Recitation. Selvi Ritu Garg I B.Sc. Phy. won the II prize in Hindi debate and Selvi R. Nivedita I B Com (Even) II Prize in Classical Music - instrumental.

Our students have also proved their mettle by winning prizes in innumerable inter-collegiate competitions. The list runs very long in as much as 40 to 50 prizes and we present it with great pride and privilege. In this context, special reference may be made of the Physics students, especially the final year students.

Inter Collegiate Science Competition	Venue	Prize	Name
1. Seminar in the Department of Aeronatics-Topic Rockets and Propulsions	conducted by Indian Inst of Science	Rs. 251-Cash Prize by <i>Tatas</i>	Selvi Cecilia Pushparaj, III Phyl
2. Seminar in the Department of Aeronatics Topic Gas Turbines	MIT	Consolation Prize Rs 25/- by <i>Tatas</i>	Selvi B. Madhubala, III Phy.
3. Seminar in the Department of Aeronatics Topic Gas Turbines	MIT	Cash Prize Rs. 25/-	B. Madhbala, III Phy for the same
4. Madras Science Association - Quiz	Held at Appollo Hospital	I Place & Best Team Rolling Cup	1. B. Shaila Rao, III Bot. 2. Cecilia III Fhy. 3. S. Srilakshmi, III Phy.
5. Inter Collegiate Maths Students Meet 1985 - Essay writing Paper Reading	MIT	I Prize II Prize	V. K. Latha, III Maths. Srilakshmi, III Fhy.
6. Sangam 1985 Hindi Debate	MIT D.G.Vaishnav College	III Prize II Prize	R. Ranjani, III B. Sc. Maths. Selvi Ritu Garg, I Phy.

7. Youth Festival Hindi Oration
Tamil Essay Competition
Gandhi Peace Foundation
Thiruvavoor

8. Tamil "Vinadivina"

9. Dumb Charade in Tamil

10. "Aruvai"

11. Tamil Kavithai

12. Dumb Charade - Tamil

13. Tamil Oratorical Contest

14. "

15. "

16. "

17. "

18. Tamil Oratorical Contest

19. "Sol Enna Sol" (what is the good word)

20. Essay writing in Tamil

MIT	III Prize	Selvi Ritu Garg, I Phy.
Thiruvavoor	I Prize	Selvi Dhaneswari, II Bot.
Chellammal College (Checofest)	I Prize	Selvi Mala, III Phy. Selvi Lalitha, III Eco.
"	I Prize	Selvi V. H. Jayashree, III B. Com. Selvi R. Jayanthi, III B. Com
"	II Prize	Selvi C. Chithra, III Phy.
"	III Prize	Selvi C. Chithra, III Phy.
Sangam '85 D. G. Vaishnav College	II Prize	Selvi V. H. Jayashree, III B. Com. Selvi R. Jayanthi, III B.Com. Selvi V. Vijayalakshmi, III B. Com
Punjab Assn. In Chellammal College	I Prize	Selvi Senthamil Selvi, I Maths.
"	III Prize	Selvi Dhaneswari, II Bot.
"	III Prize	Selvi T. K. Jayashree, I Phy
"	III Prize	Selvi R. Geetha, II Maths.
"Thenmazhai" Magazine	Consolation Prize	Selvi S. Usha, III Fhy.
New College	III Prize	Selvi S. Kalpana, III Chem. Selvi S. Jayashree, III Bot. Selvi S. Usha, III Fhy. Selvi C. Chithra, III Phy
Unifest University of Madras	I Prize	Selvi R. Latha, II Bot.

21. Oratorical Contest in Tamil	MIT	II Prize	Selvi C. Chithra, III Phy.
22. Oratorical Contest in English	MIT	I Prize	Selvi V. H. Jayashree, III B. Com.
23. Oratorical Contest in English	Loyola College	Consolation Prize	Selvi R. Radha, III Phy
24. Oratorical Contest In English	Ideal Home Exhibition	III Prize	Selvi Padma Natarajan, II Phy.
25. College Competition	UNIFEST University of Madras	II Prize (Team)	Selvi Jamuna, III Chem. Selvi Kalpana, " Selvi Sudha, "
26. Essay writing in English	Ramakrishna Mission Vidyalyaya Coimbatore	II Prize	Selvi Cecilia Pushparaj, III Phy.
27. Dumb Charade in English	Rotary Club Meanambakkam	III Prize	Selvi Padma Natarajan, II Phy Selvi Ritu Garg, II Phy Selvi R. Uma, II Phy.
28. Dumb Charade in English	New College	II Prize	Selvi Padma Natarajan, II Phy. Selvi Ritu Garg, II Phy. Selvi R. Uma, II Phy.
29. College Competition	Guindy Engg. College Madras	II Prize	Selvi S. Usha, III Phy. Selvi Madhubala, " Selvi C. Chithra, "
30. "Sol Enna Sol"	T. V.	I Place	Selvi S. Srilakshmi, III Phy.
31. Rangoli	D. G. Vaishnav	III Prize	Selvi S. Srilakshmi, III Phy. Selvi Srividhya, III Litt. Selvi S. Vidhya, II Litt.
32. Bhagavad Gita	S. D. N. B. V. W. College for Chromepet	I Prize	Selvi S. Srilakshmi, III Phy. Selvi Cecilia Pushparaj, III Phy.
33. Certificate of Appreciation for (Social Work) given by Lions Club of Madras			
34. Tamil Oratorical Contest	Pavendar Ilakkiya Peravai	II Prize	Selvi S. Usha, III Phy.

35. Vinadi Vina		III Prize	Selvi S. Usha, III Phy.
36. Tamil Debate	Mylapore Academy	III Prize	Selvi S. Usha, III Phy.
37. Electrofocus Seminar	MIT	II Prize	Selvi S. Srilakshmi, III Phy.
38. Quiz	AIR	III Prize	Selvi R. Uma, III Phy.
39. Quiz	AIR	I Prize	Selvi R. Uma, II Phy.
40. Over all shield for Vaishnav College for Women in the "National Integration Camp" conducted by Rajasthan Association at MIT.			

In the academic sphere, our College had made a special mark, as well. Selvi R. Kalpana of B.Com. and Selvi S. Lalitha of B.Sc. Maths. have secured II ranks in the University Examinations, held in April/May 1984. Our General results in all subjects also present a high percentage of passes.

I take this opportunity to place on record that our College has been honoured with the Government Rolling Cup, among all Colleges affiliated to this University, for having secured the highest percentage of passes in the University Examinations held during April/May 1982. I will be failing in my duty, if I do not express my deep sense of appreciation to the staff and students for this remarkable achievements, which is undoubtedly a landmark in the history of our College,

Learning, being an unfathomable depth, poses a challenge to our staff who have only too readily taken it up. Many of our staff members have involved themselves in Research work leading to M. Phil and Ph. D. degrees. Mrs. Kala K. Tawker, Professor of Tamil and Mrs. Jayalakshmi Subramaniam, Professor of Hindi add upto the list of Doctorates in the College. Mrs. R. Seethalakshmi, Professor of Botany, Mrs. Nirmala Tharoor, Professor of Chemistry, Mrs. A. K. Janaki Department of History, Mrs. Anandhi Jayakumar, Depart-

ment of English and Mrs. S. Kannamma, Department of Mathematics are the recipients of M. Phil Degree during this year.

Our Library made great strides in its expansion on being shifted to the new building and now it hoards 16,100 volumes. UGC Funds towards Library has gone a long way in acquiring varied reference books and books for the Book Bank which gives a helping hand to the needy students.

Our students are in no way poor on the field. This year, our College has been given the privilege of hosting the tournaments and sports for Madras - South Division of the Madras University. A number of students have been selected to the Madras University Team in Ball Badminton, Volley ball and Cricket. Our players have come out in flying colours in the Inter-Collegiate Tournaments especially in Volley Ball. Further many of our Volley Ball and Hockey Players also represent Chingleput District, Madras South Division, Madras University and State of Tamil Nadu. Selvi Antonette Rosary II B. A History has actually scored a hatrick by getting herself selected to three University teams, Volley Ball, Basket Ball and Athletics. The best goal keeper in Hockey was awarded to Selvi Beena of II B. A. Economics of our College in the Inter-Collegiate Limca Trophy

Tournament. Our students Selvi A. Parvathy of III B. A. History and Selvi Cecilia-Pushparaj of III B Sc. Physics have also been selected to participate in Junior National Foot-Ball Tournament held at Lucknow and in 'Senior Nationals' held at Trivandrum, respectively. At the Inter-Collegiate Tournaments in Table Tennis, sponsored by Limca, our College team was adjudged the winners

"Not me but you" has been the underlying motive of every NSS Volunteer. Whatever be the nature of work our volunteers are always ready to give a lending hand. This kindness of spirit and service has stood in good stead in all regular activities, visiting hospitals, regulating the queues, acting as scribes to the blind, educating the adults in rural areas, helping to check ticketless travellers, are some of our activities. Campus cleaning is yet another major activity.

A one day camp was conducted at the Tambaram Orphanage. A health camp was conducted for the children of rural masses. "Polio free Madras 1985" Programme was very successfully implemented by our NSS Volunteers. Acting as paramedical staff, our volunteers enumerated nearly 1200 families.

A special training camp was conducted by International Emergency Action Indian Branch at Palavakkam, in which our Volunteers had participated. They were trained as to how to act in emergencies.

This year too, the response for the Blood Donation Camp was encouraging. More than a hundred students donated blood in the camp led by Dr. (Mrs) Vimala Ramalingam and her team from the Childrens Hospital-Blood Bank.

The venue for our 10 days Special Camp was Chamber's Colony Chromepet. With the enthusiastic co-operation of the local youth, we successfully managed to complete the drainage work. Though it was strenuous, we took it up as a challenge. The rest of

our programme included a free health checkup, sports for the children and healthy baby camp. Though the academic year has come to an end, our work still continues.

Self discipline is the way to purify the society; the urge for such a need is to be inculcated in the minds of our youth; who are the future citizens of our Country. Our College has been placing great importance on discipline, love and human respect among our students. The moral value for preserving our great traditions and culture has been insisted upon greatly. Hence it is not surprising that our College has been selected by H.H Jayendra Saraswathi Swamikal, as the first College to have meetings, debates and discussion on ethical values of life in connection with the Golden Jubilee Celebrations of the Acharya. Thanks to the Adambakkam Kainkaryia Sabha and especially the sincere interest shown by Sri V. Nagarajan, our College is running free class for students to learn Soundarya Lahari set to Music and our Students show keen interest in learning this. It is only a small beginning we hope, next year more such courses can be run. In the Slickha Recitation Competition conducted by Adambakkam Kainkaryia Sabha, in Soundarya Lahari, Sivanandalahari and Bhaja Govindam, Selvi Latha II B.Sc. Chemistry, Selvi V. V. Mahalakshmi I B.Sc. Physics and Selvi B. Bhuvaneswari III B. A. Literature have secured the first three prizes respectively. A competition was also held in Bhagavad Gita Recitation in our College and Selvi S. Sriakshmi III Physics and secured the I Place.

It is with pride that I mention that our College has been in the receiving end of help in the form of Scholarships and prizes both from philanthropists outside and from our own members of Teaching Staff. This year, two more of our staff members have instituted scholarships to the deserving students, in the names of Sri V. A. Subramaniya Iyer and Smt. Gomathi Ammal and in the name of

Sri K. A. Viswanatha Iyer. M/s Synthetic Cutting Tools, Chromepet, have instituted an endowment amount of Rs. 3000/- the interest accruing from it to be given as scholarship to a deserving student.

Talent and intellect, wherever they are, are picked out and encouraged in our College. Some of our less fortunate students have been helped financially under the "Earn While You Learn Scheme" when they assist in the Library and in the Games Field.

The University Employment Information and Guidance Bureau and the University Students Advisory Bureau have been rendering useful service to the students community.

In an effort to reach out to more students, we have a career guidance committee in the college. At the moment, the employment information sent by the USAB is given publicity and whenever possible help rendered.

The achievements of our College are many faceted, covering Curricular, Extra-Curricular and Field Activities. With the perfect cooperation and support extended by our Managing Committee and with the industrious staff and students, we hope to achieve many more laurels and landmarks in the years to come. I profusely thank Dr. R. M. Honavar, once again for his gracious presence. □

IN LOVE

V. PADMAJA,
II B.Sc Physics.

Dear Newton,

I love you 'x' to the power of 'N' times where 'x' is any positive integer line 1, 2, 3, and 'N' tends to infinity.

The first time when I met, you looked from a horizontal plane into my eyes and your line of eye sight made me an angle of 37° , $13'$, $46''$, $43''$, with the horizontal. You smiled at me setting my heart into simple harmonic motion. Your smile reached me in 1.09 seconds. Taking the co-efficient of your smile to be .0009. You can very well calculate its velocity neglecting its resistance.

The next time when we met, you held my hand and I got an electric shock as the circuit was at last complete.

Darling! Please know that my love is as pure as distilled water. If you want to test it, do so by adding hot copper sulphate (CuSO_4) Solution It would certainly turn blue.

Synthetically yours satellite of your heart.

Statement about ownership and other particulars about

SHRIMATHI DEVKUNWAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE MAGAZINE

FORM IV

See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its
Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri A. S. Rao
Nationality ... Indian
Address ... Print Graphics,
No. 8, Ramaswamy Maistry Street,
Woods Road, Madras-600 002.
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M. A.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College,
Madras-600 044.
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M. A.
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College,
Madras-600 044
6. Name and address of
individuals who own of
newspaper and partners
or share-holders holding
more than one per cent
of the total capital.
Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given
above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women

CHROME PET, MADRAS-600 044.

Prize Winners for the year 1984-85

General Proficiency Prizes — Degree — Major only — University Examinations

1. Smt. Devkunwar Nanalal Bhatt
Memorial Medal for Proficiency in
Branch I History Selvi A. Vijayalakshmi
2. Shri Nanalal Bhatt Memorial Medal for
Proficiency in Branch IV Economics Selvi Uma Maheswari
3. Shri Kapoorchand Sutar Memorial
Medal for Proficiency in Branch XII English
Literature Selvi M. V. Brinda
4. Shri Mahajan Memorial Medal for
Proficiency in Branch I Mathematics Selvi S. Lalitha
5. Shri S. N. Bhatt Medal for Proficiency in
Branch III Physics Selvi S. Geetha
6. Shri Shankarlal Jain and Shri Chandrakant
M. Tolia Medal for Proficiency in Branch IV
Chemistry Selvi S. Rajeswari
7. Dr. Mrs. Nirmala Alavandar Medal for
Proficiency in Branch V Botany Selvi S. Mumtaj
8. College Teaching Staff Medal for Proficiency
in B.Com. Selvi Kalpana
9. Smt. Kola Saraswathi Ammal Prize for the
best outgoing student Selvi V. H. Jayashree III B.Com.
10. Shri C. N. Bhatt Special Prize for
promising player at State Level Selvi A. Parvathy III History

Proficiency Prizes-Degree College Examinations

11. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy Prize for Proficiency in Part III History Selvi L. S. Vasanthimalar
12. Sharma Brothers Prize for Proficiency in Part III Economics Selvi S. Sasikala
13. Dr. K. Veeraraghavan Memorial Prize for Proficiency in Part III English Literature Selvi K. Poornima
14. Sri S. Sampath Kumar Prize for Proficiency in Part III Mathematics Selvi N. Bhuvaneshwari
15. Shri Chandrakant M. Tolia Prize for Proficiency in Part III Physics Selvi S. Jayasri
16. Shri Jayanthilal R. Shah Prize for Proficiency in Part III Chemistry Selvi V. Padmavathi
17. Shrimathi Sushila Dalmia Prize for Proficiency in Part III Botany Selvi S. Jayashree
18. Smt. Meenakshi Ammal Memorial Prize for Proficiency in Part III Commerce Selvi V. H. Jayashree

Proficiency Prizes for Ancillary or Allied Subjects

19. B.A. History—Ancillary II Selvi S. E. Lakshmi
20. B.A. History—Allied I Selvi Shobana Iyer
21. B.A. Economics—Ancillary II—Statistics Selvi K. Mala
22. B.A. Eco.—Allied I Selvi Lalithambika
23. B.A. Litt.—Ancillary II Selvi K. Poornima
24. B.A. Litt.—Allied I Selvi C. Jaya
25. Shri V. C. Menon Memorial Prize for B.Sc. Mathematics Statistics Ancillary Selvi R. Amudha and Selvi N. Bhuvaneshwari
26. Shri V. S. Menon Memorial Prize for B.Sc. Mathematics Physics Allied Selvi S. Geetha Rathna
27. B.Sc. Physics—Ancillary—II Maths Selvi S. Srilakshmi
28. B.Sc. Phy.—Allied I—Chemistry Selvi Padma Natarajan

29. B.Sc. Chemistry—Ancillary II—Physics Selvi K. Rama
30. B.Sc. Chemistry—Allied I—Maths Selvi R. Lakshmi
31. B.Sc. Chemistry—Allied—Zoology Selvi J. Karthi
32. B.Sc. Botany—Anc. II—Zoology Selvi Devi Radhakrishnan
33. B.Sc. Botany—Allied I—Chemistry Selvi R. Latha
34. B.Com—Allied I Selvi A. Sharmila

Proficiency Prizes in Part I and Part II (University Examinations)

35. Part I—Shri T. T. Ramnath Tawker Memorial Prize for Tamil Selvi C. Chitra III Phy.
36. Part I—Shri Shankarlal Jain Prize for Hindi Selvi Mini Elizabeth Mammen III Bot.
37. Part I—Sanskrit Selvi V. Sivapriya III Bot.
38. Part II—Eng. B.A./B.Sc. Selvi V. Sivapriya III Bot.
39. Part II Eng. B.Com. Selvi V. H. Jayashree III B.Com.
40. Smt. Sankari Memorial Special Prize for Sanskrit Selvi E. Vijayalakshmi III Maths.

Teaching Staff Prize for the Players Selected for University Team (University Blues)

1. Selvi Jayashree III Physics
2. Selvi Cicilia Pushparaj III Physics
3. Selvi Rama III B.Com
4. Selvi S. N. Lakshmi I B.Com
5. Selvi S. Varalakshmi I B.Com
6. Selvi Antonett Rosary II History
7. Selvi A. Parvathy III History
8. Selvi K. S. Shobana II Literature
9. Selvi Beena II Economics
10. Selvi Bridgeth II B.Com

Prize for Extra Curricular Activities

1. Sloka Recitation Competition

Selvi S. Latha II Chemistry
Selvi B. Bhuvanawari III Literature

2. Fine Arts (Music Vocal)

Selvi D. Kalyani I Physics
Selvi Mythili I B.Com
Selvi B. Bhuvanawari III Literature

3. Light Music

Selvi B. Bhuvanawari III Literature
Selvi K. Jayanthi II Physics
Selvi S. Bharathi III Literature

4. Instrumental

Selvi R. Nivedita I B.Com
Selvi R. Bhuvanawari I B.Com

5. Rangoli

Selvi K. Kayalvizhi I Maths
Selvi M. Sivadevi I Maths
Selvi U. Vasanthakumari II Literature
Selvi K. Padmini II Literature
Selvi Srividya II Literature
Selvi S. Vidya I Literature

6. Essay Competition in English

Selvi V. H. Jayashree III B.Com I Prize
Selvi K. Poornima III Literature II Prize
Selvi Srilakshmi III Physics II Prize

7. Debate in English

Vinitha Vasavan I Botany I Prize
V. Jayashree II B.Com II Prize
Padma Natarajan II Physics II Prize

8. Just a Minute

R. Uma I Prize
R. Radha II Physics II Prize
III Physics

9. What's the good word

Selvi K. A. Srividya II Literature I Prize
Selvi V. H. Jayashree III B.Com II Prize

Selvi M. K. Anandhi &
Selvi Geetha Rathna

10. Creative Writing in English

I Prize
II Prize
Selvi V. V. Lakshmi
Selvi V. H. Jayashree
Selvi Lalitha

11. Short Story Writing in English

I Prize
II Prize
II Prize
Selvi K. A. Srividya
Selvi K. Poornima
Selvi Maria Shanthi

12. Dumb Charades in English

I Prize
II Prize
II Prize
Selvi R. Uma
Selvi N. Padma
Selvi Ritu Garg
Selvi V. H. Jayashree
Selvi V. Vijaya'akshmi
Selvi Pushpalatha

13. Poetry Reading In English

I Prize
I Prize
Selvi Ritu Garg I Physics I Prize
Selvi K. A. Srividya II Literature II Prize

14. General Quiz in English

II Physics I Prize
Selvi R. Uma II B.Com II Prize
Selvi V. H. Jayashree

15. English Drama (Individual prizes) Best Actor

Selvi B. Uma I Physics I Prize
Selvi K. Poornima III Literature II Prize
Selvi J. Sudha III Chemistry II Prize

16. Best Play Rolling Cups

Chemistry I Prize
Literature II Prize

17. Sketching

Selvi P. Bhuvanawari I Economics I Prize
Selvi G. Uma I Botany II Prize
Selvi V. P. V. Suganthi III Literature III Prize

18. College

Selvi S. Vidya, Srividya, Selvi Shanthi and Beulah I Prize
Literature

- Selvi V. Bhuvanewari R. Shashirekha,
Selvi Bhuvanewari & K. Hemalatha
Selvi T. Usha, S. Usha, N. Padma and
Selvi R. Uma, Akilaja, Nisha, Chitra and
Selvi Valarmathi
- 19. Planning Forum Essay Competition**
Selvi G. Rohini III Economics
Selvi V. Hemalatha II Literature
- 20. Quiz**
Selvi K. A. Srividya III Literature
Selvi V. H. Jayashree III B.Com
Selvi R. Uma II Physics
Selvi B. Bhuvanewari III Literature
Selvi S. Shyamala III Chemistry
Selvi S. Jayashri III Botany
- 21. Oratorical**
Selvi V. H. Jayashree III B.Com
Selvi R. Radha III Physics
- 22. Competition in Bharathi Songs**
Selvi T. A. Kousalya III Economics
Selvi S. Latha II Chemistry
- 23. Oratorical Contest In Tamil**
Selvi Usha Srinivasan III Physics
Selvi R. Latha II Botany
- 24. Kavthai Potti**
Selvi C. Chitra III Physics
Selvi Usha Srinivasan III Physics
- 25. Essay Competition in Tamil**
Selvi R. Latha II Botany
Selvi R. Geetha II Maths.
- 26. Short Story Writing in Tamil**
Selvi V. Hamsanandhini III Maths.
Selvi S. Kalpana III Chemistry
- 27. Dramatic Competition In Tamil-Individual Prizes**
Selvi Sri Lakshmi III Physics
Selvi C. Chitra III Physics
Selvi S. Vidya II Economics

- 28. Dramatic Competition in Tamil-Group Prizes**
Economics I Prize
Chemistry II Prize
- 29. Best Speaker in Tamil**
Selvi Usha Srinivasan III Physics
Selvi Senthamizh Selvi I Maths.
- 30. Quiz In Tamil**
Selvi S. Jayashree III Physics
Selvi N. Mala III Physics
Selvi N. Vijayalakshmi III Physics
Selvi Sri Lakshmi III Physics
Selvi Usha Srinivasan III Physics
Selvi Cecilia Pushparaj III Physics
- 31. Dumb Charades in Tamil**
Selvi V. H. Jayashree B.Com
Selvi R. Jayanthi B.Com
Selvi V. Vijayalakshmi B.Com
Selvi R. Uma Physics
Selvi Padma Physics
Selvi C. Chitra Physics
- 32. Oratorical Contest in Hindi**
Selvi Madhulika III Chemistry
Selvi Ritu Garg I Physics
- 33. Essay in Hindi**
Selvi P. Lalithambika II Economics
Selvi Jaya Rukmani II Economics
- 34. Painting Competition - wild Life Week Celebrations**
Selvi Mini Elizabeth Mamma III Botany
Selvi P. Bhuvanewari I Economics
- 35. I set of Teaching Staff prize for the best outgoing student**
Selvi V. H. Jayashree III B.Com
- 36. Staff Special Prize**
Selvi Cecilia Pushparaj III Physics

Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt and Sri Nanalal Bhatt MEMORIAL SHIELDS : INTER - COLLEGIATE COMPETITIONS — 1984 — 1985

1. Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling shield for Gita Recitation, Shield S.D.N B. Vaishnav College For Women
(Team) (S. Latha and Srilakshmi)
I Prize S. Latha Vaishnav College for Women
II Prize R. K. Shriramkumar Vivekananda College.
2. Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Hindi Debate
(Team) Ethiraj College
(B. Shanthi and Revathi Srinivasan)
I Prize B. Shanth Ethiraj College
II Prize Ritu Garg Vaishnav College for Women.
3. Smt Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Tamil Oratorical Contest
Team Vivekanada College
(S. Murali and E. M. K. Kabilan)
I Prize S. Murali Vivekananda College.
II Prize S. Mohanasundaram Pachaiyappa's College
4. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Tamil Kavithai Potti.
Team Law College
(K. Sumathi and R. Singaravelan)
I Prize Santhanam Presidency College
II Prize Robinson Ambedkar College.
5. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Quiz
Team New College (K. B. A. Zainul Ale Din and Abrashariff)
I Prize D B, Jain College
II Prize 1. Vijayashree Radhakrishna Q. M. C.
2. Vijayashree Q. M. C.
6. Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for English Debate.
Team Ethiraj College (S. Radha, Revathi Srinivasan)
I Prize S. Radha (Ethiraj College)
II Prize Ranojit Bhattacharya (Loyola College)

7. Shri Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Fine Arts Classical Music
Vocal
Team Stella Maris College (Chitra and Sri Priya)
I Prize S. Sripriya (Stella Maria Collage)
II Prize S. Padma (Meenakshi College)
8. Classical Music Instrumental
Team Since there was no team participation shield was not awarded
I Prize Sajatha (Meenakshi College)
II Prize N Nivedita (Vaishnav College for Women)
9. Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Rolling Shield for Ball-Badminton
Winners—Q. M. C.
1. N. Vijayakumari
2. R. Vijayalakshmi
3. R. R. Shanthi
4. N. Leelavathi.
5. R. Jaya
6. V. Visalakshi.

Runners—Y. M. C. A.
1. Vijayasradha
2. Tamilarasi
3. Veerachitra
4. Grace Shanthi.
5. Grace Shanthi
6. Lovely Mathew.
6. Indira.
- 10 Dumb—Charade
Winners : Ethiraj College
Runners : D. S. Jain College
III place : D. G. Vaishna College.

I Ethiraj Team Gayathri Mani
R. Meera
Sivagami Veerappan
II D. B. Jain Ramesh Babu
A. Shankar
Suchit Palande.

Union Diary

DATE	ASSOCIATION	PROGRAMME	CHIEF GUEST	THEME OF THE ADDRESS
26-7-84	Union	Inaugural	Mr. C. V. Narasimhan , Rtd. Director, Vigilance & Anti-corruption.	Culture.
8-8-84	Fine Arts Planning Forum	Mono-Acting Video Film	Mr. R. Venkateswaran , Dr. A. Gajanan Rao , Supdt, A S. Hospital, Tambaram.	Scenes from Ramayana J. Krishnamurthi's speeches Literary values.
13-8-84	Tamil	Inaugural	Dr. Mrs. Jayalakshmi Subramanian , Prof. of Hindi, S.D.N.B. Vaishnav College.	Generation Gap
14-9-84	Humanities	Inaugural	Mr. N. Parthasarathy , Manager, Oxford University Press.	Woman's role in Society.
17-9-84	English	Inaugural	Mrs. Malini Seshadri , Journalist.	Values of Bhakthi Literature
26-9-84	Hindi	Inaugural	Dr. Venkatakrishnan , Rtd. Prof. of Hindi, D. G. Vaishnav College.	Importance of Sanskrit
10-10-84	Sanskrit	Inaugural	Mr. K. N. Devanathan , Rtd. Tamil Pandit, Corley Higher Secondary School.	U. N. O. Day
4-10-84	History	Seminar Inter-Collegiate Competitions		
9-10-84	Fine Arts	Classical Music (Vocal & Instrumental)		
10-10-84	English	Quiz		
	Hindi	Debate		
	Tamil	Debate		
11-10-84	Sanskrit Tamil	Gita Recitation Kavidhai Potti (Extempore)		
12-10-84	English	Debate (Extempore)	Mr. Natarajan , Professor, I. I. T.	Micro-computers
11-12-84	English	Dumb Charade	Prof. Victor Jayaraj , Head of the Dept. of History, Madras Christian College.	Human Rights
12-12-84	Science			
12-12-84	History			
14-12-84	Union		Shri Thanmayanandaji Maharaj Ramakrishna Mutt.	
9-1-85	English	Seminar	Prof. Ananthan , Dept. of English, Vivekananda College. Prof. Ananthakrishnan , Dept. of English, New College.	Indian Writing in English
21-2-85			Mr. Ruckmangadan , Dy. Chief UEIGB	Careers and Courses
27-2-85	Union	Sports Day	Our Chairman Shri S. N. Bhatt .	
5-3-85	Union	Founder's Day	Dr. N. Ramani , Flutist.	
5-3-85	Union	College Day	Dr. Honavar , Director, Institute of Financial Management & Research	Value of music
19-3-85	Union	Valedictory	Mrs. Prema Pandurangan , Addl. Prof. of English, Presidency College.	Ideal womanhood
21-3-85	Union	Convocation	Mr. T. R. Srinivasan I. A. S. Director of Employment & Training	

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women
CHROMEPET, MADRAS - 600 044.

17th Annual Sports Meet

Report

It is my pleasant privilege to present the report of the activities in the field of Physical Education this year. It has been another year marked by increased participation by our College Players in all the games at the College, Inter-Collegiate, Divisional, Inter-Divisional, University and State Level. Again, this year The Madras South Division (Women's) Inter-Collegiate Tournaments and Sports of the Madras University are conducted by our College, which came as a shot in the arm of our students in further developing their interest in games activities.

The Madras South Division Tournaments opened with Ball-Badminton matches. Our College team won the Runners up title. Bridgeth of II B.Com. Class was selected to the Madras University team.

Our College Volley Ball players had their field day this year. They emerged winners at the South Division Tournament. Seven Players of the team were selected to play for the Madras South Division, at the Madras University Inter-Divisional Tournaments held at Salem. The team annexed the winners title. Four Volley Ball players have been selected to the University team. They are Selvi Antonette Rosary, of II B.A. History, Selvi S. N. Lakshmi and Selvi Varalakshmi of I B.Com and Shobana of II B.A. Literature. The same team won the Thums up Volley Ball Tournament. They, again, emerged winners of the International youth year Volley Ball Tournament conducted by the Tamil Nadu Sports Council. They got the rare distinction of winning 4 tournaments in succession adding to the honour and pride of our College. Furthermore, seven of the volley ball

players have been selected to represent the Chingleput District at the Pongal Meet to be held at Tiruchy from 28th Feb. to March 3rd 1985.

At the South Division Basket Ball Tournament, our team could finish only third. Antonette Rosary of II B.A. History, has been selected to the University team. She has actually scored a hatrick by getting herself selected to three University teams, Volley Ball, Basket Ball and Athletics.

The College Hockey team participated in the South Division Inter-Collegiate and the Limca Trophy tournament. In both they could finish only third. But the team got a redeeming feature when Selvi Beena of II B.A. Economics Class won the best goal keeper award. Three Hockey players Selvi Revathy, Selvi Beena and Selvi Cecilia Pushparaj have been selected members of the Madras District team.

In cricket our College team won the runnersup position at the Inter Collegiate Tournament - Selvi Rama of III B.Com., Selvi Jayashree of III Physics and Selvi Parvathy of III B.A. History have been selected to play for the University.

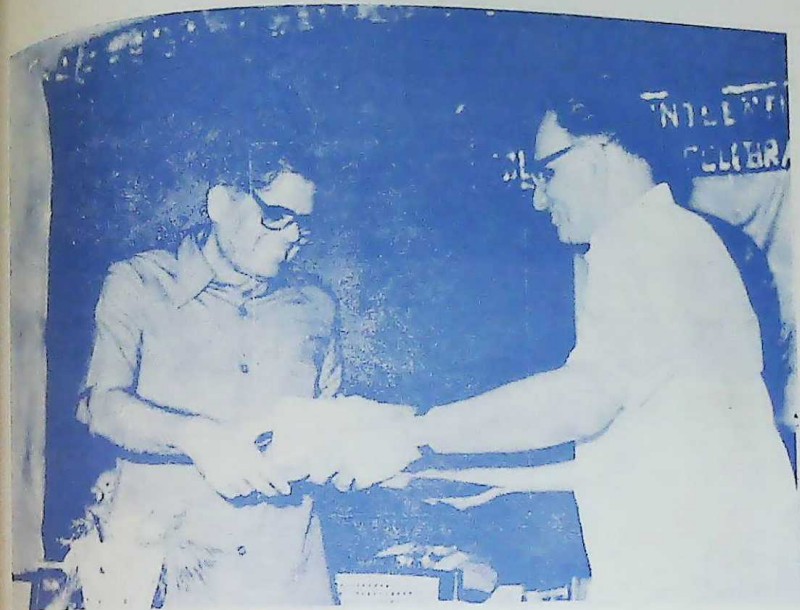
Foot Ball has been introduced for women recently. Selvi Parvathy of III B.A. History has been selected to participate in the Junior National Foot Ball Tournament held at Lucknow and Cecilia Pushparaj has been selected to participate in the Senior Nationals held at Trivandrum.

At the Inter-Collegiate Tournaments in Table Tennis, the College team won the Runnersup. The same team consisting Selvi Malini and Selvi Meenakshi of III B.Sc. Physics regained the winners title at the Limca Tournament. At the same tournament they won the runners up title in carrom Doubles also.

We are glad that we have managed to get larger participation in games and sports activities at all levels this year. This might not have been possible but for the help from all concerned. Let me extend my heart felt thanks to the benevolent Managing Committee and Principal for admitting and encouraging students interested in sports and games. I will be failing in my duty if I do not extend my thanks to all my colleagues who have been readily rendering a helping hand in the day to day training programme and who have been a source of perennial encouragement to the players. Let me congratulate all those who have won prizes at this 17th Annual Sports Meet for the others who participated and lost, I wish them success next time.

Dr. Honavar

Receives a memento on College Day

Mrs. Prema Pandurangan lights the lamp - Un on Valedictory

Athletic Team

Hockey Team

Basketball Team — Winners of 4 Tournaments

Table Tennis Team

Basket Ball Team

University Blues

Badminton Team — Runners of M. S. D.

Cricket Team — Runners of M. S. D.

Champion of the Year

Best Athlete — Antoinette, II B, A History

Are they Capable of going slow? (Sports Day)

end of an era

GEETHA SUNDARARAJAN, III Litt.

"Reading History is good. However it is better to help making History" - were the words of Pandit Jawaharlal Nehru to his daughter Indira Priyadarshini, who passed into history amidst chants of 'Amar Jyoti' on the 31st of October 1984.

Born in Allahabad on 19th of November Indira was the only child of Jawaharlal and Kamala Nehru. Even as a child Indira understood the country's struggle for freedom and her first proof of it was her forming 'Vamorasena' - a party of children led by her.

After the death of Kamala Nehru, Indira took care of her father. She accompanied him everywhere and assisted him in all his endeavours. Elected the member of Congress, her first official post was as 'Information and Broadcasting' Minister. She lost her husband in 1960 and her father in 1964. On the 13th of March 1967 she was unanimously elected the Prime Minister of India.

Under her stewardship the country saw the successful efflorescence of the 'Green Revolution'. The use of atomic energy for peaceful purposes is one of the most durable of her legacies to the field of Science and Technology. A worthy successor to Nehru, she strove hard to fulfil his dream of a prosperous modern India.

It was a proud moment for India when our Rakesh Sharma went into Space. This was possible due to the support and encouragement shown by her to the scientists. She took keen interest in the development of nuclear energy and its peaceful pursuits for the benefit of the country.

She was loved and respected by people all over the world. Termed as a dynamic personality and an outstanding leader, she was welcomed in all the nations throughout the world. A Poll in the French Institute of Public Opinion in 1971 showed her as the most admired woman and the Gallup Poll in United States rated her as the most admired person in the world.

The esteem of our country rose high when she was called the Chair Person of the Non-Aligned Summit held at Delhi in 1983. It was a proud moment when she walked up the aisle to the chair.

Dedicating her life to service she said, "I will preserve the unity and integrity of the country till the last drop of my blood". October 31st - the day she was brutally assassinated by her own security guards is a sad day which will be deeply etched in the minds of all.

All the world leaders joined in condemning the assassination of Indira Gandhi, a courageous Leader of India and Non - Aligned Movement.

Just two days prior to her death, she addressed a huge gathering in Orissa. "Even if I died in the service of the Nation, I would be proud of it. Every drop of my blood, I am sure, will contribute to the growth of this nation and to make it strong and dynamic".

When she fell a prey to an assassin's bullet on the fateful day, a chapter in India's history came to an end. Her funeral was attended by leaders from all over the world.

Their admiration for her is to a certain extent explicit in the words of the Phillipine President Mr. Ferdinand Marcos: "India and all humanity have lost a great gifted leader". Tributes are paid to her all over the world. In our country, to appreciate her service to improve the education of Women a College has been named after her. The electing of her son Shri Rajiv Gandhi as her successor is a fitting tribute to the departed leader.

ODE TO PRIME MINISTER

To our dear departed Prime Minister
 Who is beloved to us all
 And who took great pains,
 To bring forward this country,
 Without a fail
 Courageous Lady was she
 Kind and genial too.
 Till the time of her death
 She remained 'Priyadarshini'
 She was like a mango tree
 Which even after being hurt gives sweet fruits.
 She said, "Every drop of my blood, I am sure,
 Will contribute to the growth of this nation
 to make it strong and dynamic".
 Why? Why did she say this
 Had she predicted her death before?
 But these quests are useless.
 As they will be solved no more
 Now she has left a bereaved nation,
 to join the rows of martyrs,
 crying and weeping
 But of what use are these tears,
 Which won't bring her back,
 Even if we cry for years?

G. GIRIJA I-stat

The sorrow filled people have to console themselves thinking of the poem, she very much liked and often quoted:

"Mourn not the dead,
 But rather mourn the apathetic throng
 the cowed and the meek,
 Who see the worlds great anguish and
 its wrong and dare not speak!"
 "The glorious name of 'Indira Gandhi' will
 remain forever in history".

PATRIOTISM - Thy name is Indira Gandhi

M. JAYAVIDYA, B Sc. I, Physics

"Even the last drop of my blood will be shed for the unity and integrity of India". Thus spoke our beloved Indiraji in a meeting at Orisa, a day before her assassination. India, No, the whole world lost a crusader for peace and downtrodden people.

'Indira priyadarshini' the only daughter of Jawaharlal Nehru showed a rare sense of courage, Independence and boldness in everything, even from her youth. She helped the Indian National Congress by organising 'Vanarasena' for the freedom struggle. Her knowledge of the world and matters mainly grew out of her father's letters to her collected into "Glimpses of World History". She developed into a leader while assisting her father as the hostess of the Prime minister's household.

Naturally she was inducted in the central cabinet in Shri. Lalbahadur Shastri's Cabinet as the Information and Broadcasting Minister. The mantle of leading the Country as the Prime minister fell on her on Shastriji's demise at Tashkent. Eversince that date she never looked behind. The betterment of the Country was her aim in all fields-Economic, Cultural and Scientific.

Banks were nationalised to help the poor and needy by giving loans to make them self-employed. Scientific advancement in

various fields were made. The 'Aryabhata', Insat-I and Insat-II are the unique achievements of her period. Peaceful Co-existence was her goal. World Peace was promoted, India's image which was already at a high level during her father's time went higher. India and Indira become one in world parlance. No other Prime minister, that too a woman, was held in such high esteem. The Asian games, the Non-aligned Meet and the CHOGM (Commonwealth head of governments meet) held in 1983 brought laurels to her status.

Indira was tough in preserving the unity of the Country which was dear to her than any other thing and many hard decisions had to be taken in this regard and it unfortunately resulted in laying down her life for the Country. on October 31, 1984 unexpectedly. There had been four women Prime ministers in the world so far - 1. Mrs. Golda Meyer of Israel, 2. Mrs. Sirimavo Bandaranaike of Srilanka, 3. Mrs. Margaret Thatcher of Great Britain and 4. our beloved Indira.

Indira died for the sake of the unity of the Country, She symbolised the daring Indian womanhood and died for a noble cause which was dear to her heart. A woman we should cherish her memory always and carry on the torch of patriotism held aloft by her.

International year of the youth

In accordance with the tradition of declaring each year as one of special importance, focussing attention on some important aspects, this year 1985 has been declared by the United Nation as the International year of the youth.

As it happens in every year which is so declared a lot of seminars debates and other such activities will be held and various problems will be discussed and analysed but whether a solution will be found is the question.

Youth is the prime of one's life when both one's mental and physical strength is at its peak. It is the time when man begins to realise his position in society and begins to have a serious attitude towards life.

It is true that the power of youth is not channelised in the right direction. A lot of distractions act as hurdles to their progress. Youth force is one of the most potential resources a country can boast of. This year being the year of the youth concrete steps must be taken to tap the latent resource of youth power, which if utilised to the optimum would yield fabulous results.

Youth is in fact the ripe period of one's life, when one is not only made aware of the various problems that are acting as obstacles to the development of society, but should also be encouraged to evince keen interest in tackling such problems.

Youth are the ideal persons, exactly suited to shoulder such a responsibility because they are full of zeal and energy. Their

approach to the problems, and the way they go about solving, is sure to reap good results.

It has to be seen that the activities which are evolved during the course of the year, do not serve only the interest of youth in urban areas. Youth in rural areas should also be encouraged to participate actively in such programmes. Rather, more emphasis should be placed in chalking out programmes to promote their welfare. Urban youth can visit rural areas, spread the aims of International Year of the Youth, and can also have the joy of experiencing rural life.

The youth of the modern twentieth century are blessed with a lot of conveniences and advantages due thanks to developments in Science and Technology. But at the same time it cannot be forgotten that they are beset with numerous problems peculiar only to this generation

The most glaring among them are the psychological problems faced by them. The fact that they are mentally matured, but not to the right extent further adds to the problem. They feel that they should lead an independent life but at the same time find the advice given by elders as opposed to their ideas. Sometimes, they think that they are neglected and try to draw the attention of Society by engaging in various malpractices. If they are penalised for such acts it only further aggravates their emotions. Instead the root cause of their problem should be identified and steps taken to eradicate them.

V. H. JAYSHREE III B.Com

The other problem faced by the youth is unemployment, especially the youth in developing countries, is of course the unemployment problem.

In an effort to overcome these and other problems youth seek refuge in drugs and other bad habits. But they soon become "slaves" to their "hosts" and ruin their very existence on earth. The problems spoken above are universal in character and require deep thought and effort to find the right solution.

The remedy probably lies in involving the youth in various healthy activities and help them apply their mental faculties in the right way. Cultural Centres can be started in various areas which will promote the cultural talents of the youth. Various exchange programmes organised between nations also

help to widen the knowledge of youth. Due opportunities are to be made available to youth to make them realise their own capacities.

But it is to be noted that, activities which are given a grand start this year should not celebrate their valedictory function at the end of this year, but should continue in all zest and enthusiasm. The aim should be to build a healthy generation of youth, both mentally and physically.

Last but not the least let us hope that at the end of the year, not mere empirical reports are presented but something worthwhile is achieved in the direction of the welfare of the youth. Let us pledge to contribute what little we can in this mammoth effort. □

My Mine...

There was a crowd
somebody said,
"On the spot death
too much of blood".
He hurried irritated
the crowd wouldn't allow him to move.
He went home
His child was out crying
He panicked
'What Happened?'
The child showed the tiny bandage
He blew over the spot
Threw his books inside
Took the child out —
His child.

T. S. LALITHA
Dept. of English

R. K. Narayanan

R. SATHYAKALYANI III Literature

R. K. Narayan is as "The Spectator" said, "an Indian writer who can place the Orient into focus for Occidental eyes". Indian writing in English made history recently when the Sahitya Akademi conferred for the first time the highest honour it could, for the most distinguished writing in English since 1959 on R. K. Narayan. It is a unique honour done to R. K. Narayan and a mark of recognition shown to this exotic plant miscalled Indo-English Literature. It is more than fifty years old and has to date a long line of distinguished poets, novelists, essayists and others whose mental and spiritual make up was Indian but whose expression was English. It is not the English that "Shakespeare spake and Milton writ", but the English which the English themselves might not willingly let die. It is important to recall the prophesy of Macaulay who said that "it would be the proudest day in the history of England when the imperishable empire of our arts and our morals, our literature and our laws" took root in Indian soil.

It was not till the 1930's that a number of novelists began to write in English-genuine novelists, that, is for whom fiction is an end in itself and not a means for communicating other kinds of truth. Some fifty years later it was clear that this was a form particularly suited to Indian sensibility, and one to which Indian writers have made a distinct and significant contribution. The Three writers of whom it can be said that they established the assumptions, sketched the main themes, drew the first models of the characters, and elaborated the peculiar logic of the Indian novel in English are Mulk Raj Anand, Raja Rao and R. K. Narayan. If Anand is a novelist as a Reformer, Raja Rao the novelist as

a Meta-physical poet, Narayan is simply the novelist as novelist. The most attractive feature of his personality is that he is a pure Indian both in spirit and thought despite his preference for English over his mother tongue for the expression of his creative urge. Deeply rooted in religion and Indian society he was understandably indifferent to literary fashion of the west. It is true that the artist draws his sustenance from the society he lives in, but he it is equally true that he breathes new life into it, invigorates it and renders the drab life a shade better than he found it. The doubt arises how one like Narayan could fulfil this supreme function in a language not his own. This doubt should have arisen even in the case of Toru Dutt, Sri Arobindo and Sarojini Naidu. It was more surprising that he should be the first recipient of national and international honours in preference to other Indians who might speak and write King's English. It might be for he had not a trace of snobbery around him. His writings were not phoney or precious but they were authentic. "He is one of the few writers in India who takes their craft seriously, constantly striving to improve the instrument pursuing with a sense of dedication what may often seem to be the mirage of technical perfection. There is a norm of excellence below which Narayan cannot possibly lower himself" Says K. R. Srinivasa Iyengar. It is about India that he writes, rather it is the world of Malgudi. He knows his men and women; he knows their pettinesses as well as their ideals and aspirations, and above all the little ironies of their lives. He looks at all of them with a tenderness and a compassion more like a Jane Austen than as a George Elliott, much less as Hardy.

R. K. Narayan now in his Seventies' has produced a sizeable body of work-more than a dozen novels and collections of short stories, Biographies and Travelogues too-which makes him one of the most respected novelists at present writing in the British Commonwealth. Over a period of forty years of composition he has built up a devoted readership throughout the world from New York to Moscow. Incidentally, he was in the opinion of blurb writers, 'first Indian Chekhov' then, Jane Austen and Joyce cary until at last he is himself now. What has impressed one most about Narayan is his utter integrity: He had faith and perseverance which helped him inspite of the discouragement and an indifferent treatment to continue his unrivalled works. The light vivid style with its sense of time passing of the half realised beauty of human relationships; the humour and sadness of a world whose intellectual effort leads to nothing better were the themes of Narayan's works. The location of his novels is the South Indian town of Malgudi, an imaginative version of Narayan's beloved Mysore, and it is familiar to the readers as their own suburbs, and infinitely more engaging. His writing is a distinctive blend of Western Techniques and Eastern material, and he has succeeded in a remarkable way in making an Indian sensibility at home in English Art.

We should recognise the three features which particularise Narayan's fiction, in the first place the reader will be faced by Narayan's packed and palpable world, exotic in its Indian strangeness blending the charm and the authenticity of an Indian colouring with a substantial and common human nature. Narayan has the serious writer's gift for achieving representativeness by concentration. Next, the reader will have seen what forms those germs of life in fiction, namely tension, development and resolution, assume in Narayan. And in the third place, the reader will have felt the effects of the principle

which orders the pattern and affects the structure of Narayan's fiction, namely that of balance. This is a principle of the greatest significance in novels which are comedies of sadness, works in which the material and the attitudes appropriate to different genres flow in and out of one another. Thus the first novels of Narayan have shown the balance of substance and tone. And he maintains this balance in all the novels.

Narayan's fifty years of writing fiction have left with a faithful following, a distinguished reputation, and if not a great deal of critical attention - outside India, that is, where he has received pretty well every mark of this country's national distinction -at least appreciation of novelists as different from one another. As Somerset Maugham and E. M. Forster each of whom has admired his low toned but distinctive individuality, his unaffected literary persona and his professional dedication.

Narayan has proved by writing a political novel that he would go beyond the follies and foibles and little ironies of the Malgudian if he wanted. Narayan shot into prominence when he was given the Sahitya Akademi Award for 'The Guide' in 1960. The novel was appreciated for its technical novelty in depicting the ironies of modern Indian life. The Guide is thus a novel about an average man whose evolution is curious like that of his beloved. They are the creatures of the earth who act out their fantasies, finally to succumb to the external force of conventions of the society of which they belong. Neither are they nor do they pretend to be great. They are mere actors in the Comedie humaine of Narayan's world of average emotions and actions. There is sadness in Narayan at a

human capacity for deception and victimisation but never sourness, bitterness or disgust. The sadness comes from the most intimate experience at the centre of so many of his novels, mainly the painful experience of dismantling the routine self and the reconstitution of another personality.

Narayan avoids morbid inhuman situations. In his world of fiction, law is supreme and the traditions and conventions of the Community are accepted never to be challenged. His comedies arise from the sometimes desperate, sometimes absurd exploration of different experiences in the search for a new and an exquisitely inappropriate role. Narayan's humour is always mild not boisterous. He exposes the ills of a society and probes them too, but never for sadistic pleasure or for arousing disgust in readers.

Narayan's fastidious art, blending exact realism, poetic myth, sadness, perception and gaiety, is without precedent in literature and English and, as far as one can see without following, it is kind but unsentimental, mocking but uncynical, profoundly Indian but distinctively individual. It fascinates by reason of the authenticity and attractiveness of its Indian setting, and engages because of the substantial human nature which it implies and embodies. It carries along with it at every point a kind of humour strange in English writing which mixes the melancholy and the amusing. Perhaps it is in this humour that there lies its deepest wisdom, which communicates a sense, crisp, and unrebelling of human limitation, and an appreciation, positively amiable but quite without illusion, of human achievement. □

INDIA TO-DAY

Fertilizers were patriot's — blood,
 Fertile was the secular garden India.
 The roses, lilac, lily, daffodils.
 Grew mixed; but never as one in one.
 Said the rose, "I am the best,"
 So were they, did all say.
 The bees as parties, quenched their thirst,
 Sucking honey, until there wasn't any.
 The cows as rulers, were ready to graze;
 But said they, "It was we who ploughed."
 The flowers are dying,
 The plants are fading,
 Where is the chance for, fruits there?

By S. LALITHA
 III Chemistry
 Creative Writing II Prize

COOLIE AS THE ODYSSEY OF MUNOO

SRIVIDYA,
 II Literature

'Coolie', the second novel of Mulk Raj Anand established his reputation as one of the major Indian novelists of our time. Coolie offers a remarkable impression of the smells and colours of India, an aspect of Anand's unique writing in which he remains unrivalled. According to Anand, art is as much a tool in the service of mankind as science is. To him art plays an important role in the reconstruction of human society. Prince or pauper, all his heroes are victims; some of society's making, others of their own. Anand has for them all what Arnold Bennett took to be the most essential gift in a novelist—'a Christ-like, all-embracing compassion'. Love, compassion, peace and prosperity are the watch-words of Anand's philosophy. Bertrand Russell's influence on Anand is unmistakable here.

In 'Coolie', Anand raises a low-class boy, generally treated as the scum of the earth, to the position of a hero. The central theme of the novel is the tragic denial to a simple, godless boy of his fundamental right to happiness. The terrible destiny of being a victim of exploitation is indeed Munoo's dubious birth right. Anand's compassion for the underdog and his indignation at the exploitation of the Indian by the forces of capitalism, industrialism, communalism, colonialism and racism invests the novel with great power.

Munoo is forced to leave his idyllic village in Kangra to work in and see the world. The first contact with reality is enough to shatter his boyhood dreams. The novel opens with Munoo preparing to leave for the town with his uncle. Life in the village had not been

one of unmixed joy for Munoo, he is constantly beaten by his aunt, there are rivalries and jealousies among the village boys and Munoo's mind is frequently haunted by the slow and painful death of his parents but Munoo recalls all these incidents with nostalgia. Munoo's long trek to Shamnagar with his uncle in the blazing sun is vividly described. Munoo is forced to walk on his toes to give some respite to his soles. The sobs expressing his pain subside as soon as he sets boot in the town. He is bubbling with enthusiasm to learn how the gramophone is operated and the same inborn curiosity makes him ask his uncle where the townfolks grazed their cattle. Innocence is the dominant trait in Munoo. His innocence is often mistaken for rusticity. His life of drudgery from morning to night is equalled by the most violent invectives and insults hurled at him by the Bibiji. She attaches great fondness in addressing Munoo as,

'you eater of your masters'

After the brilliant fiasco of the tea-party Munoo is forced to quarrel with the servants of the neighbourhood. He suffers a wound on his head and is confined to his bed for a couple of days when he experienced the love and care of the Chota Babu who is kind, for his own disposition is to be kind and happy. The music from the gramophone is a temptation which Munoo can hardly resist. He hurriedly finishes his work and rushes to the living room and prances on all fours like a monkey to entertain his master's children. In his attempt to bring naturalness into his role of a monkey, Munoo gnashes his teeth and bites Sheila on the cheek. Though it is done in innocence the mistress of the house calls

him a 'lustful young bull' and accuses him of having attacked her daughter's honour. Munoo is kicked and beaten savagely by his master. Unable to endure the ill-treatment any longer he escapes from the Babu's house that night.

The rest of the novel relates a series of adventures in the picaresque manner of Huckleberry Finn, and like Finn, Munoo is no rogue but himself a victim of the world's rogueries. Munoo seeks temporary refuge in a train where he is discovered by Prabha Dyal who takes Munoo with him to Daulatpur and treats him like his own son. With great interest and enthusiasm Munoo learns the trade. For the first time in his life Munoo is treated as an equal by those living around him. But in the cavernous world of Catkillers lane where Prabha Dyal's factory is situated, tensions develop quickly. Humanity enacts endless dramas of sadism and cruelty. Unfortunately for Munoo, his benefactor becomes bankrupt as a result of a sharp practice by his partner Ganpat. After the pickle factory is closed down Munoo serves as a coolie in the vegetable market, a porter in the railway station and for an hour is even the disciple of a lecherous yogi.

Through the kindness of an elephant driver Munoo has a free ride in a special train from Daulatpur to Bombay; the elephant driver warns him 'The bigger the city is the more cruel it is to the sons of Adam, you have to pay even for the air you breathe'. But Munoo's mind is too full of what a coolie had told him of Bombay that he fails to pay heed to the words of the elephant driver. He fervently believes that Bombay 'is a wonder city which one should visit before one dies'.

Munoo stands and watches the buildings, statues, sea and the immaculately dressed people with great fascination. Impelled by his curiosity Munoo steps into a restaurant where he orders for a bottle of soda. Though

he is forced to sit on the ground and drink, he is filled with a great sense of achievement and satisfaction when he pays the silver coin from his loin cloth. This again throws light on his adventurous nature. In spite of belching and staggering under effect of the soda he is able to save Hari's child and win his confidence. They jointly go in search of a job and a home.

Munoo's misadventures in Bombay form another book in this prose epic of modern India. Good and evil are thrown together and more often it is evil that gains the upper hand. Life in the pavements or in the slums, service in the Sir George White Cotton Mills, collision with human sharks like Jimmy Thomas, the friendship of Hari, the companionship of Ratan, the descent into the Red light area, involvement in the 'labour trouble and the Hindu-Muslim disturbances-Munoo experiences them all, and as he runs up the Malabar Hill to escape the hectic police action, he is knocked down by a car. Its owner Mrs. Mainwaring takes him to Simla and makes him her page and rickshawpuller.

Though Munoo has every reason to be sad and depressed he is always spirited and eager for the enjoyment of life. He laughs, sings, dances, shouts and somersaults with irrepressible impetuosity of life, sweeping aside the barriers that separate him from his superiors. Another striking feature in Munoo is that in spite of his sufferings and failures, Munoo approaches each new place with hope and a blissful lack of self-realisation.

Munoo seems to have no control whatever on the series of situations he finds himself in during the short course of his life leading to his untimely death. Anand believes that a man makes himself. Munoo has a desire to make himself; he tries to adjust himself to everyone of his situations however painful or difficult they may be and attempts to grow

into a respectable man. But he fails. This failure is not due to any inherent flaw in him but to the cruelty of circumstances and the evil in other men - the greed, selfishness and carelessness of his fellow human beings. One feels that Munoo deserves a better life than the wretched one he is condemned to live. The more privileged men of the society treat him as if he were no more than an animal. This young spirited boy's ambition is frustrated with every step. He is forced to become a sort of purposeless vagabond with apparently no control on his destiny, Anand suggests that a little more tenderness and a little more sympathy on the part of society would have turned Munoo into a happy individual and also averted his tragic end.

'Humanism' as a philosophy runs as a red thread throughout 'Coolie'. This is the message to the suffering humanity. Munoo's tragedy is universalised and the human element in men of low class is brought out by showing their essential dignity and innocence.

Peter Coventry in his 'The Child in Literature' states that 'through the child could be expressed the artists' awareness of human innocence against the cumulative pressures of social experience'. Anand seems to have had this in mind while depicting Munoo's character. The magic of the book is in

Munoo's innocence, in his naive warmth-heartedness, his love and comradeship, his irrepressible curiosity and zest for life. He belongs with some of the most endearing juvenile characters in modern literature; with Twain's Huck Finn, Victor Hugo's Gaudreux and Dicken's David Copperfield.

Munoo's thirst for life, his essentially unspoiled nature, his readiness to respond to kindness, his puzzle that good and evil should be inextricably mixed up, all make him a true cousin brother to Bakha of 'Untouchable', who are both heirs to the scalding frustration that is the only birth right for millions born under the Indian sun. Munoo is not one boy but three or four linked together as if the same soul achieved transmigration from body to body; he is necessarily passive, - things just happen to him, - but atleast he is a sensitive photographic plate that receives impressions correctly and preserves them.

Whatever functions the dictionary may ascribe to the 'Coolie', in India he serves as a beast of burden, more manageable, less expensive and eager to carry his load. It has become a contemptuous term. Anand's 'Coolie' carries no specific indictment of individuals, the indictment is against society as a whole - a society that breeds such prejudice and cruelty. □

The Crazy High Fees

BEENA VARGHESE
II B.A. Economics, '81

The craze of today
Is to look young day by day
Old or young try to look pretty
And all try to look young

The generation gap has disappeared in
the world of fashion
A teenager along with her mum and
Grandma adopts the same fashion
So let me pen a few lines
which will serve as guidelines

When nanny was a young miss,
She never painted her face
She never smoked a cigarette
She always knew her place.

She always wore sarees
She didn't switch on to minis
She didn't shock the world's eyes
She didn't chase any guys.

She didn't colour her lips
She didn't spoil her looks
She didn't paint her eyebrows
She didn't bob her hair.

She didn't do these little things
She didn't allow others too
But if she didn't do them then,
Why does she do them now ?.

All I advice you dear chums
When you all become mums
Don't be bitten by the mod bug
And don't ever become smug !

By S. LALITHA, III Chemistry

Bhopal the capital, appears a crematorium,
People affected, don't blame your fate,
For from the fatal crisis; you martyrs,
Teach — Not the authorities,
But the universe;
Small negligence leads to big destruction.

I ask God, "Isn't the fees too high!"

I hear Him replying, "Isn't the lesson valuable?"
Experience has taught us this lesson — From stone ages,
But let this catastrophe, put it into action.

Rise ye souls, Rise!

Those who have neglected hard work.
Those who have neglected your conduct.
Those who have neglected your parents.
For to-day's negligence is tomorrow's destruction.

★

You cannot stop the birds of trouble from flying over your
head, but you can prevent them from making nests in your hair.

—Chinese Proverb

□

Probably he who never made a mistake never made a discovery.

—Samuel Smiles

Palindromic Numbers

N. BHUVANESWARI, III Maths

A palindrome is a word, line or number which reads the same, backwards as well as forward. For example, 'Madam' is a palindromic word. Similarly, 121, 434, 7384837 are palindromic numbers.

A palindrome producing number of a given number is the number of a given number which when added to the given number produces a palindromic number. For example, the palindrome producing number of 51 is 4 & that of 46 is -2 and so on.

Let a given number be N, whose total number of digits is given to be n. The palindrome producing number of N is denoted as PPN(N).

If N is less than 1,000, then it is easier to find the PPN(N). When $N < 1,000$, we have, $PPN(N) = \text{First digit} - \text{last digit}$. For example, for $N = 843$ the PPN(843) is $8 - 3 = 5$, so that, $843 + 5 = 848$, which is a palindromic number.

Now, we shall deal with general cases: (i) when n is odd:—

The PPN of an 'n' digit number N, where 'n' is odd is calculated with the help of the formula given below:—

$$PPN(N) = \sqrt{10^{n-3}} \left(\frac{n-1}{2} \text{th digit} - \frac{n+3}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \sqrt{10^{n-5}} \left(\frac{n-3}{2} \text{th digit} - \frac{n+5}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \dots + \sqrt{10^{n-n}} \left(1 \text{ digit} - \frac{n+n}{2} \text{th digit} \right)$$

For example, let $N = 4275326$, here $n = 7$.

$$\therefore PPN(4275326) = \sqrt{10^{7-3}} \left(\frac{7-1}{2} \text{th digit} - \frac{7+3}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \sqrt{10^{7-5}} \left(\frac{7-3}{2} \text{th digit} - \frac{7+5}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \sqrt{10^{7-7}} \left(\text{first digit} - \frac{7+7}{2} \text{th digit} \right)$$

$$= 10^2(7-3) + 10(2-2) + (4-6)$$

$$= 400 + 10 \cdot 0 - 2 = 400 - 2 = 398.$$

Verification:—

$$\begin{array}{r} 4275326 + \\ \underline{\quad 398} \end{array}$$

4275724, a palindromic number.

All this looks time-consuming, but, in fact, it takes less than a minute.

ii. When 'n' is even:

$$PPN(N) = \sqrt{10^{n-2}} \left(\frac{n}{2} \text{th digit} - \frac{n+2}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \sqrt{10^{n-4}} \left(\frac{n-2}{2} \text{th digit} - \frac{n+4}{2} \text{th digit} \right)$$

$$+ \dots + \sqrt{10^{n-n}} \left(\text{first digit} - n^{\text{th}} \text{digit} \right)$$

Example:— $N = 495321$, here $n = 6$.

$$\text{So, } PPN(N) = \sqrt{10^{6-2}} (5-3) + \sqrt{10^2} (9-2) + (4-1)$$

$$= 10^2(2) + 10(7) + 3$$

$$= 200 + 70 + 3$$

$$= 273$$

Verification:—

$$\begin{array}{r} 495321 + \\ \underline{\quad 273} \end{array}$$

495594, a palindromic number.

Thus, the delight, a student of Mathematics gets by digging into the depths of problems and puzzles and verifying and proving the innumerable theorems and identities is immense.

Indeed, 'Mathematics is an eternal source of joy'.

The Friday lab fever

P. MEENAKSHI, III Chemistry

Fridays are very auspicious for me; No: Don't count on a silk saree, jasmine flowers or jewels because Fridays are set aside for toiling in the scented confines of the chemistry laboratory in our college.

The day usually begins at half-past nine with the starry eyed (?) students filing past the hawk-eyed lecturer whose duty is to ascertain the presence of the holy observation book. (Which, most of the time, afraid of my observations, stays behind at home). The next job which needs a lot of experience, is to hunt for unbroken glass-wares and safely deliver them at my place. Once this has been achieved and the procedure of the experiment spotted then nothing can stop an enthusiast like me from throwing myself mercilessly into the process of conducting an experiment.

From then onwards nothing goes on well. If an experiment calls for the sense of smell then fate sends the invincible (in my case) mucus; as a degree holder in sneezing, I always get my nose dusted with coloured salts. If need arises for quick action then from nowhere a mugget enters my brain, and before I react the reagents reach the lotus feet of God. Oh! What a blunder I make with burette readings! Mine are always ± 0.5 away from the correct one. The trouble is that I have to raise myself by nearly a foot from the ground and from there I have to watch my footing and also have a look with my bespectacled eyes at the reading on the burette. All this has to be accomplished within a matter of seconds and being a five

footer this is beyond my capabilities. I sometimes wonder as to how my readings are even approximate. Another task is to adjust the chemical balance for equal oscillations. This brings the universal female excuse of a headache and a shocking accusation from my friend that I have parallax error. After all this is said and done, at the time of placing the salt in the pans I get an attack of Beri Beri - a nervous disorder causing shaking of arms and legs which is very much a family fortune. I have always had an eye for art. This quality of mine is so prominent that within a few minutes of entering the lab I find myself face to face with a rare, beautiful and exquisite piece of glass ware. The Eye in me does not stop there, so the expensive apparatus finds its way into my hand, and 'bang', a tap on my shoulder from my friend and then down, down goes the piece of art to litter the dusty floor of the lab thus putting a strain on my monthly pocket money. As always with electrical experiments I feel weak due to the loss of blood corpuscles after the severe electric shock which is the last straw. (Both for the lecturer and me). After my poor show my lecturer will be forced to ask me to retire for the day.

Yes! this is 'The Friday lab fever'. However my professor-Quelch-like ambition has not been fruitless. I have succeeded, unaware in discovering, something about myself-who knows it might even earn me a Padmabushan!

EXPERIMENT — Self Analysis

- Aim :- To discover the real me.
Procedure :- Face truth and accept what you see.

- Inference :- The new element discovered is named after the discoverer as Meenakshi.
Symbol :- PM
Properties :- Atomic Mass - 50 Kg. Colour - Bismark brown colour, Melting points and Boiling points are flexible; Highly T. V. active; when bombarded produces a new element.
Warning :- Should not be brought within the limits of a chemical laboratory. Once taken inside a lab, tends to react vigorously causing damage to property and itself.

Dawn for Nature

V. V. LAKSHMI II Litt
Creative Writing Competition I Prize

It was dawn everywhere.
The Sun glorifying the earth,
The bird chirping with all its mirth.
Yes. It was dawn everywhere.

The earth was at the start of its life,
With all its splendour and glory.
Still human beings were weary,
Eternally rotating in their misery.

Nature had started showering its beauty.
Brightness! Brightness! Brightness everywhere.
Still some gloomy faces somewhere.
It was like Sun and Rain together.

The Roses bloomed with all their joy,
Happily came the butterfly and sat there.
The gentle breeze intensely spreading the fragrance everywhere.
Who is living? NATURE or MAN?

The Road not taken

V. H. JAYSHREE, III B. Com.
ESSAY — WRITING COMPETITION, I PRIZE

Life is an adventure for the courageous and those who dare. It is tedious and loathsome for those who do not adapt themselves to the way of life. A life lived should be a life fulfilled. That is the real concept of living. Everybody lives, that is not so important than how one leads one's life.

I used to imagine how life would be 'if' there was no such word as 'if'. On one hand man would lead a more peaceful life because this two letter word 'if' often provides him sleepless nights. On the other hand the word is also a 'blessing in disguise' provided to man, to give him solace in his suffering.

Decision making involves a lot of analysing, criticism and deep thinking. Man's brains undergo a lot of mental torture before he finally embarks on a decision. But the immediate reaction is "...if only I had chosen the other "

In Economics it is said that resources are limited; wants are unlimited. This focuses our attention on choice which is inevitable. What has been said above, cannot be applied only to Economics but is applicable to real life as well. To cite a very simple example, a man who goes into a store and has to choose between three colours say, red, green, purple, may, after a lot of deliberation choose the red one but will never be satisfied with his choice. His mind rather lingers longingly on the other two colours or rather 'on the road not taken'.

Why is it that man always worries and laments about 'the road not taken'? Perhaps it is because it is human tendency to always 'imagine' that the "grass is greener on the other side of the Pasture". Optical illusion clouds man's real vision.

Life would become a miserable thing if man groans and frets and fumes about his decision. It would seriously impair his very existence on earth. A decision once taken is taken. Nothing can be done further to absolve oneself. It is often said "a pessimist sees a thorn in every rose, while an optimist is happy that thorns have roses". An optimist sees every ray of the sun as the ray of hope and strengthens his life structure on hope. Once a decision is made, man should not waver, but must be brave enough to face whatever comes in his way and accept it as a challenge. Rather, when he is confronted with a serious impediment, instead of trying his very best to root out the impediment, he immediately seeks refuge in the thought'... if only I had taken the other decision...' well it is too late, though never too late to mend.

Why not man console himself by changing his attitude of thinking as 'if I had taken the road now not taken' I would have been a prey to greater evils.' This would save a lot of mental torture.

The Road not taken is an unknown road, unfamiliar road once the other road is used. Surely "A known devil is better than an unknown angel".

Past is past. It becomes history.

"Yesterday is a post-dated cheque;
Tomorrow is a promissory-note;
Today is cash—Use it"

The above words clearly emphasise the fact that we should not lose "today" thinking of 'yesterday'. Choice can be personified as a

web and once one makes a decision and comes out, it is foolish to entangle oneself again in order to explore the road not taken or the other choice.

Students are often victims of such a mental torture. It is not uncommon to find young men and women aspiring to become doctors or engineers. When they fail to enter the Medical or Engineering College, they feel that a dark cloud has settled upon their lives and that they are doomed for ever. Later they pursue another course much against their wishes. But their mind lingers on the original pursuit. Such being the case how could they do full justice to the course or job chosen? Their mental agony is bound to reflect in their work and in cases of highly professionalised jobs the risk to which others are exposed is even greater

It should be instilled in the minds of children that they should devote great attention before making any decision and once they have reached a decision they should

forget all about the other alternatives. 'Rather they should devote their 'heart and soul' in striving for perfection in their decision, than brood over the lost alternatives.

But the most important ingredient is that the decision must have been arrived at after one's own personal unbiased deliberation and should not have arisen out of other's deliberation. Because there is greater necessity to brood over "the road not taken" when the decision is not one's own.

Even as I am concluding this essay my mind goes back to the 'road not taken' namely as to whether I was right in choosing this topic as compared to the first and I begin to think "...if only I had chosen the other topic..." But my mind comes to my rescue and adds,

"Let the road not taken,
Be not taken forever
Reach your goal through the road taken,
That will make Life better."

Life is not anything;
It is only the opportunity to do something. —Hebbel

His life was gentle, and the elements
So mixed in him that Nature might stand up
And say to all the world, 'This was a man'!
—Shakespeare-Julius Caesar

Nothing is difficult to a man who has persistence.
—Chinese Proverb

The habit of failure is purely
mental and is the mother of fear —Henry Ford

The Road not taken

K. POORNIMA, III Literature
ESSAY WRITING COMPETITION II PRIZE

Pope in his "Essay on Man" had called him a 'Riddle' hurled on to earth and Shakespeare presents him as one of the actors and actresses coming on to the stage to play their parts and then make an exit. It is upto the actor as to how he presents himself and if not vigilant he is sure to fumble and tumble. "The finest and the difficult to learn is the art of living, " so goes a famous saying and one need not probe very deep to extract the depth of meaning it conveys.

"I wanted to live and live I did", this is the voice I heard echoing as I went out into the world. But was the road chosen the correct one? The most important factor is not that we live, but how we live. Beaten down by the miseries and difficulties of life, a coward under the pretext of taking revenge on reality tries to run away from it and seek refuge under the covers of crime and violence. It is better to die than to be a living corpse.

We, the youth are the back-bone of our country and it is up to us to see that stringent measures are taken to cut down violence and corruption and make our country an 'Utopia'. The canvas is a large and open one. One has to be cool-headed and strong-willed to survive the odds of life. Would it be right at this juncture to say that "Life is a tale told by a fool"?

The metaphoric and symbolic usage of life can be to that of a rose plant, or to a sandalwood tree. The beauty of the rose attracts any ordinary man, but he fears the pricking thorn and so flinches away. The enchanting odour of the sandalwood titilates everyone's nasal nerves, but the sight of the poison

filled fangs of the serpent around it creates fear, this fear over-rides desire and none dares to go near it. Only those who can bear the prick and withstand fear can venture anywhere near it. Desire should always be coupled with determination and one must set down one's foot firmly on the ground.

"Life is neither a Tempest nor a Mid-summer Night's Dream", but it is indeed a jigsaw puzzle. Only if we start on the right path can we reach the end. Otherwise we will be trapped somewhere in the middle with none to help. "Life", this four-lettered word is fathomless. No one can give a proper definition to it. Life as one sees it today is filled with corruption and bloodshed. It is at this juncture that a direct mention can be made of the topic—"The road not taken"—is it the road to justice or prosperity?

Passing our eyes over the long span of time that has passed from the stone-age to the scientific age we see a number of changes. Man, the then primitive creature who lived on the raw flesh of animals has today not only set foot on the Moon, but also conquered space. What does this mean? Yes, there has been prosperity and development on a large scale. But in the bargain we have lost something precious, something valuable—the feeling of love, understanding and compassion, and the recognition of man as man. The unpardonable of all is the cruelty of man on man. It leaves behind a barbaric effect.

Nevertheless, we have no doubts that the road not taken is the one that leads to justice

away from greed and gluttony. Waking up from the slumber of ignorance and success that has gone to his head and is as intoxicated as a cup of wine, man will realise that he has moved far away from what he should have been. If only he had looked behind before climbing the step ahead of him and at the same time looked at himself, he would have known if he has with him all that with which he had started the journey. He had been slipping behind the finer sentiments and emotions in him and moving forward in bliss-ignorance. Can we today ask for that kind like innocence which dwelt in the heart of the man of the primitive ages? Then man, almost an animal by nature "Killed to live", but today we 'live to Kill' Newspapers are modelled with the news of corruption and financial stampede. Man cheats man and back-bites to suit his whims and fancies. He comes another to save himself from being cornered.

This world which had been once upon a time a paradise, with not much to commend and none to gainsay, but where man retained his individuality is today a paradise lost, for man is no longer man—a creature with flesh between his bones, blood in his veins and feelings in his heart, but a machine with just nuts and bolts. Regular oiling in the form of notes would ensure its flawless working.

The espionage system of India has been unravelled only lately. It is believed to have been in function from the late 70s. This is a case of cutting down the very hand that feeds. Gone are the days when lives of people were auctioned to gain independence. Gone are the days when slogans like "Swaraj is our birth right" and "Bharath Matha Ki Jai" echoed and re-echoed. Gone are the

days when even one's children were sold to retain the prestige of the country. And this is the road that the man of today has refused to recognise, leave alone take.

Today, before, the power of money, parents become strangers and strangers parents. The Sanskrit saying of "Matha Pitha Guru Dev" has been crushed in the stampede for power and money. The tree of life which should have on it buds of love, that are to blossom and spread the fragrance around, do not, do not bud at all. What hope is there in a world where even law has a price-tag, dangling round its neck?!

The older Man is growing in experience, the more foolish and ignorant he is becoming. Today—a day one struggles to live; Tomorrow—a day one dreads to see. Man educates himself not to acquire knowledge, but to have a stronger ground to bargain and fetch more dowry for himself. This society is a faceless monster and we must fight all ends out to unmask it.

We, the future generation of this young country must save it before it falls into the dark pit, from which once fallen there is no escape. Today, on the verge of disaster, we the youth must join hands together and drag her out, one slip and all is lost. It is never too late when there is determination and a will to live. The man-made blocks can easily be removed and we can bravely venture into those, areas which we had thought were forbidden, in the fear of seeing our ugly faces in the mirror of our mind. The life is but a dust-covered mirror, wipe it all away and all will be clear. Just because four are swimming with the tide, a tide that carries us not to the shore of safety, why not we swim against it and save ourselves from disaster and distress?

Youth Alien to me

Youth, the splendid period of your life they say,
When lethargy and sorrow are always at bay.
Bubbling with enthusiasm you go along your way,
Facing every act with determination, come what may.

My face is wrinkled, my hands do tremble,
I'm just over twenty but for my way I fumble.
Believe me, I do come in the category of youth,
Though my looks do betray the truth.
Slaves to passion you must have heard right,
But to drugs I'm enslaved I could'nt fight.

Just for pleasure they were permitted,
Alas I into my bloodstream they permeated.
Laughter, happiness joy and gay,
Replaced my marijuana everyday.
Harish and Narain were my friends wonderful,
To hashish and heroin now I remain faithful.

Oh why! Oh why! did I become an addict,
In solemn surrounding I did reflect.
I did not get the warmth of love,
At home, among friends I hate to tell now.
My parents, they did not have the time,
They were too busy spending every dime.

Dejected and gloomy I wandered on the beach,
It was there that drugs came within my reach.
Tell me! Oh tell me! a way out,
To free myself from this deadly drought.
In this the International Year of the Youth,
I call on every youth to realise the truth.

Drugs and drinks are not the only solution,
That they but only aggravate isolation.
Participate in progress and live in peace,
For then will all your troubles cease.

A Report of the Group Discussion on Youth's Power for Political Development

Sponsored by
The Jain Associations, Madras
on 3rd March, 1985

V. HEMALATHA
M. HEMALATHA
(II Literature)

Indian Politics needs to be cleansed and improved and this responsibility lies on the shoulders of the youth. To achieve this and they have come forward with some ideas and opinions.

The first suggestion given is, to create an awareness about the existing political conditions among the people, especially women. This can be achieved through mass media, and the youth should conduct debates, group discussions and seminars on political development. This will induce students to take an active part for the betterment of Indian Politics. They can also arrange public meetings in which journalists, and other competent non-political individuals can give speeches on politics.

The youth should force the government to reform the present educational system. A paper termed "Current Affairs" should be made compulsory for the students. This will enable the students to realise the necessity of their participation in politics.

There is a tendency among the youth to be detached from politics. This attitude must change and there should be an involvement. Reservation of a Constituency for the youth should be made and this will attract them to involve themselves in politics and the candidates should not belong to any particular party. The candidates thus elected will know the problems of the youth and they will take necessary steps to solve their problems.

There should be a commitment to the society. The youth should work for constructive purpose without joining the parties. Unable to remedy the political set up with which they are frustrated, they indulge in anti-social activities like sabotaging public property.

Some of the students who were discussing, preferred proportionate representation of parties and others proposed Bi-party system. Those who suggested Bi-party system thought if there is no opposition the ruling party will tend to commit blunders.

Students should demand that politics should not interfere with the educational system. The students, in order to get seats are giving bribes to the authorities. Distribution of seats should go by merits and not by status.

The last and most important suggestion given is the age limit for the politicians. There is an age limit for other Government officials. Why not for politicians? Withering politicians should give way for the budding politicians and they can guide the youth without being in post. So, to conclude, in order to create a better and prosperous India, the people of India, especially the youth should strive hard and all the above said points should be taken into consideration.

WOMAN; "A UNIQUE CREATION"

R. JAYA, II B. A. Economics

It was then, when I attended a function I met a lady who was the daughter of modern civilisation and custodian of cosmopolitan culture.

It appeared as though her robe was from Belfast, her gown from France, her watch from Switzerland, her ear studs from Egypt, her necklace from Netherlands, her clips from Norway, her shoes from China & her hair is from ... I am not certain ... but certainly not from Tirupati hill in A. P. or a wig.

I started wondering, whether this was the "Lady species" whom Shakespeare referred to in his "Hamlet" as frailty. As per the Oxford dictionary "Frailty" means physically weak and morally weak. It is here that I disagree with Shakespeare. In fact I feel that women are strong and successful whatever may be their pursuits.

Woman is the last and the best creation of God, who is always loved and adored, she has been the source of all that is pure, unselfish, and heroic in the spirit and life of man.

Till today & in future, it can be said firmly that none of geniuses and intellectuals of the country would merit the applause we so enthusiastically bestow upon them. They would not have got the honours which they possess now and would possess in future; had they not been influenced by women, they loved or revered. Woman has been the source of inspiration to mark since time immemorial.

Woman has initiative and drive. For eg. even in the beginning of the world when the

first set of man and woman lived together in the garden of Eden, it was woman who first ate the fruit from the tree of knowledge and gave some to her husband! From then on woman has been the driving force behind man, though man takes his seat behind the steering.

It is generally believed that woman is made out of a rib of a man, that is she is made out of that portion which lies nearest to man's heart. May be it is this reason why man so easily loses his heart to woman.

Woman possesses tons of courage even if she is frail. In olden days the Joan of Arc of France, Rani Lakshmi Bai of Jhansi, Tara Bai and many other women led armies and ruled countries. Even now there are women holding high positions either in Government or in some other field of activity for eg. our late Prime Minister Mrs. Gandhi stood an apt example for the hidden but deep qualities of women.

Woman is the embodiment of compassion and love. Mother Theresa is held in high esteem for her service to the weak, unfortunate, decrepit, destitute, forlorn poor, for which she has been rewarded aptly with Nobel prize.

We can therefore say that woman is the mother of all living things. Like mother earth, woman suffers all & absorbs all insinuations, indignities, insults, humiliations and atrocities of all kinds, being incessantly perpetuated by arrogant and insolent man... Yet woman serves man with sincerity and solmnity as mother, wife, friend, guide, companion and nurse.

"An Ideal Match" Indeed

SRIVIDYA, II Litt.

SHORT STORY WRITING COMPETITION I PRIZE

Tarun and Tabitha hurriedly entered the prestigious hotel in which "the ideal couple of the year contest" was being held. They chose a corner table and sat busily rehearsing what they had been preparing for the past week. It was generally believed that the judges would ask them questions about their spouses and if the answers were satisfactory they would bag the prestigious award for oneness in 'thoughts' and tastes'.

The sudden silence in the hall quietened Tarun and Tabitha. The charming comper who came all the way from Bombay welcomed the gathering and put the couples at ease by her sense of humour. Couple after couple went past the judges with confidence but when they returned to their seats they seemed not so cheerful. Tarun and Tabitha began their chase for the prize. The spontaneous (Mechanical!) answers from Tarun and Tabitha seemed to have impressed the judges greatly. Masked in the veil of mutual understanding Tabitha and Tarun had relied on their knowledge of each other gained only the day before.

The result was announced "Mrs & Mr. Tarun have been adjudged as the Ideal couple of the year". When Tarun and Tabitha walked upto the dias to claim their prize all eyes viewed them with envy and disappointment.

When Tarun proposed that they took an auto to get back home Tabitha who would normally contradict whatever he said nodded in approval. Tarun seemed thrilled at this strange incident (accident). In absolute disbelief he gazed at her. But the way Tabitha looked seemed to imply don't we have to live up atleast for an hour as the ideal couple?"

All the way back to their house each must have mentally drawn up a budget on as to how to spend their prize money. Tarun ran in to the house shouting (Mom we've done it. Now I can have a car of my own'. 'A car?' Tabitha sounded in fury. 'A car would be a sheer waste. I think a diamond set would be an ideal investment'. 'Jewellery would be an utter waste. How about a V. C. R.?' Tarun looked encouragingly at his wife. Now his better (bitter?) half wouldn't accept it. 'Well Tabitha do listen to what I say'. Tarun tried to talk amicably. 'Well its my prize money so let me do what I like' Tabitha snapped. 'Your money!', Tarun asked in surprize. 'Yes it was my idea to enter the contest'. 'But you could'nt have won it all by yourself'. No. She was not convinced. 'Well didn't you hear what the judge said, "The prize is bagged by Mrs. and Mr. Tarun". Tabitha took hint from his line of thought. 'Well he said Mrs & Mr. didn't he? so I have a better claim'. Thus on and on their argument seemed to go on without an end.

Tarun's parents who were watching this could not but express their surprise how Tarun and Tabitha could have stayed without contradicting each other while answering and while waiting in the hotel. A sudden clatter put an end to Tarun and Tabitha's argument and they turned in a hurry. It was the trophy for 'oneness in thought and taste' which had been precariously placed on the table that had fallen down. It seemed as if the trophy was laughing at the judges who had been carried away by Tarun and Tabitha's pretence and had made a farce of the Trophy. □

Past & Present

Men paid obeisance when a woman passed by,
Today men speak obscenity when a woman passes by.
For such a change-
Men accuse women and,
Women accuse men.
Why talk about trifle between communities ?
Why talk about trifle between countries ?
When there is this, never-ending trifle,
Between men and women.
In those days :
Men were autocrats,
Women were puppets.
Men could do any mistake ;
Women had to bear - - bear even if,
It was her life, she had to share.
Yes, she was a God
A God, pardoning all their mistakes
Always at their service.
So men paid obeisance when a woman passed by.
In these days :
Women's liberation has led to westernisation,
When you invite a thief, with open doors I
Will he not steal, then why blame him ?
Modernisation has submerged morality.
So men speak obscenity when a woman passes by.
Women are neither God,
Nor are they dancing glamour dolls.
Women, "Try to be women,
As God wanted you to be".

Proverb in Proverbs

S. LALITHA
III Chemistry

Too much familiarity breeds contempt
Habits are easy to make, but hard to break.
Empty vessels make much noise.

Faults are thick when love is thin
A good beginning makes a good ending
Coming events cast their shadows before
Every poor man is counted a fool.

It is no use crying over spilt milk
Slow and steady wins the race

Two wrongs don't make a right
Haste makes waste
Every one must bear his own cross

In a calm sea, every man is pilot
No rains, no grains
Do not look a gift horse in the mouth
Every cook praises his own broth
Xample is better than precept

Obedience is nature's first law
Fair words butter no parsnips

To-day king, tomorrow nothing
Health is wealth
Every tide has its ebb

Make the best of a bad job
If wishes were horses, beggar would ride
Necessity knows no law, All is fair in love and war
Do not rob Peter to pay Paul.

P. NISHA,
III B.Sc., Physics.

THE COINCIDENTAL INCIDENT

K. POORNIMA, III Literature
SHORT STORY WRITING COMPETITION II PRIZE

I am at Delhi—the capital of Republic India. I am standing in front of the big map of India hanging by the side of my almirah. When I cast my eyes with utmost interest I see a strikingly colourful picture, India itself—endlessly diverse and always inimitable like the everchanging colours or a Banarasi saree, with its constant interplay of imperceptible lines of green, red, blue and gold. The Red Fort, the India Gate, the Nehru Museum, the Air Headquarters, the Parliament House, the Taj Mahal, the Quietitude of Rishikesh, the whinnying jet planes in the air, the blast-furnaces of Bhilai, the Medieval Weapons of the Nihangs, the wonderful dances of the different people, the kites roaming in the blue sky, the sunset glow behind the cupolas of Juma Masjid, the famous Brindavan Gardens of Mysore, the exquisite architecture of Tamil Nadu, the back waters of Kerala—this is India.

Some architectural monuments are very much human beings. Man is always ambitious. He wants to reach the peak of glory. The famous Taj with its everlasting charm tells you the story of beloved ones, the story of a husband and wife, who were the embodiments of love and affection. But when one goes into history very deep we can find how the valuable services of the then so-called slaves were made use of, how selfish man was, including the famous emperor Shahjahan who did anything and everything for his beloved. This predicament can be heard from the guides of Taj. But Delhi holds in it more for me than just the capital of this India. Around it is would the story of strong friendship and deep love.

Jasbir Kaur, beautiful and bubbling with enthusiasm in her late teens was known for

her pranks and witty dialogues. She used to wait for a young and robust South Indian boy at the door of her mansion. Her sentiments were not realised by him though she could not count him else than her life-partner. The coincidental incident took place in a very strange manner.

Pilot Officer Duggal was a close friend of Menon, who was still a junior ranker in the Indian Air force. Their relationship and attachment was a longlasting and deeprooted one. Randhir Menon and Prakash Duggal joined the Air Force on the same day. After the successful initial training both of them, now eligible, applied for the test to become pilots. Incidentally, Duggal got through while Menon did not. Duggal had to leave his friend for the very special training he had to undergo. He took a painful farewell, through his heart was full at the success he had achieved. They never thought they would meet each other very soon. As fate was to have it, Menon meet Duggal as a commissioned Officer after a couple of years at the capital. In spite of his being an officer now, Duggal never tried to ignore his friend or keep away from him. In fact the bond of friendship bound them together closer still. Menon was a regular visitor to his house. His parents and seven sisters were also as close to him as Duggal. He never felt a void around him, nor did he feel and experience the loss of his parents. As and when he used to visit them, he used to take part in the household activities, enjoy the home-made food and bask in the glow of their affection and love.

But, Alas! this was not to be. Duggal and Menon had to see off one of their close friends at New Delhi Railway Station. Since

It was a holiday Menon had already made his presence felt at the Duggal household. They were playing cards, cracking jokes, until weather reminded that it was almost time to leave. Duggal consulted his watch and they had just 40 minutes to reach the railway station. And their presence was compulsory as Rajiv Mehta was going on a permanent transfer to Bangalore. Duggal dressed up and hurried on his faithful Jawa together with his friend. A nervous Menon, asked Duggal to cut down the speed of the bike. Duggal paid no heed to his calls. They had almost reached near Hardinge Medical College, when the fatal blow of fate struck. A truck which was coming from the right hand side behind Madras Hotel, hit the Motor bike throwing Menon, and Duggal away.

Menon had multiple injuries when he regained consciousness. He asked the duty nurse attending on him about Duggal and she told him that his friend was safe. Later Menon came to know that fate had snatched from him his only loyal friend. Death had laid its icy hands—the gap could never be filled as he understood. For a moment he hated the world for its cruelty. But, the picture of Duggal's pain-stricken parents featured in his mind and he did not know how to face them. When discharged from hospital after a couple of months, Menon, mustering up all his shattered self-confidence, visited them. The welcome was so cordial that tears swelled up in his eyes and heart-of-hearts he wept though he put on a composed exterior. As he was turning back, Duggal's parents reminded him that they were still alive and his

company and presence would aid them to live with the memories of their son Menon connected.

Jasbir, the eldest of the seven sisters moved freely with him, trying to take her brother's place. But soon she became deeply involved. Menon never knew what her intention was. He never looked at her else than that of a sister. Wherever the family went, Menon was always with them—an escort, a confidante and aide. Tongues started wagging about Randhir and Jasbir. The parents knowing fully well the implications never discouraged Menon from visiting them as they were aware of his sentiments. Months and year passed by. Proposals for the charming Jasbir started pouring in. Though a very rich family, the Duggals never looked for a rich alliance. Even Menon took keen interest in finding a groom for the girl who secretly loved and worshipped him. But Jasbir was adamant. As the matter came to light, Menon knew there was no other way than retreating himself from the troubled episode—he drew back. The light in Jasbir's eyes died out, the glow on her cheeks flushed out, the enthusiasm in her faded away. Her parents began to get worried. But they were not brave enough to invite Menon home. Time passed, Jasbir joined the stream of life, but she could never be her old self again.

It was at this time that the sino-Indian war broke out. Menon had to go to the troubled sector. Though his heart was full he did not take the chance of meeting them or bidding farewell. He let the present bury the past.

The child, "The cat has been out in the rain and is soaking wet. I'll pop her in the spin dryer for a few minutes because that is how Mummy dries wet things."

THE HOME COMING

MARIA S. RAO, II B. A. Economics, Section 'B'
SHORT STORY COMPETITION II PRIZE

It was a beautiful night, cool, comforting and calm. It was a night for music and..... Reena got up from her chair in the patio and went into her room, she selected a cassette and played it. Soft strains of melancholy music by Mozart was soothing and completed the final touch to the dramatic night. She went back to her chair and her thoughts—a night for music, yes, and . love Love? She laughed softly to herself. What was love to her? Some heavenly feeling or just physical desire? She had felt it once, but now it was forgotten, she could not even recollect how it felt—strange, how one falls in and out of love?

"Reena" the coarse urgent voice at her door, pierced her train of thoughts. She closed her eyes cursing softly. She had told Ma that she will not have customers that night—yet! She sighed and opened the door. "I just wanted to see what you are doing dear" Ma said, placing a comforting hand on her shoulder. "Take rest, you need your energy for tomorrow's travel, remember". She said with softness known only to her. The gesture sickened Reena, she withdrew an inch into her room. "I'm going home, I'm going to be free"—she thought, nodding her head to acknowledge Ma's question, still Ma wouldn't leave, "Won't you change your mind? it may not be so good a reunion after nearly seven years" she said nurturing the hope that she would surely return. "No, Ma, I'm going tomorrow" Reena replied with cold finality. "Okay" Ma gave up. "Remember, this is your house and you can return anytime". Ma moved away from the door chucking to herself "she'll come back, she'll definitely come back". Reena nodded and closed the door to

the receding figure, desperately controlling the threatening tears and cried out the moment she was alone—"God! Why me?" she changed the cassette and went back to her thinking.

That day, the last hour was a free hour and the class room was almost empty with the exception of Reena, Ranjeet (the hero of her class) and his friends. The sky was overcast with dark clouds and Reena couldn't resist admiring the beauty of nature—she thought, how nice it would be to get wet in the rain. That's it. She'll walk home in the rain. As she was preparing to leave, Ranjeet proposed that they walk home together, and being neighbours made her accept with no hesitation. They walked home together in the rain, all the while Reena was aware of the growing warmth of his hands at her elbow, and she remembered the strange glance this handsome Ranjeet had cast on her slim figure. She had a figure which would send any man in his right senses crazy—and she knew it. When they reached home neither her parents, Mrs & Mr. Ashwin Kaur, nor her brother Rohit were at home. At Ranjeet's invitation she went to his house. As there was no one even in Ranjeet's place, they had listened to records, later... the rest was just a dream.

Two years had passed since the incident had taken place, and both were out of college, but were in love. It was when Mr. Ashwin was looking for an alliance for Reena that she broke the news of her affair with Ranjeet—the result was drastic, her father came short of belting her. She was refused permission to go out—no phone calls or letters either. The frustration drove her to great heights, she kept brooding over her

stupidity (to her it was stupid) she found a solution to the problem, by talking with Ranjeet. In a few days she was with Ranjeet Gupta—but the happiness lasted for only a few months, the moment her few ornaments were sold. Ranjeet constantly pestered her to get money from her parents. Being out of work and an addict to every vice known to man, he needed money desperately and constantly. But how could she? His constant bickerings had caused her to end in Ma's house with her own husband as a pimp. A year later Ranjeet had been killed in an accident, she knew no way to live. No one would accept her. A woman, especially an Indian woman would never be forgiven—even once. She knew no other way than to accept Ma's conditions. Her only job was to satisfy customers that Ma received.

But now after seven years, the letter from Rohit had changed everything. Her mind came back to the present. He wanted her to come home, that's it. She was wanted, she was accepted, she was going home!

The house, her house, was the same, the garden, the garage, everything was the same except the people—only they had changed. Her father was seriously ill, that was why Rohit had written to her, but her father even in his death bed refused to even let her enter his bed room, her mother was even worse. Only Rohit spoke, for the first time after

seven years, but only to give her the devastating news, that she was only an adopted child and that according to her father's wishes, she would not receive any property. For a moment: there was the silence of astonishment. It was not the loss of property that shook her, but the amount of turmoil she had caused, being after all an adopted child. How much her parents hated her. No! her adopted parents. Who then were her real parents? Was her mother also alike her? May be that's why she was adopted. Did she ever have a father? All these questions she knew would never be answered. She simply let it be. A feeling of desparate hopelessness overcame her whole being. "I will live" she said to herself, she said it because she knew she can never kill herself—she did not have the courage. She wanted to be alone, away, free from everything and everyone. She did not want to hurt anyone else.

Morning came, she witnessed the funeral of her foster father, apologised to her foster mother, step brother and walked on aimlessly, suddenly the pictures of the plump kind Madame Zarina flashed into her mind. Now she knew where to go—her home, where she would be accepted, wanted and cared. With the cold winter wind whipping her face, she entered the telegraph office and with tears stinging her cheeks sent a wire to the brothel house in Bombay which stated just one sentence—"Ma, I'm coming home".

Two men go into a bank. One steps up to the cashier's counter and asks if he can cash a cheque

"Who can identify you", asks the cashier

"My friend here" says the man

"But, I do not know your friend"

"That's Ok! I'll introduce you"

The Road not Taken

S. SRILAKSHMI, III B. Sc, Physics

The sun rises and sets at a regular pace. Most of us have some methodical way of living. We are with the group. The schedules and programmes of all people through out their lives are so very similar that life becomes dull and unimpressive. A child is sent to school at 3, to college at 18, gets a job as a Government servant by 23, marries at 25-28 breeds children, locks after his family, sends his children to school and finally, retires before going down to his grave. All men of our society have nearly this scheme of life. Isn't society a sick one, if every one looks in the same direction? If every one has the same opinion? If everyone votes for the same man? Yes, but as long as I am with the group. I do not realize it. Take just one step out, of your small circle, and look out in all directions. There is so much beauty and knowledge everywhere around, that we will feel ashamed for having looked at one side of life only.

Many people have become famous and renowned, just because they dared to tread a new path, not necessarily the correct one. The ones who tread the unique and lonely path are mocked at in the beginning, but later hero-worshipped by the same old society, without even viewing things eye to eye with them.

If we have a unique plan for our lives, let us dare to tread that path, as long as we are on the right. It should be remembered that lonely paths are not necessarily wrong. To tread on an untrodden path needs courage and a 'lot of guts'. A man, who refused to marry, because he wanted to work for society, was recently disowned by his parents. If tomorrow he is praised by all for his self-less service, will they not eat their words?

The untrodden path may be full of thorns and may be filled with darkness, but how does it matter if the light of our hearts is guiding us, and our hands fear not hardwork. The very meaning and essence of life is challenge. Man would be nothing more than a prehistoric beast, if he dared not walk on the new road.

All women marry and lead a house-hold but how many would have spared time to think of a Mother Teresa or a Marie Curie. All housewives are good while performing their duties. Let them be so. But is it wrong to be a social worker or a scientists. No, not at all (But some may add—"At the cost of what?")

Change—the essence of life, paves newer and newer paths without which there would be no progress.

Marie Curie was laughed at by everyone when she wanted to study science, but she was confident and courageous, she studied her subject to the utmost and discovered for all the world to see—the great cancer cure—Radium. Yes, due to her constant exposure to Radium, which is harmful, she died at an early age. But look at it this way—if I can bring some great good for all humanity then why not lay down my life for that?

Faraday and Edison were suffering from poverty. They could have just earned some money and filled their stomachs. They actually spent more than 50% of their earnings on some scientific research. What would their families have said about this "wastage" of money? The interest and awe that science held for them transcended their mundane needs and pleasures. No without the researches of these great men where would the present day science be?

A Florence Nightingale is deified for all humanity and so is Swami Vivekananda - originally Narendra, was the first son of a middle class family. His father suddenly died and he had to take charge. He did this duty well when it was time he renounced the family and became the disciple of Shri Ramakrishna Paramahansa. But at no time will anyone be able to renounce the world, for the duties thrust on us by others, and those duties assuming duties, of looking for a suitable match for one's great grandson are all never ending. But Narendra somehow found a loop to come out of this "Samsara-Sagara". The greatness and depth of Hinduism was propagated to all the world. This young man is indeed an ideal personality for our present day youth. Most of us are walking forwards and backwards and reaching nowhere. "Arise, awake and stop not till the goal is reached" and such other courageous utterances will bring new life into the frozen bloods. Vivekananda has said that we may take up any goal, but till that goal is reached we should strive with all earnestness, (Shraddha) and each nerve and cell of ours should meditate on the success of our task.

Let eyes grow dim and heart grow faint
Let friendship fail and love betray

... ..
Let the whole world despise thee

... ..
Yet know my friend
Thou art disline"

—Vivekananda

So? as long as we are in the right we need no backing.

Even in daily life you would have noticed that only the unique personalities (however small their identity) appeal. All lecturers are not equally favoured by the students. Only those who go out of the way to ask interesting questions, conduct their lecture in a lively way, and talk freely with the students on all matters, encourage the

students to prosper etc. appeal greatly to the student community. If a teacher himself is uninterested in the subject how can he bring about interest in the student community? Similarly if the whole lot of students are lazy and immovable and only one student is really interested in the subject, he takes the cake.

All doctors give you some pills and an injection. But if one doctor remembers your name and family background even if you visit him, once in a way, then you are thrilled at the interest the doctor has for your welfare.

Then next, who would create history if all are herds, to be reared. Alexander coming out of his place to conquer the world is History. Ashoka who embraced Buddhism and stopped all warfare at the sight of blood in Kalinga is History. An Indira Gandhi who did not break down at all the trials of her life is History. A Maratha Shivaji is History for bravely fighting foreign invasion. All the above mentioned may have black points, but the courage they showed in paving their own way is remarkable.

According to psychology, if a person keeps following the same path from his home to the office, daily, this may condition his mind in such a way that he is unable to accept changes in his life.

Going out of the normal trend may cause problems initially, but later inspite of all that, you may be the victor. Even in the plant or animal world, a mutation (which causes change of characteristics of a species due to the alteration in genes or chromosomes) is discarded by the majority community. A white crow (due to absence of the colouring matter producing substance) is immediately killed by the other black crows. But may be in this case the light coloured bird is weaker and unfit to face the nature. But not always. In fact this process of mutation has played a vital role in the gradual evolution of mankind from a single celled virus or bacteria. If not

from the initial stage of one celled animals, atleast from the monkey stage. After all, these processes of gradual changes is only to find out a new species more competent and powerful than the earlier.

So by bringing about drastic changes we may become the victor. Not all such people can succeed, but with a clear conscience if one treads the new path, chances of failure is small. Even if you are not greatly recognised during your life time like Jesus Christ, you will certainly be glorified.

My Pen

I bought a parker fifty-one
At the age of twenty-one
It was my sister who tried it first
And me the next
The first line came out best
But the fourth the worst
Slanted my nib left to right
But all in vain was my fight
Antagonism between me and my pen
But I don't remember when
Again I wrote with difficult strain
There was nothing but it was plain
It has not learned to like me yet
For I am not its favourite pet

Ad English

Sumathi Krishnamoorthy, I B.Com (Regular)

So, youngmen, if you have a different and wonderful scheme for your life, please do proceed. You need nothing but that courage of Swami Vivekananda, muscles of iron and nerves of steel, to accomplish your goal. Have tremendous confidence in yourself and walk on, don't look back. You may rest a while if you must, but don't you quit. "You never climb the mountains of truth in vain". "Nor right nor left but to the goal". Don't ever think that you need a leader whose path you can follow. Who knows, "You can be the light of the world"!

Billboards are a common urban sight all over the world. Newspapers, magazines and other media overflow with advertisements, carefully worded, amusingly illustrated and cleverly conceived slogans on bill-boards and banners, entertain and please the onlooker.

But very frequently one comes across billboards, banners and advertisements which are full of gramatical errors, wrong spelling, poor expression and contradictions. Sometimes they are very amusing. Very often, they are quite late.

A very common advertising gimmick is to tell the consumers that the advertised goods are priced lower than other goods of that kind. Unfortunately, the word that is used to indicate this is CHEAP and the word to indicate the superior quality is BEST. Hence we get our eyeful of ads for suitings, shirtings and sarees that are CHEAP AND BEST. In its correct sense 'cheap' means poor in quality, not low in price. For instance, when we say 'cheap painting', it does not mean a painting that costs less money, but one that reflects poor taste.

Some bill-boards and banners unwittingly cause laughter. A big catering establishment proudly displayed a six-yard-long banner proclaiming: "We Serve Goat, Cock and Pig". This message tickles the ribs instead of tickling the palate. That copywriter is obviously ignorant of the correct names of various meats. The correct word for goat and sheep's meat is lamb, though for some strange reasons we call it mutton and

manage to create a great deal of confusion when we use this word abroad. So, also, the use of the word 'cock' is incorrect. 'Poultry' or 'chicken' is the correct word. 'Pork' and 'Beef' are the right general words to mean the last two meats.

The use of the word 'hotel' for a restaurant is another common wrong usage.

Printing errors and gramatical mistakes, sometimes make advertisements mean quite contrary of what they intend. It is quite common to notice the ads like the following in the classified columns of newspapers.

"For sale, dining table and chairs belonging to an ex-maharaha with brass inlaid bent legs".

On reading this, one has visions of an ex-maharaja with shining pieces of metal sticking out of his bent legs! The reference is obviously to the table and chairs.

One advertisement for 'a house to let' into the virtues of the place "self contained bungalow with eight rooms including three sleeping rooms with bathing room attached, one large sitting and eating room and one cooking room with lawn on the back side". Bed rooms, bath-rooms, living rooms, and kitchen all explained in clear activity terms so that the prospective tenant makes no mistakes. The word 'backside' is used widely and indiscriminately to mean the rear part of the back of a site in not only ads but also in common speech. The correct usage of the word is with reference to the posterior of the human anatomy. □

a sweet dream

K. Poornima, III Literature

One morning I saw thee watching
The grey clouds softly caressing
The feather-headed lofty peaks
While on was the wan sun looking
With envious flaming cheek I
How fondly did I wish that I
Were a carefree cloud sailing high
That your lips so cool and lovely
I could touch with a happy sigh I

Often had I watched thee blowing
The tiny "Kangri" glowing
Your lips pouted as though to send
A fragrant kiss flowing
A broken heart gently to mend I
With a soul sunken in sorrow
Knowing not what hails the morrow
How I wished I were the ember
That your waft drive my sorrow
And leave a trail to remember I

On a cold rainy evening
with the rain loudly pattering
In a black shawl wrapped sat thee
A figure sweetly entrancing
That night your heart held no glee I
And I through the window saw thee,
And hoped what you longed for was me
Why not that shawl be I
In your embrace let me be
And feel your heavenly sigh I

ALPHABET OF SUCCESS

S. V LAKSHMIPADMASRI,
I B.Com (Evening)

Attend to your duties properly.
Be prompt in all things.
Consider well; then decide positively.
Dare to do right; Fear to do wrong.
Endure trials patiently.
Fight life's battle manfully and bravely.
Go not in the society of vicious.
Hold integrity sacred.
Injure not another's reputation in business.
Judge not that you be not judged.
Keep your mind away from evil thought.
Lie not for any consideration.
Make few acquaintances.
Never try to appear what you are not.
Observe good manners.
Pay your debts properly.
Question not the veracity of your friend.
Respect the counsel of parents.
Sacrifice money rather than principles.
Touch not, take not and handle not drink.
Use your leisure for improvement.
Venture not upon the threshold of wrong.
Watch carefully your passions.
Xtend to everyone a kind salution
Yield not to discouragement.
Zealously labour for the right;

THEN SUCCESS IS CERTAIN

Role Of Statistics In Modern Life

V. K. LATHA

This essay bagged the first prize in Student's Meet '85
Conducted by M. I. T.

"A knowledge of statistics is like a knowledge of a foreign language or of Algebra; It may prove of use at any time under any circumstances"

—Bowley

Modern age can be called as the age of statistics. Statistics as a matter of fact is as old as human society itself. Modern problems and needs are forcing statistical methods and deals more and more to the fore. It is hardly possible to enumerate even a single department of human activity where statistics does not creep in. It has rather become indispensable in all phases of human endeavour. Today the research worker considers statistics as one of his most useful aids. It has become part and parcel of modern life. Statistics is a basic tool of scientific decision making.

Statistics can be defined as: "numerical statements of facts in any department of enquiry placed in relation to the other." The present science of statistics is a result of active research by many people in various fields during the past 400 years. One of the most encouraging features about the modern statistical methods which have developed in the world during the last 15 years is the readiness with which they are applied in aid of practical research.

Statistical data are the raw materials of any statistical investigation and they arise whenever measurements are made, or observations are clarified. It is necessary in the investigation of any phenomenon whether it is the study of forces of attraction by the physicist, the study of effects of anxiety by the psychologist, the study of radiation effects on animals by biologist or any

research, to observe and record some characteristic of the objects under consideration.

Statistical analysis must aim at making the data tell their own story in such a way that their value and degree of trustworthiness may be accurately assessed. Under assessment and over-assessment must be avoided. Fisher's co-ordination of his own analysis of the problem of estimation with the use of the exact tests of significance derived by Pearson, Student and himself makes this aim of capable of achievements in statistics.

Now coming to the discussion of importance and scope of statistics. In modern times statistics is viewed not as a mere device for collecting numerical data but as a means of developing sound techniques for their handling and an analysis and drawing valid inferences from them. As such it is not confined to the affairs of the states but is intruding constantly into various diversified spheres of life-social, economic and political. It is finding wide applications in almost all sciences—social as well as physical—such as biology, psychology, education, economics, business management etc.

The association between statistical methods and biological theories was first studied by Francis Galton on his work on Regression. According to Prof. Karl Pearson "The whole problem of evolution is a problem of vital statistics, a problem of longevity, of fertility, of health, of disease

is impossible for the evolutionist to proceed without statistics, as it would be for the Registrar General to discuss the national mortality without an enumeration of the population, a classification of deaths and a knowledge of statistical theory."

Fisher suggested that if 2 fertilizers for example are to be compared, each should be replicated to a number of different plots of ground and that the allocation be random according to some sort of coin-tossing system. Fisher pointed out that such random allocation would tend to balance all differences between the plots receiving the 2 different fertilizers and this would yield an unbiased experiment. The differences in the results obtained with the 2 fertilizers should be evaluated using the probability theory.

This new scientific methodology of randomization and probability theory was a tremendous contribution to the young science of statistics. It spread quickly through the agricultural sciences and then to the medical sciences. Today a new drug will not be approved by the US food and Drug administration for making until it is compared with other treatments in what is called a randomized clinical trial.

In medical sciences also the statistical methods for collection, presentation and analysis of observed facts relating to the causes and prevalence of diseases and the results obtained from the use of various drugs and medicines are of great importance. Moreover the efficiency of a manufactured drug or injection or medicine is tested using the tests of significance.

In drug screening 2 actions are possible. One is to reject the drug meaning to conclude that the tested drug has little or no effect in which case it will be set aside and a new drug selected for screening. The second is to accept the drug thereby subjecting it to more refined experimentation.

To abandon a drug where in fact it is useful is clearly by undesirable yet there is always some risk of that. On the other hand to go ahead with further, more expensive testing of a drug that is in fact useless wastes time and money that could have been spent on testing other compounds. Thus we are faced with what is known in statistics as a decision problem. Statistical theory says that a kind of procedure known as sequential test is efficient for reaching decisions. The statistician can optimize the choice of cut-off values that determine whether a given compound should be rejected, accepted or tested again. Statistical studies of such sort described have improved the efficiency of many of the routine screening procedures in our laboratories.

Some drugs are grown naturally and they must be tested to determine how strong they are. Pencillin is an example. Pesticide should be strong enough to destroy the insects but not poison the family cat. Pain killers should relieve headaches but not induce palpitations. The strength of such given material can be tested by Up and Down Method of statistics.

Statistics is an indispensable tool of production control also. Business executives rely more and more on statistical techniques for studying the needs and the desires of the consumer and for many other purposes. The success of a business man more or less depends upon the accuracy and precision of his statistical forecasting. As such most of the industrial and commercial enterprises are employing trained and efficient statistician.

Consider the manager of a Midwestern restaurant that specializes in fresh Maine lobster meals. An inventory of live lobsters is practically impossible because the requisite salt water is scarce in the Midwest. Thus at 10 o'clock every morning the manager telephones an order to the supplier in Maine and the lobsters arrive by air planes around

4 o'clock afternoon. If the manager looks for the number of daily requests for live Maine lobsters from all the records over the past three years there may be $\bar{y}=32$ lobsters per day and $S_y=20$ lobsters per day. The variation in the number of lobsters per day requested by customers is so large that this data alone is not very useful in determining how many lobsters the manager should order each day. Here then by considering regression analysis we can reduce the variation associated with the number of lobsters per day.

The wide applications of statistics in industry are found in quality control, statistical tool such as inspection plans, control charts etc. are of extreme importance in product of Engineering. In the investigation of the quality of manufactured parts the model might be the one that predicts the percentage of defective parts that can be expected in the manufacturing process. Every progressive industry employs statisticians to direct their quality control process and to assist in the establishment of good advertising and sales programmes for their products. In business the statistician is responsible for the analysis of time series and formation of index numbers.

Statistics compiled by the National Transportation and Research Centre show that the incidence of road accidents is high in almost every region in the country.

Statistical data and techniques of statistical analysis have proved immensely useful in solving a variety of economic problems such as wages, prices, analysis of time series and demand analysis. It has also facilitated the department of Economic theory.

Economic activities are not generally uniform. There are ups and downs in the economic activities of a nation. These ups and downs are very often termed as trade cycles or business cycles. A typical trade cycle and its impact in business and economy can

be studied with the help of a statistical tool namely time series.

Statistics is indispensable to planning. In the modern age which is termed as the age of planning. Almost all over the world, governments particularly of the budding economies are resorting to the planning for the economic development. In order that planning is successful it must be based soundly on the correct analysis of complex statistical data.

The object of planning is not only to increase production but also to distribute in a just way. Economic growth and distributive justice are the twin objects of economic planning. For achieving socialism, we would first of all know the magnitude of inequalities of income and wealth in any country. This can be measured with the help of statistical tools such as Lorenz curve, standard deviation etc.

Prior to the elections, opinion polls are conducted by the statisticians to predict the results of the election. It turns out that the party which the statisticians claim would win, emerges victorious. In the recent Indian and American elections it was predicted that Congress I and Republican party respectively would win by a vast majority. As truly predicted they made a clean sweep.

Statistics thus has a wide range of applications in all the fields of day to day life. The fundamental gospel of statistics is to push the domain of ignorance, rule of thumb, arbitrary or premature decisions, traditions and dogmatism and to increase the domain in which decisions are made and principles are formulated on the basis of analysed quantitative facts. A day would come when we would go and consult the statistician instead of the astrologer.

"Statistical thinking will one day be as necessary for efficient citizenship as the ability to read and write"
—H. G Wells

ROSE

T. RADHIKA, III B.Sc., Chemistry

Rose the sweetly in my Garden,
sprung with all its beauty at dawn and

filled my heart with Enthusiasm
The air was filled with sweet fragrance
And Petals shown as the pearl

The gold glittered in the middle of it
(due to sun rays)

It looked like the queen of England

The bees and flies greeted its beauty by singing melodious

Songs

And the whole surrounding was thus filled with zeal.

The sun began to set slowly,

Now the rose began to lose its vigour by an hour
after an hour

And at last it fell down dead

Now the bees sang their last trumpet

The sky was smeared with tears of blood,

And the whole surrounding was in melancholy.

The next day another rose bloomed with all its beauty,

But, My heart was only filled with grief I thout,

Why God kills nature in few hours,

And keeps the wicked man alive for years ?

Oh; God is cruel, and evil on the part of nature.

LOVE IS SERVICE

CECILIA PUSHPARAJ
III B. Sc. (Physics)

"Selfless Social Service is a Sacred Sacrifice
bringing Solace to the Suffering."

It's still green in my memories, that remarkable day, the day I got enrolled as an N. S. S. Volunteer. I understood right from the start that it was not mere fun, but a scheme of 'dedicated service'. Soon I realized that it was not mirth or laughter nor fun, and frolic, but selfless service especially to those in need. It was of course, a bit difficult to be so idealistic and philosophical at that age. However, once I got involved in the work there was no room for scepticism. I could join with others to say 'NOT ME BUT YOU'. Though 'Service to the poor' is the basic idea of N. S. S. it is a source where one learns a lot of things non-formally.

SOCIO ECONOMIC SURVEY plays a very important role in N. S. S. It implants a sense of 'SOCIAL AWARENESS' in the minds of youth. I was quite shocked to be confronted (while conducting a survey) by a vulnerable society—a society that was incapable of resisting poverty, disease or anti-social elements and their activities. It gave us an opportunity to come closer, to know better, to shake off from our world of dreams and face reality.

Our work did not stop there. We as youth engaged in N. S. S. programmes opted to do our best to bring solace to the downtrodden and also help them to progress in life. At least we attempted to reduce their burdens a wee bit, if not all.

'OLD IS GOLD' is an old proverb. Does it have any meaning today? What is the state of aged at present? Are they happy? What is the role of youth to uplift

their condition? Have we ever thought of them?

Just one day's stay at the Home for the Aged would answer the above questions. It is rather sad to know that very many aged people are put to a lot of sufferings, due to lack of love and concern of the youngsters towards them. After all, how many more years can they live? At least, by keeping this in mind can't we be a little more polite, kind and loving? It's high time we realised that "Rejection is too humiliating to be borne in old age." Thanks to N. S. S. for making us aware of this fact.

What lies before us
And what lies behind us
Matters nothing compared to
What lies within us.

The 'Manual Labour' was which that made us astonish at our potential to do work. Until then, we considered ourselves to be 'delicate darlings' ignorant of field work. We were rather amazed at our capacity, determination and eagerness to do work. Where were all these hidden all these days? It was of course, the group work and team spirit that was able to tap out energy from us. I find no words to express the joy, the sense of satisfaction when we tread along the road we ourselves had laid.

With a view to improve the environment we planted saplings. Once they grew they would make the world a better place to live in by restoring the ecological balance.

'Save that drop to save a life'

Another note worthy achievement of N. S. S. is the blood donation campaign. They keep hitting centuries every year without fail. It is of course, "the most kindest act to humanity" and the "best form of sacrifice". It is here the sphere of concern extends to those unknown as well as after all

"A stranger is a friend you haven't yet met."

Yet another activity of N. S. S. is the construction of drainage system in rural area. By this we were able to prove that women are not less efficient but rather more faithful than man in carrying out their duties.

"Happiness depends upon what you can give, not what you can get". "Charity" is part and parcel of N. S. S. We shared what we had. We felt a part of a whole and not a lonely soul.

No man is an island no man stands alone
Each man's joy is joy to me
Each man's grief is my own.
We need each other, so I will defend
Each man as my brother
Each man as my friend.

HUMOUR - Tonic of life !

(M. Jayavidya, I B.Sc. Physics)

Life without humour is dull. Recently a Conference of Indian Association of Humourists was held at Hyderabad and many entertained the audience with humour. One should cultivate the habit of appreciating a humour without being hurt. Humour is part of our lives. We cannot lead a monotonous and boring life, always serious. There should be something to laugh at the lighter side of life. Here are some samples of it.

This is the story of the Oxford student who drank numerous whiskies and sodas every night and could not think clearly. He gave up whisky and took brandy, then gin with his soda, but the effect was the same. "Undoubtedly" he concluded, "it was the soda".

"Only a life lived for others is a life worthwhile"

"One hour of glorious life of service is worth a thousand years of futile living"

N. S. S. has been instrumental in making me a better human being. Frankly speaking, before joining the N. S. S. I was self centered, indifferent, unaware of the miseries of life, quick to anger, and unyielding to defeat. I do not imply that I am a saint now, but definitely, it has tempered the rough edges of my characters.

Now I'm ready to face any number of defeats or sorrows. Above all it has made me forget myself and live for others. My little worries vanish amidst the sufferings of others. N. S. S. has taught me to love and serve.

Service is a wonderful thing
Joy in our hearts it will bring
Where there is service, there is love
And where there is LOVE there is service

"FOR LOVE IS SERVICE"

MEMORIES - SWEET AND SOUR

S. JAYANTHI,
III Literature

Suddenly I remember the days when I was young,
The days when all days seemed to be a Summer,
 bright, and every moment a joy,
Innocent mistakes done, and scoldings received,
That very evening consoled by a pack full of chocolates,
Tears did come down but were wiped away by the
 loving hands of my parents,
To be cared and loved for is the greatest feeling,
But now no hands seem to wipe my tears away,
My eyes are hot, shedding tears, every day
 Everyday has turned into a winter
 Every moment a burden
Yearning for the love of my parents,
I wander and work through everyday
It is but a routine,
Eagerly awaiting to face death,
To see once again the two loving faces,
I pray to God to make my life short.

Accuracy is the twin brother of honesty ;
in accuracy is a near kin to falsehood

— Tryon Edwards

The reasonable man adapts himself to
the world; the unreasonable one persists
in trying to adapt the world to himself.
Therefore all progress depends on the unreasonable man

— G. B. Shaw

The Latest Development in the Industrial Application Electronics

AWARDED CONSOLATION PRIZE
IN THE ESSAY CONTEST
CONDUCTED BY
ELECTRONICS DEPT., MIT

V. M. UMA MAHESWARI,
III Physics.

ROBOTS

Robotic equipment represents a convergence of several technologies. Now-a-days industrial robots have dual technologic ancestry. Industrial Engineering automation and computer science and artificial intelligence disciplines. The Robot Systems used in the nuclear field mainly depends upon the development in the computer science and artificial intelligence fields. The basic component hardware is adapted from industrial automation.

Introduction: The word robot itself, first coined in early twenties by *Karel Capek* from the Czech word *robota*, which means, 'Forced Labour'. Robot is defined as "reprogrammable multifunctional manipulator designed to move materials, parts, tools or specialised devices" through variable programmed motions for the performance of a variety of tasks".

The prototype is an improved, sophisticated versions of the remotely operated arms. Usually these arms were used to handle radio-active materials by viewing through lead shielded windows.

The improved form of this that the arms is placed over a mobile platform and cameras or any other sensors for viewing and even computers are attached to it and thus used for communication process.

Classification of Teleoperated Arms :

M1 :-The remote controlled manipulators are classified as M1

M2 A :-Devices that can be programmed to perform a fixed sequence of repetitions

M2 B :-The same which are capable of handling a variable sequence of programmed repetitions.

M3 A :-More sophisticated devices that can be taught a sequence of steps by an operator leading them through the motions

M3 B :-The robots that are numerically controlled with a computer for a variety of tasks

M 4 :-This is for the robots containing local or artificial intelligence that are capable of fully autonomous operation with self-contained reasoning.

Development in Robotics :

Robotic technology evolved since the earliest days of nuclear science and they were used widely in nuclear plant applications. The primitive type, the remote controlled manipulators were used in shielded hot cells. Later they were specialised and their efficiency is increased by giving the stationary manipulators a measure of dexterity for such tasks as turning bolts and screws.

The next trial was to make the manipulator arm to move. This is usually done by placing it over a electric powdered mobile platform when these devices are allowed to

enter the hazardous areas, they are connected by an umbilical cable and controlled by operators a safe distance away.

Remote controlled vehicles were made more sophisticated by adding television cameras and environmental sensors that permit operators to see what the robot sees as it works. By increasing the power of computer controls at the operator's end, the maneuverability increases.

The recent robots are designed with some on-board electronic intelligence for more complex operations and simple obstacle avoidance; Radio signals can link robot and operator to enable increased range while maintaining data and video transmission.

Walking robots with a high degree of strength and the ability to negotiate complex obstacles are emerging out. Inter-changeable manipulators can be added for special task.

In near future, the ultimate robot may resemble the humanoid of science fiction—possessing greater ability and strength than humans, while, like humans even being capable of logical reasoning.

Personal Robots: In future this would equal the Automobile Industry.

Kinds :

Turtles: Small armless boxes which can move on wheels and they do have sense, vision and sound sensors. They are usually equipped with pen or pencil for executing graphics commands. Remote turtles reproduce that image as a drawing on newsprint or typing process.

Arms: Arms are personal robots that have descended from early industrial machines for manipulating nuclear or submersed material. But they are less powerful than the costly machines.

These robots are popular in 3 Primary groups.—Toy / Technical hobbyists / School college educators.

Acceptance of Personal Robots :

Mobility: Robots have trouble getting around. Anyone who has set up electric trains in the living room rug can appreciate that wheels of them get ensnared in carpets. Installing legs or robots seems an obvious solution, But one that requires an obvious gearing and balance mechanisms.

Power Sources: Robots consume energy at tremendous rates. The size, weight and energy density of most batteries place severe constraints on robot designers, also faced by designers of electric automobiles may some-day be solved but not before much R & D time and money are spent.

Artificial Intelligence: The void that separates the brainpower of an R2D2 or C3PO and the present state of the "Geometric redesign" the ability of advanced computers to design systems for low-cost robots with artificial intelligence.

Robots in Practice :

Fred: This advanced turtle talks, moves and draw under *Logo* or manual control.

Zeaker: A medium function device, the Zeaker can be controlled through the printer part of most computers and supplied with "learning logarithm" software.

Memocon Crawler: Computer or manually controlled, the crawler is a non-graphics turtle in kit form

Ista Box: It falls between turtle and a mobile, the 'Box' contains its known computer but doesn't provide graphics output. It does contain simple vision circuit.

Marvin: Marvin is a remarkably functional machine with most senses, good mobility and manipulation capabilities.

Genus: Its 4.5' stature will make Genus the king of the mobile robot world". This highly functional device will be available along with speech recognition circuit.

Industrial Applications :

1. Robot for Deburring Metal Parts :

Deburring Process :

Metal parts made by mass-production machining techniques almost always contain burrs, that is irregularities in the form of sharp metal fragments attached to the machined surfaces of the part. Removing such burrs are called as the "Deburring process"

Robot Requirements for Deburring :

1. Contouring Capability :

The ability of the robot to follow a contour, however complex, is a necessity and the path accuracy must be high if tolerances consistent with those demanded from normal machine-tool fabrications are to be realized.

2. Repeatability :

Robots may be noted for their repeatability' but since most small parts requiring to be deburred are of complex shapes, the robot must prove to be consistent in its path following however many twists and turns it has to make per operation.

This imposes certain restraints on the robot designer since the robot must move along its programmed path without noticeable vibrations in the final dimensions of the part. Any deviation from the path in excess of a few tenths of a millimeter will usually be unacceptable.

3. Speed :

In typical deburring operations several thousand similar parts have to be operated on individually. In the interest of high producti-

vity, therefore the speed is of the essence. However, since the range of size of parts to be deburred can vary widely, a considerable range of controlled speed is desirable in a robot to be used in a deburring shop producing a multiplicity of parts.

4. Programming :

Because the robot will be called upon to deburr a wide range of parts, the case which the robot can be programmed and the speed at which it can change programme will be important.

The most sophisticated robots have features such as the ability to edit and change parts of the programme with the aim of optimizing the path will be distinct advantage and this applied not only to the path itself but also to the speed at which the robot describes the path. For the accuracy to be maximum the tool must be rigid. If the part can be presented accurately to the robot, then whether the robots holds the tool or the part, the deburring operation will not be too complicated.

Thus the robots are med for deburring the metal parts, this is not used for extensively.

II. Robots in Plastic Molding Application

To date, robots have successfully accomplished the following tasks in plastic molding plants.

1. Unload one or two injection molding machines.
2. Trim moldings on removal from machine
3. Load inserts into the mold
4. Palletize the moldings for depath
5. Package of the moldings

Application of Robot :

In one plant a robot is used to unload two injection molding machines making elastomer rubber parts. The specially designed hard rubber enters the open press, strips, the part from the die using a combination vacuum and mechanical gripper and removes the part from the press. These are large parts and when human operators were used they required frequent relief from the noxious fumes which were present in an operating environment approaching a temperature of 400°C.

The parts in this application are made two at a time and therefore it is necessary to separate them. This is accomplished by the robot; placing the parts over a cutting plate.

The part is then deposited on a conveyor and the sprue disposed of as the robot turns to unload the second injection molding machine.

The special hand for this application consists of a housing containing an air operated mechanical gripper grasps the sprue and breaks the centre portion of the part from the die. Air jets within the hand directed between the part and the mold help to break the adhesion.

Robot to Transfer Moldings Installation:

A robot has successfully been used to work on a transfer moldings installation. In this a part is unloaded from a machine and then transferred to a second machine where secondary operations are performed, in this case cleaning a large number of holes and grinding part of the molding.

The actual movements of the robot are no more complex than operating one machine but it is interesting to note that by means of

random programme selection the robot can automatically omit one or more of the transfer molding press while continuing to operate the remaining press. This is important when a machine has to be taken out of service without shuffling down the entire operation.

Again by designing proper hands and grippers it is possible for a robot to load simple inserts into a molding machine before the cycle is initiated. This generally have to be presented to the robot by means of a suitable conveyer system.

Thus the robot is applicable in plastics molding process. Like this, it can be used to simplify the operations in Arc welding, Die casting, brick manufacture and even in glass manufacture.

General Future :

Looking to the future Artificial vision, speech recognition, manual dexterity, navigation are just a few areas where robots may aid human some day. They have concluded that the Robotics market have just born. No one can say with any certainty how large it would grow or how quickly. The potentials of the robot exceed those of the computers by as much as several orders of magnitude, they agreed.

Even they posses greater ability and strength than humans, there would be a valley between the man and machine by improving this technology ie *Robotics*, the gap may be decreased, but never can be filled up.

Thus the application of the robot in industries and their few features were tried in this paper.

தமிழ்ப் பகுதி

பக்கம் எண்

கல்லூரித் தமிழ்ப்பேரவை	...	1
கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்	...	11
எந்தியடிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் என்னக் கவர்ந்த நிகழ்ச்சிகள்	பா. தனேஸ்வரி (இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்)	1
அஞ்சலி	...	5
அழகு	உலோ. பாரதி (முதலாமாண்டு வணிகவியல்)	5
ஓ!	...	7
எட்டாத கனி	நா. புலனேஸ்வரி (மூன்றாமாண்டு கணிதவியல்)	7
விதி	...	9
அந்தப் பிரார்த்தனை!	கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி (ஆங்கில இலக்கியம் முதலாமாண்டு)	9
ஓ காதலியே!	...	10
வாத்சணை	சி. சாந்தலா (முதலாமாண்டு புள்ளியியல்)	10
புதுமைப் பெண்	...	11
வாழ்க்கை ஒரு கிரிக்கெட்	லோ. சுகந்தராணி (இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்)	11
தீர்தலுக்கு நிற்கின்றேன்	...	11
பன்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்	கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி (ஆங்கில இலக்கியம் முதலாமாண்டு)	11
மழை	...	12
தாயன்பு	வே. சரஸ்வதி (இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்)	12
தீயம் தலை காக்கும்	...	13
தீர்க்கதரிசு	வே. சரஸ்வதி (இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்)	12
	வத்ஸலா நரசிம்மன் (மூன்றாமாண்டு பொருளாதாரம்)	13
	...	16
	எம். ஏ. சுனிதா (ஆங்கில இலக்கியம் முதலாமாண்டு)	16
	...	17
	அர. லதா (தாவரவியல் இரண்டாமாண்டு)	17
	...	18
	அர. லதா (தாவரவியல் இரண்டாமாண்டு)	18
	...	20
	வே. சரஸ்வதி (இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்)	20
	...	21
	பா. தனேஸ்வரி (இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்)	21
	...	22
	சொ. கவிதா (ஆங்கில இலக்கியம் முதலாமாண்டு)	22
	...	23
	ஆ. கோமதி (முதலாமாண்டு வணிகவியல்)	23

ஒரு நட்பின் சிதையில்

அழகின் பரிசு!

அன்புள்ள ரோஜாக்கு

இண்டர் 'Views'

ஆயிரம் ஆண்டு அடிமைகள்

பெண் வீடுதலை

மதிற்சுவர்

சொன்னது நீ தானா?

இதயம்

நெஞ்சு பொறுப்பதில்லையே

'இதய வீணை'

கற்பனைக் கோட்டை

பிரியதர்சினி

புயல்

வழிமை

இது என்ன நியாயம்?

பரிதாபச் சிதைகள்

யாருமில்லையோ?

'நீ எங்கே'

அவள் திகைத்தாள்

...	ச. லட்சுமி	பக்கம் என்
...	பொருளாதாரம் முதலாமாண்டு	24
...	வெ. லீலா	
...	வணிகவியல் முதலாமாண்டு	24
...	சு. மங்கையர் தீலகம்	27
...	முன்றாமாண்டு பொருளாதாரம்	28
...	உலோ. பாரதி	28
...	பி காம் முதலாமாண்டு	28
...	மா. பமிதா கெட்சி	29
...	முன்றாமாண்டு கணிதம்	29
...	ரெ. ராதா	31
...	(வணிகவியல் முதலாமாண்டு	
...	மாலைக் கல்லூரி)	31
...	எஸ் ராஜேஸ்வரி	34
...	(இரண்டாமாண்டு	
...	ஆங்கில இலக்கியம்)	34
...	எ. லலிதா	35
...	(ஆங்கில இலக்கியம்	
...	இரண்டாமாண்டு)	35
...	சொ. கவிதா	36
...	(பி.ஏ. ஆங்கில இலக்கியம்	
...	முதலாமாண்டு)	36
...	இரா. புவனேசுவரி	39
...	(இரண்டாமாண்டு வேதியியல்)	39
...	இரா. புவனேஸ்வரி	40
...	(முதலாமாண்டு வணிகவியல்)	40
...	சே. அலமேலு	41
...	(இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்)	41
...	வே. சரஸ்வதி	43
...	(இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்)	43
...	வெ. திரிபுர சுந்தரி	44
...	இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	44
...	வே. திரிபுரசுந்தரி	45
...	இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	45
...	சீ. பத்மா	46
...	(வேதியியல் இரண்டாமாண்டு)	46
...	" "	46
...	" "	46
...	" "	46
...	மு. ஷீரின் பாணு	47
...	(இரண்டாமாண்டு இயற்பியல்)	47
...	பி. ஹம்சநந்தினி	48
...	(முன்றாமாண்டு கணிதவியல்)	48

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை

கல்வி மணம் கமழும் எம் கல்லூரியாம்
கலைக் கோயிலில் கல்லூரிப் பேரவையின்
மற்பின்புக்கும் பல்வேறு சங்கங்களின்
பெயர்களும் இவ்வாண்டு, தேர்ந்தெடுக்க
பய்பட்டனர். கல்லூரிப் பேரவையின்
தலைக்க விழா 1984 ஜூலை மாதம் 26-ம்
தேதி நடைபெற்றது. இலஞ்ச ஒழிப்புத்
தலை இயக்குநர் திரு. சி. வி. நரசிம்மன்
தலைவர்கள் பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் துவக்கி
மலத்தார்.

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில்
11-8-84 அன்று கூட்டமொன்று நடை
பெற்றது. எம் கல்லூரி இந்தித் துறைப்
பிராசிரியர் டாக்டர் திருமதி ஜெயலட்சுமி
தலைமையின் அவர்கள் தலைமை
பெற்றது. இலக்கிய நயம் பற்றித் தமிழில்
பெரிய சொற்பொழிவாற்றினார்.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் பாரதி
பார் பாட்டுப் போட்டி, கவிதைப்
போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப்
போட்டி, நாடகப் போட்டி, சிறுகதைப்
போட்டி, வினாடி வினா நிகழ்ச்சி, சைகை
பொழி நிகழ்ச்சி ஆகியன நடத்தப்பட்டன.

திருமதி தேவ் குன்வர் நாளாலாப்பட்
நிலைவுச் சுழற்கேடயப் போட்டியின்
தொடர்பாக அனைத்துக் கல்லூரி
யானவர்களுக்கிடையே 10-10-84 அன்று
பேச்சுப் போட்டியும், 11-10-84 அன்று
கவிதைப் போட்டியும் நடத்தப்பட்டன.
பல கல்லூரிகளிலிருந்தும் மாணவ
யானவியர் வந்து போட்டிகளில் பங்கேற்
பனர் திரு. பா. குழந்தைசாமி, திருமதி

தாயம்மாள் அறவாணன், திரு. இராம
விங்கம் ஆகியோர் பேச்சுப் போட்டிக்கு
நடுவராய் வீற்றிருந்து நல்ல முறையில்
தீர்ப்பு நல்கினர். செல்வி பத்மாவதி
சீனிவாசன், திருமதி பாக்யவதி சங்கர
விங்கம், திரு. இராசமாணிக்கம் ஆகியோர்
கவிதைப் போட்டிக்கு நடுவராக வீற்றிருந்
தனர்.

பேச்சுப் போட்டிக்கு உரிய சுழற்
கேடயத்தை விவேகானந்தர் கல்லூரி
பெற்றது.

முதற் பரிசு: எஸ் முரளி,
(விவேகானந்தர் கல்லூரி)

இரண்டாம் பரிசு: எஸ். மோகன சுந்தரம்,
(பச்சையப்பன் கல்லூரி)

கவிதைப் போட்டிக்கு உரிய சுழற்
கேடயத்தைச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்
வென்றனர்.

முதற் பரிசு: சந்தானம்,
(மாநிலக் கல்லூரி)

இரண்டாம் பரிசு: இராபின்சன்,
(அம்பேத்கார் கல்லூரி)

பொதுவாகப் பங்கேற்றவர் காட்டிய
ஆர்வமும், உற்சாகமும் பாராட்டிற்
குரியன.

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகள்
பலவற்றிலும் நம் மாணவியர் பங்கு
கொண்டு பரிசுகள் பல பெற்று வெற்றி
மாலை சூடியுள்ளனர்.

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவைப் போட்டிகள்

பேச்சுப் போட்டி :

உஷா சீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

கவிதைப் போட்டி :

ஆர். லதா
(தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

உஷா சீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

கட்டுரைப் போட்டி :

ஆர். லதா
(தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஆர். கீதா
(கணிதவியல், இரண்டாமாண்டு),
இரண்டாம் பரிசு

பாரதியார் பாட்டுப் போட்டி :

டி. ர. கௌசல்யா
(பொருளாதாரம், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எஸ். லதா
(வேதியியல், இரண்டாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

நாடகப் போட்டி :

எஸ். ஸ்ரீ லக்ஷ்மி
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

எஸ். வித்யா
(பொருளாதாரம், இரண்டாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

கவிதைப் போட்டி :

வினாடி வினா :

வகை மொழி :

டி. ஹம்ஸ நந்தினி
(கணிதம், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எஸ். கல்பனா
(வேதியியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

எஸ். ஜெயஸ்ரீ
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

என். மாலா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

என். விஜயலக்ஷ்மி
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எஸ். ஸ்ரீலக்ஷ்மி
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

உஷா சீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

சீசீவ்யா புஷ்பராஜ்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

வி. எச். ஜெயஸ்ரீ
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஆர். ஜெயந்தி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

வி. விஜயலக்ஷ்மி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஆர். உமா
(இயற்பியல், இரண்டாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

என். பத்மா
(இயற்பியல், இரண்டாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

திருவாரூர் காந்தி சமாதான நிறுவனம்

கட்டுரைப் போட்டி :

செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி

CHECOFEST — விநாடி வினா :

சைகை மொழி :

அறுவைப் போட்டி :

கவிதைப் போட்டி :

டி. ஜி. வைணவக் கல்லூரி — SANGAM '85

சைகை மொழி :

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

UNIFEST — கட்டுரைப் போட்டி :

பா. தனேஸ்வரி
(தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு)
முதல் பரிசு

என். மாலா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

வி. லலிதா
(பொருளாதாரம், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

வி. எச். ஜெயபுரி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஆர். ஜெயந்தி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
முதல் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

வி. எச். ஜெயபுரி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

ஆர். ஜெயந்தி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

வி. விசயலக்ஷ்மி
(வணிகவியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

ஆர். லதா
(தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு)
முதல் பரிசு

புதுக் கல்லூரி —
சொல் என்ன சொல்? :

பஞ்சாப் சங்கக் செயற்குழு
பேச்சுப் போட்டி :

தேன்மழை இதழ்
பேச்சுப் போட்டி :

எம். ஐ. டி.
பேச்சுப் போட்டி :

பார்வையற்ற கல்லூரி மாணவர்கள் பட்டதாரிகள் சங்கம்
பேச்சுப் போட்டி :

மைலாப்பூர் அகாடமி
பேச்சுப் போட்டி :

எஸ். கல்பனா
(வேதியியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

எஸ். ஜெயபுரி
(தாவரவியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

உஷா ஸ்ரீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

கே. செந்தமிழ்ச் செல்வி
(கணிதவியல், முதலாண்டு)
முதல் பரிசு

ஆர். கீதா
(கணிதவியல், இரண்டாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

பா. தனேஸ்வரி
(தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

டி. கே. ஜெயபுரி
(இயற்பியல், முதலாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

உஷா ஸ்ரீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
ஆறுதல் பரிசு

சி. சித்ரா
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

கே. செந்தமிழ்ச் செல்வி
(கணிதவியல், முதலாண்டு)
முதல் பரிசு

உஷா ஸ்ரீனிவாசன்
(இயற்பியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் என்னைக் கவர்ந்த நிகழ்ச்சிகள்

பா. தனேஸ்வரி,

(இரண்டாமாண்டு தாவரவியல்)

முனை :-

காந்தியடிகள் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றில் 'சத்திய சோதனை' என்ற பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனை வெறும் வாழ்க்கை வரலாறு என்று கூறாது 'சத்திய சோதனை' என்று தலைப்புக் கொடுத்தும், அந்தத் தலைப்பிலே நின்று தம் சொந்த வாழ்க்கையில் தாம் செய்தவற்றை, தாம் உணர்ந்தவற்றை, தாம் அறிந்தவற்றை எழுதுவதைப் படிக்கும்போதெல்லாம் கவி புதிதாக, அண்ணல் காந்தியடிகளை அண்மையாக என்று அழைத்தார் என்ற உண்மை விளங்கும். நீதிநூல்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான உறுதிப் பொருள் களைக் கூறும் இயல்பின. அங்கு நெறிகளை யும், நெறிகள் பிறழ்வதால் வரும் தீமை களையும், நெறி நின்றமையால் வரும் தீமைகளையும் ஆசிரியர் கூறிச்செல்வார். திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற அறநூல் களும் பகவத்கீதை, திருக்குரான், பைபிள் போன்ற மறை நூல்களும் நீதியையே புகழ்கின்றன.

காந்தியடிகளின் 'சத்திய சோதனை' என்ற வாழ்க்கை வரலாறு காந்தியடிகளால் நீதி நூல் என்று அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதில் விளக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகளையும் நீதியைப் புகட்டுவனவாக உள்ளன. தம் சொந்த வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை - கண்ட வெற்றி அடைந்த தோல்விகளை - அவற்றிற்

கிடையே ஒளிர்கின்ற நீதிகளை மனத்திற் படுமாறு காந்தியடிகள் எழுதியிருக்கின்ற முறை அதை ஒரு கண்கண்ட நீதி நூலாக்கி விட்டது.

காந்தியடிகள் தம்முடைய சத்திய சோதனையின் முன்னுரையில், "இந்நூலில் ஆன்மீகத்துறையில் நடத்திய சோதனையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவை எனக்கு மாத்திரமே தெரிந்தவை" என்று எழுதத் தொடங்குகிறார்கள். இனி இந்நூலுக்குள் புகுந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் என்னைக் கவர்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காண்போம்.

பொருளுரை :-

நீதிநூல்களுள் பலவகை உண்டு. ஆத்தி துடி, கொன்றைவேந்தன் போன்றவை இளம் மாணவர்க்கெனவே எழுந்தன. திருக்குறள் சற்று அறிவு மிகுந்தவரின் ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டது. மறைநூல்கள் உலகியல் வாழ்வுக்கப்பாற்பட்ட ஒரு ஆன்மீகவழிக்கு ஒளி காட்டுவன. ஆனால் காந்தியடிகளின் 'சத்திய சோதனை' இம்முவகை அறநூல் களாகவும் செயல்படும் திறம் பெற்றது.

இளம் வயதில் குடும்பத்தினர் விரும்பாத புலால் உண்ணாதல், புகைப்பிடித்தல் போன்ற தீப்பழக்கங்கள் நண்பரின் தொடர்பால் காந்தியடிகளுக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றன. புலால் உண்ணவும், சிகரெட் வாங்கவும் காசு தேவை. அதற்காக வேலைக்

விரதம் இருந்தார். அடுத்தவர்கள் செய்கிற தவறுக்காகத் தவறு செய்பவர்களை வருத்தவதைவிடத் தாம் வருந்துவதே மிகுந்ததுவதானால் என்று உணர்ந்து, அவர் பயனளிக்கும் என்று விரதங்கள் இந்திய செய்த உண்ணா விரதங்கள் இந்திய சுதந்திர வரலாற்றில் எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றன. அகமதாபாத்தில் அவர் இருந்த உண்ணாவிரதம் முதலாளிகளைப் பணியவைத்து விட்டது. முதலாளிகளைப் பணியவைத்து காந்தியடிகளின் ஒருவரின் தங்கை காந்தியடிகளின் உண்ணாவிரதத்திற்குக் கண்ணீர் வடித்துத் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான நன்மைகளை வாங்கித் தந்தார்.

முடிவுரை :-

காந்தியடிகளின் 'சத்திய சோதனை' என்பது காந்தியடிகள் சத்திய சோதனை' என்ற நூலோடு மட்டும் முடிவடைவது கிடையாது. "YOUNG INDIA", "HARIJAN"

[காந்தி சமாதான நிறுவனம் நடத்திய வெள்ளி விழாவிற்கான கட்டுரைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றது]

கண்கள்

காதலியே !
இருண்டு கிடக்கும்
என் இதய வீட்டிலே
ஒளியேற்ற உன்
திபம் போன்ற
கண்களை
அழைத்தேன்.
ஆனால்,
நீயோ
உன் கண்ணிலுள்ள
"மெட்ராஸ் ஐயை"
மட்டும் தந்து விட்டுச்
சென்று விட்டாய் !

இமைகள்

கண்ணில்
காணும்
கலக்கத்தையும்
கண்ணீரையும்
மறைக்க
இறைவன்
அளித்த
இயற்கைக் கதவுகள்.
கண்ணீர் வெள்ளம்
கரை புரளாமலிருக்க
இயற்கை
அமைத்த
அணைக்கட்டுகள்.

ம. ப. அகிலர்
முதலாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்.

அஞ்சலி

உலோ. பாரதி

முதலாமாண்டு வணிகவியல்

மங்காத ஒளி விளக்கே !
மாதர்குல மணி விளக்கே !
மாநிலம் போற்றுகின்ற
மாபெறும் புகழ் விளக்கே !

பாரத தலைவி நீ ! — இல்லை
பார் மகளிரிலே முதல்வி நீ !
பாரினிலே பாரதத்தின் புகழ்பரப்பப்
பாடுபட்ட உத்தமத் தெய்வம் நீ !
பாரதம் பாடாத கீதமது
பாழான 'சோக' கீதம் — அதை
பாரினிலே ஒலிக்க வைத்து
பாதியிலே மறைந்தாயோ ?

இந்தியரின் இன்னல்களை
இதுவரையில் களைந்து வந்து — எங்கள்
இதயக் கோவிலிலே
இனித்து வந்த
"இந்திராவே" இனி
இந்தியாவிற்கு இன்பம் உண்டோ ?
'அன்பு' எனும் பண்புகளை
அன்பர்க்கு ஊட்டி
'அன்னை' எனப்பெயர் பெற்ற
அகிலத்தின் நாயகியே ! எங்களை
ஆழ்த்தி விட்டாய் அல்லலிலே !
ஆடி வந்த பாரதத்தை முன்னேற்ற பாதையிலே
அசைய வைத்தாய் !

பாரதத்தேர் பார் புகழ்
பவனிவரும் வேளையிலே

பாதியிலே சென்று விட்டாய்! அம்மையே!
பாம்பிற்குப் பால் ஊட்டி வளர்த்தாலும்
பல்லித்தான் விடமன்றோ — இதை உனது
பாது காவலரும் பாரிற் குப் பகன்றனரோ?
பாவிசன்!

பாவை உனைச் சுட்டதனால்
பாரதமே துடிக்குதம்மா! நீ
பணி முடிக்க செல்லுமுன்னே
பாரத்தின் விதி முந்திக் கொண்டதம்மா!

திடமான நெஞ்சமுடன்
திட்டம் பல தீட்டிவந்தாய்!
தீவிரமாய் முனைந்து நீயும்
திருவினைகளை முடிக்கும் முன்னே
தீக்கிரையாய்ப் போனாயோ?
தித்திக்கும் பாரதமே இன்று
திண்டாடி நிற்குதம்மா!

— உந்தன்
உயிர் தீபம் அனைத்ததனால்
உலகில் உன்னத செயல்கள் ஏது?
உற்றாரை உலகம் மறந்தாலும் உத்தமியே!
உந்தன் உன்னத வாழ்வினை உலகம் உள்ளவரை மறவாது!
உயர்வாக உறுதியுடன்
உன்னதபணி செய்து
உயிர்நீத்த
உந்தன் பிரிவுக்கு வாடுகிறோம்!
உன் புசும் வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

அழகு

நா. புவனேஸ்வரி

மூன்றாமாண்டு கணிதவியல்

இந்த ஊருக்கு வந்த புதிதில் (இப்பொழுது
பட்டும் என்ன?) எனக்கு என் பெற்றோர்
பெயர் ரொம்ப கோபம் வரும். ஏன் தான்
பண்ணை ஒரு வங்கி மானேஜருக்குக் கல்யா
ணம் செய்து கொடுத்தார்களோ? நான்தான்
சுட்டி அல்லாட வேண்டியிருக்கிறது.

சரியன் பிடித்த இந்தப் பட்டிக்காட்டில்
ஒரு நல்ல தியேட்டர் கூடக் கிடையாது.
பண்ணைத் செய்வது, 'கொட்டு, கொட்டு'
என்று நான் முழுக்க வீட்டில்? ஊரில் இருப்
பது இவருடைய பாங்கு ஒன்றுதான், பெரிய
உட்டிடம். இங்கு, இவர்தான் ராஜா. எல்
லோரும் மரியாதையுடன்தான் பழகுகிறார்கள்
சுற்றுப்புறமும் என்னமோ, அமைதியாக
வும், நல்ல காற்றுடனும் தான் இருக்கிறது.
ஆனால் பேசுவதற்கு ஒரு துணை கிடையாது.
இவரீடம் எவ்வளவு நேரம்தான் பேசிக்
கொண்டிருப்பது?! இளம் ஜோடி என்றா
லும் பரவாயில்லை! கல்யாணமாகியோ எட்டு
புத்தகங்கள் ஓடிவிட்டன. ஒரு நாள் சமா
தனம் என்றால், ஒன்பதுநாள் சண்டையில்
போகிறது.

மெட்ராஸில், பாட்டியுடன் என் பையன்
இருக்கிறான். ஒரே ஒரு பையன்தான். இங்கு
அவனையும் வைத்துப் பாம்ப்பண்ணை முடி
யுமா? ஒரு நல்ல ஸ்கூல் கிடையாது. ஒரு
புட்டைக் குடிசையில் வைத்து நடத்துகிறார்
என், பள்ளிக்கூடம் ஒன்று! அதற்கு ஒரு
உச்சர் வேறு!

ரெயில்வே ஸ்டேஷன் கிடையாது!
மார்கெட் கிடையாது! ஒரு நல்ல டெய்லர்
கிடையாது! ஏன்தான் பாங்கை மட்டும் கட்டி
வைத்தார்களோ? என் தலைவியைத்தான்
நொந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது ஜெயா
வரும் வரை (ஜெயா விற்கு, அவர்
'கொத்தவரங்காய்' என்று பெயர் வைத்திருக்
கிறார்!)

ஜெயாவும் சென்னையைச் சேர்ந்தவள்
தான் தனியாக வசிக்கிறாள். அவளை
நினைத்தால் எனக்கு ஒருபுறம் ஆச்சரியமாக
வும், மறுபுறம் கோபமாகவும் வரும். ஏதோ
காதல் தோல்வி போலிருக்கிறது. காதலித்
தவன் கைவிட்டுவிட்டு, வேறு கல்யாணம்
செய்து கொண்டு விட்டானாம். லோன்
வாங்கி, இங்கு அமைதியாகப் பெரிய கோழிப்
பண்ணை ஒன்று வைத்து நடத்தி வருகிறாள்,
இதுதான் ஆச்சரியம்! இந்தியாவில், ஒரு
பெண், இவ்வளவு துணிச்சலாக, அதுவும்
ஊர்பேர் தெரியாத கிராமத்தில்..!

எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அவள் பெற்
றோர் இறந்து விட்டனர். ஒரே தம்பிதானாம்,
அவனும், நேரிலும், கடிதம் மூலமாகவும் தன்
னோடு வந்து விடும்படி வற்புறுத்திக் கொண்
டே இருக்கிறான். இவர்தான் மறுத்துக்
கொண்டே இருக்கிறான். கோபம் எதனால்
என்றால், அவள் தன் உடலை வைத்திருக்கும்
விதத்தால்தான். என்னதான் காதல் தோல்வி,
கத்தரிக்காய் என்றாலும், இப்படியா அசட்
டையாக இருப்பார்கள்?

உடலோ ஓடிந்து விழுந்துவிடும் போலிருக்கும் நெற்றியில் ஒரு பொட்டுகூடக் கிடையாது! கண்ணைச் சுற்றிக் கருவளையம் வேறு! பூ கிடையாது! பின்னல் கிடையாது! சகிக்காத ஒரு கொண்டை, அதன் மேல் ஒரு முக்காடு! 'கொசு கொசு' என்று ஒரு புடவை!

இந்த அழகில், ஊர் உலகத்தில் இருக்கும் அழகுக் குறிப்புகளை எல்லாம் எனக்குச் சொல்லுவாள்!

“நீ ஏன் இப்படி இருக்கிறாய்?” - என்று கேட்டாலோ, “உனக்குப் புரியாது விடேன்”, என்று “விட்டேர்த்தியாகப் பதில் வரும். எனக்கு அவளைப் புரியத்தான் இல்லை!

ஒரு நாள், நானும், ஜெயாவும் முன்கூட்டில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது, பாப்பா ஓட்டமும், நடையுமாக வந்தாள். பாப்பா, எங்கள் வீட்டு வேலைக்காரி. ஊர் விஷயம் பூராவும் சுடச்சுட வந்து சொல்லாவிட்டால் அவளுக்குத் தலை வெடித்துவிடும்!

“கேட்டியாம்மா, சேதியை?” - நீட்டி முழக்கினாள். எனக்கு இன்று கோபம் வந்தது. வந்திருப்பதே லேட். இதில் கதை வேறு...!

“போடி, போய் வேலையைப் பாரு’ போ”

“கிடக்குதம்மா வேலை..” - என்னவோ, தன்விட்டு வேலையைச் சொல்லுவது போல் ஒரு பதில்.

“என்ன விஷயம், பாப்பா?” - என்றாள் ஜெயா, சிரித்துக் கொண்டே.

“நம்ப டீச்சரம்மா இல்ல, அந்தம்மாவையாரோ ஒருவன் கையைப் பிடிச்சு இழுத்தட்டானாம்; ஒரே கலாட்டா... அவளோட அம்மா ஊருக்குப் போயிருக்காப் போல... விட்டுக்குள்ளேயே நுழைஞ்சுட்டானாம்...! ஒரே கத்தல்.. கலாட்டாதான்... போ-”

“என்னது... நம்ம டீச்சரம்மா வீட்டிலயா?”

“ஆம்மம்மா... அது எங்க, நம்ம மாநிலம்மா இருக்கு... அதுங்கடிகரல் என்ன பெளடரு என்ன, இன்டையு என்ன... ஏன் வந்து கையைப் பிடிச்சு இழுக்க மாட்டான்...?”

“நான் கிளம்பறேன்...” - என்று எழுந்தாள் ஜெயா, என்னவாயிற்று இவளுக்கு முகம் வெளுத்து, கிட்டத்தட்ட அழும் நிலையில், இருந்தாள்.

ஏன், என்ன, என்று கேட்க மனம் துடித்தாலும், நான் கேட்டுவிட, அவள் “பெட்டி” என்று உடைந்து போய் எதையாவது சொல்லிவிட்டால், அது மறுநாளே ஊரெல்லாம் பரவிடும்!

“சரி. போயிட்டு வா, அப்புறமா பார்க்கலாம்” - என்று அனுப்பி விட்டு, விட்டு வேலைகளைக் கவனிக்கச் சென்றேன்.

மாலையில், எல்லா வேலைகளையும் முடித்து விட்டு, அவருக்கு டிபன், காபியையும் கொடுத்து விட்டு, விட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டு, ஜெயாவைப் பார்க்க கிளம்பினேன்.

நல்ல வேளையாக, ஜெயா வீட்டில்தான் இருந்தாள். போனதுமே, நான் கேட்பதற்கு முன்பே,

“பாத்தியா, மங்களம் (நான்தான்), நான் எவ்வளவுதான் அடக்க ஒடுக்கமா இந்த தாலும், ஊர் ஏச்சுக்கும், பேச்சுக்கும் எப்படி ஆளாக வேண்டியிருக்குது, பாத்தியா..?”

அவள் டீச்சரைத்தான் குறிப்பிடுகிறாள் என்று புரிந்தது. அவளே மேலே சொல்லிடும் என்று காத்திருந்தேன்.

“நானும் ஒரு காலத்தில், அழகாத்தான் இருந்தேன்! அப்போ என்ன மாநிலம்மா? அழகாத்தான்... தெரியுமா? அழகாத்தான்... என்னை ரொம்ப கர்வம் கூட இருந்தது...”

மெளனத்திற்கு அப்பிள் நேர மெளனத்திற்கு அப்பிள்

அப்பும் தான் அவனைப் பார்த்தேன். பேச்சிலே மயங்கினேன்... அவன் அழகைப் புகழ்ந்தபோது அவன் என் அழகைப் புகழ்க்கினேன் ஊர், உறவுக்கூட இல்லாமல், எங்களைப் பத்தித் தெரியவந்தப் போது, நான் பயப்படல. ஆனா, அவன் என்னை ஏமாத்திட்டு, வேற கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டான்... அதுக்கப்புறம் எனக்குக் கல்யாணம் பேச்சே வெறுப்பாச்சு... அப்படியும் ஊரையும் விட்டு எங்காவது போகணாத இடத்துக்குப் போக முடிவுப் பண்ணினேன்... .

ஆனா... .

என் வெகுநாள் கேள்விக்கு இப்போது பதில் கிடைக்கப் போகிறது என்று எனக்குத் தோன்றியது.

“ஆனா ... என் அழகே எனக்கு ஆபத்தாகிற நிலமை வந்தது... ஏற்கெனவே ஒரு முறை ஏமாந்தவதானே அப்படி கற இடப்பம் வேற என் பெண்மையைக் காப்பாத்தணும் என்ற நிலைமை வந்தப்போ, அதுக்கு என் அழகைப் பலி கொடுக்கத் தீர்மானிச்சேன். படிப்படியா என்னை நான அழிச்சிகிட்டப்போ என் வேதனையைச் சொல்லி மாளாது.. ஏன், என்னு கேட்பியே, நான் செய்தது சரியா, தப்பா...?”

கண்களில் நீர் தரும்ப வேதனையுடன் என்னை ஏறிட்டாள் ஜெயா, எனக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அழகு...! அதுபெண்ணிற்குப் பலமா...? பலவீனமா...!

ஓ!
கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி
ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

நாம் இருவரும்
இதழ்கள் போல்
இணை பிரியாதவர்கள்!
ஓ!
அதனாலோ
நாம் பிரியாமலிருக்க
நீ பேசாமல்
மெளனம் சாதிக்கிறாய்?

எட்டாத கனி

சி. சாந்தலா
முதலாமாண்டு, புள்ளியியல்

எட்டாத கனியொன்றைத்
தாவிப்பறிக்க முனைந்திட்டேன்
நானோ உயரமில்லை
குதிக்கவோ தைரியமில்லை.

கனிவிழக் காத்திருந்தேன்
வானந்தனைப் பார்த்திருந்தேன்
நாட்கள் பல ஓடினவே
கனியோ விழவில்லை.

எத்தனையோ கனிகள்
உலகத்தில் தான் இருக்க
இக்கனி மட்டும்
ஏன் என்னைக் கவர்ந்தது?

பதில் கூற முற்பட்டால்
பக்கம் பல தேவைப்படும்
போகட்டும் என்றிருந்தால்
பாழ்மனமோ வாடிவிடும்.

என் மனத்தைக் கவர்ந்திட்ட
அன்புக் கனியே, நீ
எங்கிருந்தாலும் வாழ்க! என
வாழ்த்து நான் பாடுகிறேன்.

விதி

லோ, சுகந்தராணி
இரண்டாமாண்டு, தாவரவியல்

என்னென்று சொல்வேன் இந்த
விதியின் வன்மையை!
படித்தேன்! படித்தேன்!
ஆவலோடு படித்தேன்! அந்த
பிளஸ்டு தேர்விற்கு!
எம். பி. பி. எஸ். செல்வேன் என்ற
எண்ணத்தில் இறுமாந்தேன்!
விதி சதி செய்ய,
இரவு கண்ட கனவெல்லாம் பகலில்
நிலவு ஒழிவது போல் ஒழிந்தது.
அந்தோ அந்த நான்கு எழுத்தை
விதி என்னும் இரண்டெழுத்து அழித்தது.
பணம் என்ற மூன்றெழுத்து
தந்தை என்ற மூன்றெழுத்தை ஆட்கொள்ள
முடிவில் பி. எஸ். ஸி. யில் சேர்ந்தேன்.
அம் மூன்றெழுத்தைத் தொடரும்பொழுது
அம் மூன்றெழுத்தையும் இடையில்
ஆர். எஸ். ஸி. என்ற மூன்றெழுத்து
அழித்து விடுமோ! என அஞ்சுகிறேன்!
தலை எழுத்தை யாரால் மாற்ற இயலும்!
ஐயகோ! நிலை தடுமாறுகிறேன்!

அந்தப் பிரார்த்தனை!

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி
ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

அன்பே!
அன்றாடம்
உன்னைச்
சுற்றிச் சுற்றி
வந்ததால் கோபித்தாயே!
உன்னை
மட்டும் அல்ல
நான் சுற்றியது

உன்
இதயப் பிரகாரத்தையும்
சேர்த்துதான்!
என்ன வேண்டுவதற்குத்
தெரியுமா!
நீ
என்னை வேண்டுவதற்குத்தான்!

ஓ...காதலியே!

வே. சரஸ்வதி

இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

ஆண்டவன் சன்னதியின்
அர்ச்சனை மலரென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
வாசமின்றி போனாய்!
உன் நிறத்தைக்கண்டு
மல்லிகை யென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
டிசம்பர் பூவாகிப் போனாய்!
உன் அழகிய வதனம் கண்டு
நிலவென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
நிலவின் கருமையாகினாய்!
உன் கற்பைக் கண்டு
கேதயென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
பாஞ்சாலியாகிப் போனாய்!
உன் உயரம் கண்டு
உயர்ந்த மலரென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
ஊமத்தை பூவாகிப் போனாய்!
ஆயினும் உனை என்னால்
மறக்க முடியவில்லையே! — அது ஏன்?

வரதட்சணை

வே. சரஸ்வதி

இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

சகோதரியே! ஏழை அண்ணனை
மன்னித்து விடு!
வரும் ஜென்மத்தில்
பழைய மரபுப்படி
பத்து வயதிலேயே
மாலை குட வைக்கிறேன்!
இந்த ஜென்மத்தைக்
சன்னியாகவே கழித்துவிடு!
இல்லையெனில் யாரையாவது
காதலித்து விடு!

மொஞ்ச நேர மெளனத்திற்குகுப்பின்
தேடித்தான்:

“அப்புறம் தான் அவனைப் பார்த்தேன்.
அவன் பேச்சிலே மயங்கினேன் ... அவன்
என்னை அழகைப் புகழ்ந்தபோது
பேசுவதிலே மூழ்கினேன் உடர், உறவுக்
கேள்வியும், எங்களைப் பத்தித் தெரியவந்தப்
பிறகு, நான் பயப்படல. ஆனா, அவன் என்
னை ஏமாத்திட்டு, வேற கல்யாணம் பண்
னிக்கிட்டான்... அதுக்கப்புறம் எனக்குக்
கல்யாணங்கற பேச்சே வெறுப்பாச்சு ...
தப்பியையும் ஊரையும் விட்டு எங்காவது
கண்காணாத இடத்துக்குப் போக முடிவுப்
பண்ணினேன் ...”

ஆனா ...

என் வெகுநாள் கேள்விக்கு இப்போது
பதில் கிடைக்கப் போகிறது என்று எனக்குத்
தோன்றியது.

“ஆனா ... என் அழகே எனக்கு ஆபத்
தாகிற நிலமை வந்தது ... ஏற்கெனவே ஒரு
முறை ஏமாந்தவதானே அப்படி நிகற
இளப்பம் வேற என் பெண்மையைக் காப்
பாத்தனும் என்ற நிலைமை வந்தப்போ,
அதுக்கு என் அழகைப் பலி கொடுக்கத்
தீர்மானிச்சேன். படிப்படியா என்னை நான
அழிச்சிக்கிட்டப்போ என் வேதனையைச்
சொல்லி மாளாது .. ஏன், என்னுடையே,
நான் செய்றது சரியா, தப்பா...?”

கண்களில் நீர் தளும்ப வேதனையுடன்
என்னை ஏறிட்டாள் ஜெயா, எனக்குப்
பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அழகு...!
அதுபெண்ணிற்குப் பலமா...? பலவீனமா...?

ஓ!

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி

ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

நாம் இருவரும்
இதழ்கள் போல்
இணை பிரியாதவர்கள்!
ஓ!
அதனாலோ
நாம் பிரியாமலிருக்க
நீ பேசாமல்
மெளனம் சாதிக்கிறாய்?

எட்டாத கனி

சி. சாந்தலா
முதலாமாண்டு, புள்ளியியல்

எட்டாத கனியொன்றைத்
தாவிப்பறிக்க முனைந்திட்டேன்
நானோ உயரமில்லை
குதிக்கவோ தைரியமில்லை.

கனிவிழக் காத்திருந்தேன்
வானந்தனைப் பார்த்திருந்தேன்
நாட்கள் பல ஓடினவே
கனியோ விழவில்லை.

எத்தனையோ கனிகள்
உலகத்தில் தான் இருக்க
இக்கனி மட்டும்
ஏன் என்னைக் கவர்ந்தது?

பதில் கூற முற்பட்டால்
பக்கம் பல தேவைப்படும்
போகட்டும் என்றிருந்தால்
பாழ்மனமோ வாடிவிடும்.

என் மனத்தைக் கவர்ந்திட்ட
அன்புக் கனியே, நீ
எங்கிருந்தாலும் வாழ்க! என
வாழ்த்து நான் பாடுகிறேன்.

விதி

லோ, சுகந்தராணி
இரண்டாமாண்டு, தாவரவியல்

என்னென்று சொல்வேன் இந்த
விதியின் வன்மையை!
படித்தேன்! படித்தேன்!
ஆவலோடு படித்தேன்! அந்த
பிளஸ்டு தேர்விற்கு!
எம். பி. பி. எஸ். செல்வேன் என்ற
எண்ணத்தில் இறுமாந்தேன்!
விதி சதி செய்ய,
இரவு கண்ட கனவெல்லாம் பகலில்
நிலவு ஒழிவது போல் ஒழிந்தது.
அந்தோ அந்த நான்கு எழுத்தை
விதி என்னும் இரண்டெழுத்து அழித்தது.
பணம் என்ற மூன்றெழுத்து
தந்தை என்ற மூன்றெழுத்தை ஆட்கொள்ள
முடிவில் பி. எஸ். ஸி. யில் சேர்ந்தேன்.
அம் மூன்றெழுத்தைத் தொடரும்பொழுது
அம் மூன்றெழுத்தையும் இடையில்
ஆர். எஸ். ஸி. என்ற மூன்றெழுத்து
அழித்து விடுமோ! என அஞ்சுகிறேன்!
தலை எழுத்தை யாரால் மாற்ற இயலும்!
ஐயகோ! நிலை தடுமாறுகிறேன்!

அந்தப் பிரார்த்தனை!

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி
ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

அன்பே!
அன்றாடம்
உன்னைச்
சுற்றிச் சுற்றி
வந்ததால் கோபித்தாயே!
உன்னை
மட்டும் அல்ல
நான் சுற்றியது

உன்
இதயப் பிரகாரத்தையும்
சேர்த்துதான்!
என்ன வேண்டுவதற்குத்
தெரியுமா!
நீ
என்னை வேண்டுவதற்குத்தான்!

ஓ...காதலியே!

வே. சரஸ்வதி

இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

ஆண்டவன் சன்னதியின்
அர்ச்சனை மலரென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
வாசமின்றி போனாய்!
உன் நிறத்தைக்கண்டு
மல்லிகை யென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
டிசம்பர் பூவாகிப் போனாய்!
உன் அழகிய வதனம் கண்டு
நிலவென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
நிலவின் கருமையாகினாய்!
உன் கற்பைக் கண்டு
சீறையென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
பாஞ்சாலியாகிப் போனாய்!
உன் உயரம் கண்டு
உயர்ந்த மலரென நினைத்தேன்—ஆனால் நீ
ஊமத்தை பூவாகிப் போனாய்!
ஆயினும் உனை என்னால்
மறக்க முடியவில்லையே! — அது ஏன்?

வரதட்சணை

வே. சரஸ்வதி

இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

சகோதரியே! ஏழை அண்ணனை
மன்னித்து விடு!
வரும் ஜென்மத்தில்
பழைய மரபுப்படி
பத்து வயதிலேயே
மாலை சூட வைக்கிறேன்!
இந்த ஜென்மத்தைக்
கன்னியாகவே கழித்துவிடு!
இல்லையெனில் யாரையாவது
காதலித்து விடு!

புதுமைப் பெண்

வத்ஸலா நரசிம்மன்

முன்றாமாண்டு, பொருளாதாரம்

“ராஜா! ராஜா! எங்கேயும் போயிடாதேடா
நீய்த் தாழி இரு தரகர் மூன்று பெண்கள்
புத்தகத்தைக் கொடுத்தார், பொருத்தம் பார்க்க
போகணும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே
கெல்லாம் எனக்கு இப்போ டையமிடலே”
என்றான் ராஜா “அவசரமா என்னடா காரியம்
இப்போ, ரொம்ப தொண தொணக்கறார்,
உய்ய சீக்கிரம்னு” சொல்லுவா, அதனால்
நான் சீக்கிரம் பார்க்கலாம்னு” ஜானகி
பொய் முடிக்கும் முன்னரே “எனக்கு ஒண்ணும்
கவலை இல்லை இப்போ” என்று
புத்தகத்தை அவசரமில்ல இப்போ” என்று
புத்தகத்தை ராஜா”. ஏண்டா! லங்கில்
புத்தகத்தை மாட்டிண்டிட்டாயா?
சொல்லேண்டா அத்யானாப் பார்க்கலாம்”
என்றான் ஜானகி.

“அம்மா! சொன்னா என்னைக் கோவிச்
செய்யாமட்டியே, அவ ரொம்ப நல்லப்பொண்ணு,
எனக்கு ஆபீசிலேயே வேலை பன்றா, ஆனா”
“ஆனா என்னடா உன்னைவிடப் பெரிய
வளமா?” என்று கேட்டான் ஜானகி. இல்லம்மா
புத்தகம்—அவ “விடோ”மா, சின்னப் பொண்ணு,
புத்தகம் கூடக் கணவனோட இல்ல, அவன்
பொய் முடிக்காமா” என்று சொல்லிக்கொண்டு
இருக்கும்போதே ஜானகி “என்னடா பாறாங்
கெட்டைத் தூக்கித் தலையிலே போடற,
நானக்கு உன் தங்கைக்குக் கல்யாணம் கார்க்
தின்னு ஒண்ணும் ஆக வேண்டாமா? அவளைப்
போ” என்று கலங்கிக் கொண்டே ராஜா
கவல் பார்த்துக் கேட்டான். “ராஜாவுக்கு
நாம் ஜாம்பலு கல்யாணம் பண்ணலாமே! அதுக்
கும் இதுக்கும் என்னமா சம்பந்தம்” என்ற
ராஜாவிடம். “சம்பந்தம் பன்றதுக்கு வரவா
சம்பந்தம் சரியா இருந்தாதாண்டா பண்
னப்பா, அதனாலே, நான் இதுக்குக் கட்டா
ய்ய சம்பந்திக்கவே மாட்டேன்” என்று கோப
பார்க் கூறினான் ராஜாவைப் பார்த்து.

“ஏம்மா! கல்யாணம் எனக்கா? இல்ல
உனக்கா? வாழப்போற நாங்களே அதப்பத்தி
யெல்லாம் நினைக்கல்லே நீங்க ஏம்மா”
என்றவளிடம் “நீங்க நினைக்கமாட்டீங்க
ஆனா ஊர் உலகம் நினைக்குமா” என்றான்.
“ஊர் உலகம் என்ன? நீங்களே நினைப்பீங்க
இல்ல, ஒண்ணு சொல்றேன் கவனமா கேட்
டுக்கோ, அவளோடு எனக்குக் கல்யாணம்
இல்லைன்னு ஆஸ்ப்பிறகு என் கல்யாணத்தைப்
பற்றி இனிமே நீ பேசவேண்டாம், நான் இப்
படியே இருந்திடறேன்” என்று கோபமாகக்
கத்தினான் ராஜா “பரவாயில்லையே நேத்து
வந்தவ நன்னத்தான் வேப்பிலை அடிச்சிருக்கா
என்னையே எதிர்த்துப்பேசற அளவுக்கு” என்று
கூறியவளிடம், தன் கோபத்தையும், ஆத்திரத்
தையும் கிளப்ப வேண்டாம் என்று கூறி வெளி
யில் சென்றான் ராஜா

ஆபீசில் ராஜா கவலையோடு உட்கார்ந்
திருப்பதைப் பார்த்த வஸந்தி, “ஏன் ராஜா
இப்படி உம்முன்னு உட்கார்ந்திருக்கீங்க, உங்க
ளுக்கு இல்ல, உங்க வீட்டிலே யாருக்காவது
உடம்பு சரியில்லையா?” என்று கேட்டவளிடம்
இல்ல வஸந்தி, நம்ம கல்யாணத்தைப் பத்தி
இல்லைன்னு பேசினேன். அம்மா அதுக்கு
அம்மாக்கிட்ட பேசினேன். அம்மா அதுக்கு
ஒத்துக்கலை” என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்
தான் ராஜா! ஹும் எனக்கு எப்போ தெரியும்
ராஜா இப்படி நடக்குமனு. அதனாலே இதுக்
கெல்லாம் நான் முன்னாடியே ஏற்பாடு பண்ணி
வைச்சிருக்கேன். நீங்க கவலையே படவேண்
டாம்” என்று வஸந்தி திடமுடன் சொன்னாள்.
எடாகூடமா எந்த ஏற்பாடும் செய்ய வேண்
டாம் என்று கூறிய ராஜாவைப் பார்த்து “ஏட்
கூடமா ஒண்ணுமில்ல ராஜா, நீங்க எந்தப்
பெண்ணையாவது கல்யாணம் பண்ணிண்டு நிம்
மதியாயிருக்கணுன்னா உங்க எதிரிலேயே நாள்
இருக்கக்கூடாது, அதனால் பார்ப்பே ஆபீசிற்கு

மாற்றல் கேட்டிருக்கேன்" என்று சொன்ன வஸந்தியிடம் கோபமாகத் "தத்தபித்துன்னு எதுவும் உடனாதே வஸந்தி, இன்னொரு தடவை அம்மா கிட்ட இடப்பதிப்பேசப்போறேன், அது வரைக்கும் எதுவும் செய்யாமல் வாய மூடிண்டு பேசாம இரு" என்று தன் இயலாமையை எண்ணிக்கோபமாகக் கத்தினான் ராஜூ.

ஆய்வினிருந்து திரும்பிய ராஜூவிடம், "ராதா காவேஜிலிருந்து இன்னும் வராததால் தனக்குப் பயமாயிருக்கிறது! மணியும் 6 அடித்து விட்டது" என்று கவலையுடன் விளக்கினான் ஜானகி. யாராவது தோழி வீட்டுக்குப் போய்ரீயுப்பான். கவலைப்பட்ட வேண்டாம் என்று ராஜூ அவன் அம்மாளைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போதே ராதா காவேஜிலிருந்து உள்ளே நுழைந்தான் புயலாக. ஜானகி கூப்பிடுவதையும் இவ்விடமும் செய்யாமல் தன் அறைக்குச் சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டவிட்டான்.

கவர் கடிக்காரம் 8 அடித்து ஓய்ந்ததைக் கேட்ட பொழுதான் ராஜூவிற்குச் சுய நினைவு வந்தது. அவன் அவசரமாகச் சமையலறைக்குச் சென்று தன தாயிடம் ராதாவைச் சாப்பிட அழைத்து வருமாறு கூறினான். ஜானகி, ராதாவின் அறைக்குச் சென்று ராதாவின் கட்டிலருகில் ராதாவின் குப்புற கிடந்த உடலைத் தூக்கித் தொட்டுப்பார்த்தான். உடம்பு கண்களை வென்றிருந்தது. அதைப்பார்த்த ஜானகி அவளிடம் சுட்டச்சுட ரசம் சாதம் கரைத்துக்கொண்டு வருவதாகும், அது உடம்புக்கு இதமாகவும் இருக்கும் என்றாள். அதைக் கேட்ட ராதாவோ, "மனசுக்கு இதமா ஒண்ணுமில்லையா?" என்று கேட்டதைப் பார்த்து ஜானகி பயந்து ராஜூவிடம் ராதா ஏதேதோ பேசுவதாகக் கூறினாள். அங்கு வந்த ராஜூ "என் ஸம்மா ராதா! என்ன ஆச்சு உனக்கு, ஏன் இப்படி உடம்பு கொதிக்கிறது. ஏய் ஏன் இப்படி அழற? சொல்லுமா நாங்க இருக்கோம் உனக்கு" என்று ஆதரவாக ராதாவின் முதுகைத் தடவிக்கொடுத்தான். அவள் அழுகை இருமடங்கு ஆகியது. தான் அவர்கள் அன்புக்குப் பாத்திரமானவள் அவள் என்றும், மேலும் தான் பிரகவுஷ் என்ற ஒரு வாசிபனைக் காதலித்ததாகவும், தானும் அவளும் இரண்டு விட்டாரின் சம்மதத்தோடு கல்யாணம் செய்துகொள்வதாக இருந்ததாகவும் அழுதுகொண்டே முடித்தான்.

அதைக் கேட்ட ஜானகி "இப்ப என்ன ஆதுக்கு, நாங்க தாராளமா அவனை உடம்புக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கறோம். இதுக்குப் போயா இப்படி அழுது?" என்று வழியும் நீரைத் துடைத்தான். அம்மா தான் சொல்ல வந்ததை அது இவ்வம்மா அவரும், முந்தாதேத்தி ஒருவரையொருவரும் நினைமைத் தெரியாம இழந்திட்டோர். அவ்வம்மா அவர் சத்தியமா என்னையே பண்ணிக்கேடுறேன். ஆனா என்று ராஜூ சொல்லிக்கொண்டே யிருக்குப்போதே ராஜூ "இப்போ அவாத்தலு மாட்டேன், நான் என்னுள்." "இல்ல அவர் இன்னிக்கு மத்திய அழுதுகொண்டேயிருந்தான். கடைசியில் வற்புறுத்தியதில் "இன்னிக்கு மத்தியாவரை ஆக்ஸிஜெண்டுல செத்தப்போயிட்டாரம்மா" என்று கதறிக்கொண்டே சொல்லிவிட்டுக் கட்டிலில் சாய்ந்துவிட்டான். ராஜூவும், ஜானகியும் ஒருவரைபொருவர் பிரிதாமமாகப் பாதித்துக்கொண்டு அவ்வறையை விட்டு வெளியேறினர்.

"அம்மா! அம்மா! என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே வந்தான் ராஜூ. என்ன விடுஷம்" என்ற ஜானகியிடம் மகிழ்ச்சியாக "அம்மா, என் பிரண்டு சுரேஷ்னு ஒரத்தன் இருக்கான். அவனுக்கு நம்ம ராதாவை ஒரத்தன் எல்லாம் தெரியும். நானும் எல்லாத்தையும் சொன்னேன். அவன் நம்ம ராதாவ கல்யாணம் பண்ணிக்கறேன்று சொன்னான்ம" என்றான். அதைக் கேட்ட ஜானகி, சுரேஷ் நல்ல பிள்ளைபோல் தெரிவதாகக் கூறினான் ராஜூவிடம். "அவனோட அம்மாவுக்கு லெட்டர் போட்டிருக்கான்" என்றான் ராஜூ. தனக்குப் பிறந்தது இரண்டும் இப்படி ஆயிடுத்தேன்னு தனக்கு ரொம்ப கவலை யிருந்ததாயும் ஒண்ணுக்காவது குறிந்த தனக்குச் சந்தோஷம் என்றும் கூறி நியம யடைந்தான் ஜானகி. ராஜூ, ராதாவிடம் சுரேஷ் அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்வதாகக் கூறிய செய்தியைக் கேட்ட ராதா தனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம் என்று ராஜூவிற்குக் கல்யாணம் பண்ணாமல் என்றும் கூறிவிட்டான்.

அதைக் கேட்ட ஜானகியோ "அவன் தான் கல்யாணமே வேண்டாம் என்றான், நியலு

நடக்கக் கூடாதா?" அவ கேட்டான். "அவ ராதா "ராஜூ சொன்ன வேண்டாம்னு சொன் சொன்ன பொண்ணு தானே அவன் சொன்ன கேட்கேட்டு ஒண்ணு கேட்கேட்டு ராதா நினைச்சுக்காதே" என்று தப்பா நினைச்சுக்காதே" என்று சொன்ன ராதா தன் வாத்தலை ஆரம்பிச்சு. "கல்யாணமாகி ஒரு வாரத்தி க்குள்ளே இழந்திட்டு வந்த பணியை கணனை இழந்திட்டு வந்த பணியை மாட்டுப்பொண்ணா ஒத்துக்க நீ பண்ணிக்கலையே, எவனோ ஒரத்தன் கிட்ட போன், அதவும் கல்யாணமே ஒரத்தன் கிட்ட போன் ஒப்படைச்சு ஒரு பெண்ணைச் சுரேஷ் னு பெருந்தன்மையால ஒத்துப்பான்னு நினைச்சுக்கறாயம்மா?" என்று அழுகை கொண்டு வந்தான் ராதா.

இவ்வறையெல்லாம் கேட்ட ஜானகி வந்த விதவை என்றும் ஆனால் ராதா கன்னிப்பென் என்றும் கூறினாள். அதற்கு ராஜூ, "அவ விதவைதாம்மா, சகல உரிமை போட எல்லாக்கும் தெரிஞ்சு தன்னை ஒரத்தன் கிட்ட ஒப்படைச்சுட்டு, அவன் ஒரத்தன் போனவுடனே அதையும் வெளி உலகுக்குத் தன்னுடைய விதவைக் கோலத்தி னு வெளிப்படுத்தினான். ஆனா நான் கன்னிப்பொண்ணுல்லமா திருட்டுப் போன்னு" என்று கேலிக்கொண்டு பேசினாள். அதைக் கேட்ட ஜானகியின் மனம் பாகம் இளகியது. அப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது ராதா, சுரேஷ் ரொம்ப நல்ல பையன்" என்றாள். அதற்கு ராதா தன் கன்னிப்பறியே அம்மா சுற்றிக்கொண்டு வருவதை எதிர்த்து ராஜூவின் நிலைமையையும் பார்த்து, அவன் கஷ்டத்தையும் அறிந்து, நேர நாளாக அவன் முகத்தில் காணாத சிரிப்பு வரவைக்க வேண்டும் என்றும் அந்த அம்மாவின் சம்மதமே தேவை என்று சொன்னாள். ஜானகியின் மனம் ராதா சொன்னதை நினைத்து அசைப் பட்டது.

ராஜூ கலகலப்பாக உள்ளே நுழைந்து கொண்டே ராதாவைக் கண்களால் அங்கு யிருக்கும் தேடிக்க கடைசியில் அவள் சமைய லறையிலிருப்பதைப் பார்த்து கடித்ததோடு துக்குச் சென்றான். அக்கடிதம் சுரேஷோட ராதாவே படிக்கவேண்டும் என்றும் கூறி னான் ராஜூ.

அன்புள்ள சுரேஷ், "ஆசீர்வாதம், உன் அம்மா விசாலாட்சி எழுதிக்கொண்டது என்னவென்றால் நீ எழுதியபடி அப்பெண்ணையே மணக்க என்னுடைய ஆசீர்வாதம். ஆனால் மணந்த பின் இருவருமே அவள் பழங்கதையை மறந்துவிட வேண்டும் நான் இருக்கப் போறதோ சிலகாலம். வாழப் போறவர்கள் நீங்களே தவிர நான் இல்லை. இவ்விஷயத் தில் உன் முடிவை வரவேற்கிறேன்".

இப்படிக்கு உன் அம்மா விசாலாட்சி

என்று கடித்ததைப் படித்து முடித்தான் ராதா. அதைக் கேட்ட ஜானகியின் உள்ளம் அவ ளிடம் பேசியது. "சே! சுரேஷ் அம்மாவுக்கு இருக்கற மனசு கூட எனக்கு இல்லையே, அவ சொல்வது படி வாழப் போறவா அவா தானே! சீ பாவம், ராஜூ ரொம்ப கஷ்டப் படறான். அவனுக்கும் கல்யாணம் காத்த தின்னு ஆசை இருக்காதா என்ன? என்று நினைத்துக் கொண்டாள். இவ்விடேஷன் அச்சுடிக்கக் கொடுக்க கிளம்பிய ராஜூ விடம் ஜானகி இரண்டு இவ்விடேஷன் அச்சுடிக்கும்படியும் ஒன்று சொள. ராதா, சிரஞ்சீவி சுரேஷ் மற்றொன்று சொள. வஸந்தி, சிரஞ்சீவி ராஜூ என்று கூறியதைக் கேட்ட ராஜூ தன்னை மன்னிக்கும்படியும், தானும் வஸந்தியும் ஒருவரை ரொறும் பிரியாது காதலில் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதற் காகவே சுரேஷும், ராதாவும் சேர்ந்து இந்த நாடகத்தை நடத்தியதாகவும், தான் எவ் வளவு கூறியும் இருவருமே கேட்கவில்லை என்றும் நடந்தவற்றைச் சொன்னான் ராஜூ. அதைக் கேட்ட ஜானகி, "நான் பெத்தது இரண்டுமே பொன் குஞ்சு தாண்டச்சே எவ் வளவு பெருமையா இருக்குத் தெரியுமாடா? நாளைக்கு அந்த பெண்ணை ஆத்துக்கு அழைச்சிண்டு வாடா" என்றான்.

இவ்விடேஷனையும் அடிக்கச் சொல்லிட்டுப் பொண்ணுப் பாக்கறது புதுமையா யிருப்பதாக ராஜூவிடம் கூறினான் ராதா. அதைக் கேட்ட ராஜூ "நம்மத்துவான் எல்லாம் புதுமைதானே, ஏன் நீயே புதுமைப் பொண்ணு தானே ராதா" என்றான். "ஆம் ராதா புதுமைப் பெண் தான்", தான் தவறு செய்து விட்டாலும் அதை மறுக்கும் பெண் கள் மத்தியில் புரட்சிகரமான செயலைச் செய்த ராதா "புதுமைப் பெண்" தான். □

'வாழ்க்கை ஒரு கிரிக்கெட்'

எம். ஏ. சுனிதா,
ஆங்கில இலக்கியம், முதலாடாண்டு

நான்முகன், எமன் ஆகிய அம்பயர்கள் சாட்சியாக
இந்த உலகமாகிய விளையாட்டு மைதானத்தில்
வாழ்க்கை என்னும் மட்டையுடன்
வாழ வந்த விளையாட்டு வீரர்களாகிய நாம்,
பெற்றோர்சளை ஸ்டம்பாகக் கொண்டு
போற்றத்தக்க முன்னேற்றத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டு
வெற்றியாகிய ரங்களை
லேகமாகக் குவிக்கின்றோம்!
துன்பமாகிய பந்து நம்மை நோக்கி வருகையில்
துச்சமென நினைத்து அடித்தால் நிலைத்தும்,
பயந்து கொண்டு அடித்தால்
பலியாகி விழுந்தும் நாம் வாழும் வாழ்க்கை
'கிரிக்கெட்' போல்தானே!
ஸ்கோயர் கட்டாகிய போனஸ் கிடைக்கும்போதும்
சிக்ஸராகிய லாட்டரி பரிசு விழும்போதும்
மனிதனின் ஆசை ஸ்கோர் அதிகமாகிறது.
மக்களாகிய ஆடியன்ஸ் நம்மைக் கவனிக்க,
பொறாமை குணம் கொண்ட உறவினர்களாகிய
பீல்டர்கள் நம்மை எதிர்த்து நிற்க
நிலைத்து எதிர்த்து ஆடினால் பாராட்டப்படுகின்றோம்.
ஆட முடியாமல் திணறினால் இகழப்படுகின்றோம்.
என்றோ விழும் வீக்ஷெட்டுகளாகிய நாம் அதற்கு முன்
என்ன செய்தோம் என்பதை வைத்து, நம் வெற்றியைக் கணக்கிடுகிறார்கள்
எனவே நாம் வாழும் வாழ்க்கை 'கிரிக்கெட்' ஆட்டம் தானே!

தேர்தலுக்கு நிற்கின்றேன்!

அ. லதா

தா வரலியல், இரண்டாமாண்டு

விடிந்து விட்டது.
விடியாத என் துன்பம்
தொடரும் நாளொன்று வந்துவிட்டது.
இன்று
நான் தேர்தலுக்கு நிற்கின்றேன்.
ஆம்!
இருபத்திஐந்து வயதிற்குள்
தேர்தலில் நிற்கின்றேன்! அதுவும்
இருபத்திஐந்தாம் முறையாக.
வாக்குறுதிகள் கேட்கப்பட்டன.
வழங்கமுடியாமல் தோற்றுவிட்டேன்.
ஏ! அரசியல்வாதியே!
நீ கெட்டிக்காரன்!
பொய்யான வாக்குறுதிகளால்
மக்களை மயக்கிவிட்டு
வெற்றி மாலைகளை
வாங்கிக் கொள்கிறாய்!
ஆனால்
உண்மையான என்
வாக்குறுதிகளை ஏற்கத்தான்
யாரையும் காணோம்.
நீ
உழைக்காமல் பணம் சுருட்டதான்
மாலையுடன் போகின்றாய்.
நான்
பல்லாயிரம் கொடுத்துவிட்டும்
உழைத்துப் போடத்தான் போகின்றேன்.
இருந்தும்,
'டெபாசிட்' கட்ட
சில நாறுகள் இல்லாமல்
தவிக்கின்றேன்
நீ
சில இலட்சம் செலவழித்தால்
பல இலட்சம் வாக்காளர்!
எனக்குப்
பல இலட்சம் கேட்காத
சில இலட்சியம் கொண்ட
ஒரு வாக்காளனையாவது
தேடித் தா!

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம்

அர. லதா,
தாவரவியல், இரண்டாமாண்டு

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மள்.

ஆம்! பண்புடையவரிடத்து இருப்பதால் தான் உலகம் நிலைபெற்று இயங்கி வருகின்றது. அது இவ்வாயின் மண்ணுக்குள் புகுந்து மாய்வது திண்ணம். இவ்வலகில் நன்மை என்ற சொல் நடைமுறையில் உள்ளது என்றால், அது பண்பாளர்கள் சிவராவது இருப்பதால்தான்!

‘பண்பு’ என்பது என்ன?

அன்புடமை ஆன்ற குடிப்பிறந்தல் இவ்விரண்டும் பண்புடமை என்றும் வழக்கு.

அன்புடையவராய் இருத்தலும், உயர்ந்த குடியில் பிறந்த தன்மை அமைந்திருத்தலும், இவ்விரண்டும் ஒருவரைப் பண்புடையவராக மாற்றுகின்ற, உருவாக்குகின்ற நல்ல வழிமுறைகள் என்று வள்ளுவர் தம் குறளில் பண்பினை ஆராய்ந்து, அழகுற உரைக்கின்றார்.

‘பன்பென்படுவது பாடறித் தொழுதல்’

என்று பண்பிற்கு இலக்கணம் கூறும் கவித்தொகைப் பாடலடி. பிறருடைய நன்மை தீமைகளை அறிந்து, அதற்குத் தக்கவாறு செயல்படுதல் பண்பு ஆகும். ஒருவர் ‘பண்பாளர்’ என்ற நற்பெயரைப் பெற்றிட அவர் அன்பு, கருணை, வாய்மை, நேர்மை, பணிவு, துணிவு போன்ற எல்லா நற்பண்புகளையும் பெற்றிருத்தல் அவசியம்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும்;

பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொள்ளுதல் வேண்டும். இதனால் இரக்க உணர்வு என்ற நற்குணம், கருணை உள்ளத்தையும், அருள் உள்ளத்தையும் மேம்படச் செய்கிறது. தன் உயிரை மட்டுமின்றிப் பிற உயிர்களையும் மேன்மையாய் எண்ணிவிடும் உயிருக்கு ஊறு விளைவிக்கும் எந்த உயிரையும் நாம் காணமுடியாது. கடவுளிடம் உண்மையான பக்தி செலுத்துவது என்பது கடவுளால் படைக்கப்பட்ட, இவ்வலகில் உள்ள உயிர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதுதான். இதனை உணர்ந்த வள்ளலார் பெருமானும்,

‘வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்’ எனச் சிறிய புல்லின் வாட்டத்தையும் பொறுக்காத தன்மையைப் பாடியுள்ளார்.

அறச்செயல்கள் செய்தல் வேண்டும்;

‘அரிது அரிது மாலிடர் ஆதல் அரிது’ என்பார் ஔவையார் அரிய இம்மாளிடப் பிறவி ஒன்றே அறச் செயல்களைச் செய்வதற்கு உரிய பேறு பெற்றதாகும். இப்பிறவியில்தான் நம்மால் பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டவும், கருணை கொள்ளவும் முடியும். அன்பாலும், கருணையாலும் அறச் செயல் சிறக்கும். பிறர் உறும் துன்பம் கண்டு இரக்கம் கொள்ளும் மனம், அவர் உறும் துன்பத்தைப் போக்க முற்படும்.

‘சூலம்போ ரெடுப்போ ரெறுமிரு வேரையும் கடித்துக் காப்ப தன்புசா ரிரக்கம்’
இரக்க குணத்தினால் அறம் தழைக்கிறது; துன்பம் ஒங்குகிறது. அறமே பண்பு என்ற பதவிக்குப் போகும் பாதை.

‘அன்பும் அறமும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது’

‘அன்பும் அறச்செயல்களும் இவ்வாழ்க்கைக்குப் பண்பும் பயனும் ஆகுமென்று, ‘அருட்செயல் புரிதலே இவ்வாழ்க்கைக் கட்டமை’ என்பதை வள்ளுவர் காட்டுகின்றார். அன்பும், அறமும் சிறத்தலால் பண்பு ஓங்குவது திண்ணம்.

கண்ணகி, தன் கணவன் கோவலன், தன்னைப் பிரிந்த நிலையில், பிரிவுத் துன்பத்தால் வருந்தவில்லை. தன்னுடைய கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து, இவ்வாழ்க்கைப் பயனாய்ச் செய்யவேண்டிய அறச் செயல்களைத் தன்னால் செய்ய இயலவில்லையே என்று வருந்தினாளாம். இதனை,

‘அறவோர்க் களித்தலும், அந்தணரோம்பலும் றறவோர்க் கெதிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின் விருத்தெதிர்க் கோடலும் இழந்தவென்னை’

என்று வருந்தியதாக இளங்கோவடிகள் கூறுவார்.

உயிரினும் சிறந்ததாகிய ஒழுக்கம்; உயர்வினைத்தரும் வாய்மை; மாறாத புகழ் தரும் மானம் இன்னும் பிற நற்பண்புகளையும் பெறுதலே, ‘பண்பு’ என்ற தன்மையைப் பெற்றுப் ‘பண்பாளர்’ என்னும் சிறப்பைப் பெறுதற்கு வழியாகும்.

சங்ககால நூல்களும், காப்பியங்களும் இத்தகைய கருத்துக்களையே கூறுகின்றன. எல்லா நற்பண்புகளும் உடைய ஒருவனே பண்பாளனாக ஏற்றுக் கொள்

ளப்படுகின்றான். ஒரு பறவையின் உயிர் காக்க, பருந்திற்குத் தன் உடற்சுரையினை அறுத்துத் தந்த சிபிச் சக்கரவர்த்தியும், வாய்மையைக் காக்க தன் மனைவியையும், மகனையும் விற்ற அரிச்சந்திரனும், எவ்வயிரும் தன்னுயிர்போல் எண்ணித் தன் மகன் கன்றுக்குட்டியைக் கொன்றதால், அவனைத் தேர்க்காலில் கிடத்திக் கொன்று நீதியை நிலைநாட்டிய மனுநீதிச் சோழனும் பண்பாளர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு மதமும், உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்தலையும், கொல்லாமை நெறியையும், அறச்செயல்கள் செய்தலையும் தான் வலியுறுத்துகின்றது.

இராமகிருஷ்ணபரமஹம்சர், நாம் உள்ளன்போடு பிரதிபலன் எதிர்பாராமல் நேசிக்கின்ற ஒரு பொருள்—ஒரு ஆட்டுக்குட்டியின்மீது அன்பு செலுத்தி வந்தோமானால், நாம் இறைவனை அடையலாம் என்று கூறியுள்ளார். “மற்ற உயிர்களுக்காக நீங்கள் இரக்கம் கொள்ளுங்கள்” என்று இயேசுவும், சுயநலமற்ற அன்பே இறைவனை அடைய சிறந்த வழியாகும் என்பதைப் பிறமதங்களும் கூறியுள்ளன. ‘மணிமேகலை’ என்ற பெளத்த சமயக் காப்பியமும்,

“ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோர் ஆற்றா மாக்கள் அரும்பி களைவோர் மேற்றே உலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை”

என அறச்செயல் புரிதலையும், பசிபிணியோக்குதலையும் வலியுறுத்துகின்றது.

புத்தர்பிரான் ஆட்டுக்குட்டி ஒன்றைக் காத்த நிகழ்ச்சியையும், இயேசுநாதர் ஆட்டுக்குட்டிக்காக இரக்கப்பட்ட வரலாற்றையும், ஆதிசங்கரர் உயிர் பலியிடுதலைத் தடுத்து நிறுத்திய நிகழ்ச்சியையும்

பெளத்த, கிருத்துவ, இந்து சமய நூல் களில் கூறப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் கொல்லாமை நெறியையும், உயிர்வதை செய்யக்கூடாது என்பதனையும் வலியுறுத்தவே ஆகும்.

தன்னலம் கருதாது பிறருடைய நலத்தைக் கருதி தன் இன்னுயிர் துறந்த வீரர்கள் பண்பாளர்களே. நாட்டு விடுதலைக் காசுப் பசி நோக்காது, கண்துஞ்சாது உழைத்த நம் தலைவர்கள் பண்பாளர்களே. வீடும், நாடும், உலகமும் சிறக்கப் பாடுபடுகின்ற நல்லோர் எல்லாம் பண்பு என்ற குணம் பெற்ற சான்றோர்களே !

இவ்வாறு அன்பாலும், அறச் செயல்கள் செய்வதாலும், உள்ளத்தில் 'கனிவு'

பிறக்கிறது. கனிவால், எந்த உயிர்க்கும் துன்பம் செய்தல் கூடாது என்ற உறுதி ஏற்படுகிறது. வாய்மையும் நேர்மையும் வளம் பெறுகின்றன. தீமையை எதிர்க்கத் துணிவு பிறக்கின்றது. நீதிமானாகவும் இருக்க வழி வகுக்கின்றது. பல வகைப்பட்ட நற்குணங்களும் வளர்ந்து, உயர்ந்து, சிறந்து-பண்பாளராகவேளங்கச் செய்கின்றது.

அன்பே உயிராய், அருளே யாக்கையாய்க் கொண்டு, அடக்கம் என்ற ஆடையை அணிந்து கொண்டு, அச்சம் இமையை அணிகலனாய்ப் பூண்டு, பணிவு என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கொண்டு, துணிவுடன் பண்பு என்ற அரியாசனத்தில் அமர்ந்து வாழ்வோமாக !

மழை

வே. சரஸ்வதி,

இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

நீல வானமெனும்

நீல நங்கையே !

உன் புடவையை உலர்த்தியிருந்தாயோ ?

கரு மேகமெனும்

கரு மனிதன் வந்து

உனைத் தீண்டி துன்புறுத்தினானோ ?

காற்றெனும் காதலன்

கணப்பொழுதிற் வந்து

உனைக் காப்பாற்றினானோ ?

உன் குறையை அவனிடம்

சொல்லி அழுததால்

வந்த க(த)ண்ணீர் ஆறாய்ப்

பெருக்கெடுத்ததோ ?—எங்கள்

கழனியெல்லாம் செழித்ததோ !

தாயன்பு

பா. தளேஸ்வரி

இரண்டாமாண்டு, தாவரவியல்

ஓ!.....

என்னரும் தாயே !

இதயத் தெய்வமே !

உன்மணி வயிற்றில்

என்னைச் சுமந்தாய் ;

என்னை மட்டுமா ?

என்னுடன் ஆயிரம்

ஆசைகள், கனவுகள்

அனைத்தும் சுமந்தாய் ;

பெற்றாய் ; வளர்த்தாய் ;

பெயரும் இட்டாய் ;

மழலைச்சொல் கேட்டு.

மகிழ்ந்தாய் ; குளிர்ந்தாய் ;

நான் நோயுற்றால்

நீமருந்து உண்டாய் ;

நான் வாழ, வளர

உன்னையே அழித்துக்கொண்ட

மெழுகுவர்த்தி நீ ;

உன்பசி யெண்ணாய் ;

என்பசி நினைப்பாய் ;

என்றன் உயர்வே

உன்றன் உயர்வாய்

எண்ணுவாய் ; மகிழ்வாய்.

உனைப்போல் என்னிடம்

உண்மை அன்பு

செலுத்துவோர் இந்த

செகத்திலும் உண்டோ ?

தர்மம் தலைகாக்கும்!

சொ. கவிதா

ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

"அம்மா! அய்யா! பசிக்குதே! பசிக்குதே! சாப்பிட எதுவாச்சும் போடுங்களுள்!"

ஒரு பத்து வயது ஏழைச் சிறுமியின் குரல் என் செவிகளை எட்டியது. என் மனைவியை அழைத்து அப்பெண்ணுக்கு ஏதாவது கொடுக்குமாறு கூறினேன். என்னைப்போல் அவளும் இரக்கச்சிந்தை உடையவள். என் குரலுக்குப் பதில் குரல் கொடுத்தறியாதவள். அவள் அச்சிறுமிக்கு உணவு போட்டுக்கொண்டிருந்த போது என் நண்பர் அங்கே வந்தார்—

நாங்கள் இருவரும் ஒரே அலுவலகத்தில் பணிபுரிபவர்கள். இருவரும் சேர்ந்தே அலுவலகம் செல்வோம்.

என் மனைவி அச்சிறுமிக்கு உணவு இடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவர், அச்சிறுமி சென்றதும், "ஏனய்யா மூர்த்தி! யாராவது ஒருத்தர் பிச்சைக் கேட்டு வந்து நின்னா உடனே சாப்பாடு போட்டுடறதா? உன்னைப் போலப் பிச்சைப் போடறவங்கலாதான் உலகத்துல நிரந்தர பிச்சைக்காரர்கள் உருவாகிறாங்க" என்றார்.

"அப்படிச் சொல்லாதே பசி என்று ஒருவர் கேட்கும்போது, அதுவும் சின்னப் பெண் கேட்கும்போது துரத்திவிடறது மனிதாபிமானம் கிடையாது. 'தர்மம்

தலை காக்கும்' என்று எங்கப்பா அடிக்கடி சொல்வாங்க, என்றேன் நான்.

"மூர்த்தி! நீ சொல்றது சரிதான் தர்மம் செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் அது இந்த காலத்துக்கு ஒத்து வராது. ஒரு நாள் சாப்பாடு போட்டியான போதும், தினம் இதே வழக்கமாய்ப் போயிடும். அவங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவே கூடாது." என்றார் என் நண்பர்.

அலுவலகத்துக்கு நேரமாகி விட்டது. மேற்கொண்டு விவாதிக்காமல் கிளம்பினோம். செல்லும் வழியெங்கும் அந்தச் சிறுமியின் நினைவு என்னை உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. ஏழைகளுக்கு ஆண்டவனின் கருணை என்பதே இவ்வளவு போலும் 'ம்..ம்' அச்சிறுமி இப்போது எங்கே அலைந்து கொண்டிருக்கிறாளோ?

ஒருவாரம் கழித்து நானும் என் நண்பரும் வழக்கம்போல் அலுவலகத்திற்குச் சென்றோம். எங்கள் அலுவலகம் கிளையின் தொழில் பேட்டைக்குள் அமைந்திருந்தது. கிண்டி ரெயில் நிலையத்திலிருந்து இறங்கி, சுரங்க வழியாகச் சாலையைக் கடந்தோம். சுரங்கப் பாதையில் அச்சிறுமி கந்தல் துணிகளுக்கு நடுவே சுருண்டு படுத்திருந்தாள் அருகில் வேறொருவரும் படுத்திருந்தனர்.

நாங்கள் இருவரும் பேட்டை வாயிலை அடைந்தபோது காவல் நிற்பவனிடம் அடையாள அட்டைகளைக் காண்பிப்பதற்காக எடுத்தோம்— இல்லை— எடுத்தோம். என் நண்பர் அதைத்தன் கால் எட்டை பையினுள் கையை விட்டுத் தேடினார். அவர் முகம் வெளிறியது. அடையாள அட்டையைப் பர்ஸினுள்ளே தான் வைத்திருப்பார். பர்ஸ் எங்கோ வழியில் விழுந்திருக்க வேண்டும். இருவருமாக விழுந்திருக்க திரும்பி நடந்தோம். பர்ஸ் வந்த வழியே திரும்பி நடந்தோம். பர்ஸ் எங்காவது தென்படுகிறதா எனப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றோம். தென்படவேயில்லை. அப்போது என் வீட்டில் உணவு வேண்டி நின்ற அச்சிறுமி எதிரில் ஓடிவந்துக் கொண்டிருந்தாள், நெற்றியில் வியர்வை முத்துக்கள், புழுதி படிந்த கால்கள், கையில் என் நண்பரின் பர்ஸ் இருந்தது. மகிழ்வுடன் அதைப் பெற்றுக் கொண்ட நண்பர் அச்சிறுமியிடம் பர்ஸ் கிடைத்த விதத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்.

"அதுங்களா, நீங்க ரெண்டு பேரும் சொரங்க வழியா வந்தப்போ, இவரு பாண்டுலேயிருந்து பர்ஸ் விழுந்ததை என் தம்பிப்பார்த்து எங்கிட்ட சொல்லுச்சு. நீங்க இந்தப் பக்கமாதான் போயிருப்பீங்கன்னு நினைச்சுதான் ஓடியாந்தேன்," என்றார் மூச்சிரைக்க.

என் நண்பர் அச்சிறுமியின் நேர்மைக்குப் பரிசாக ஐந்து ரூபாயைக் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு என்னைப் பார்த்து, "மூர்த்தி, நீ சொன்னது சரிதான். ஏழைகளுக்கு உதவறது தப்பில்லை. அதே சமயம் ஏழைகள் என்று தப்பா எடை போடக்கூடாது என்கிறதையும் புரிஞ்சிக்கிட்டேன். அதுமட்டுமில்லை உருவத்தைக் கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் என்கிறதையும் புரிஞ்சிக்கிட்டேன்." என்றார் தழதழத்த குரலில்,

வள்ளுவரின் பொய்யா மொழி என் நினைவில் வந்தது,

"உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்"

தீர்க்கதரிசி

ஆ. கோமதி

முதலாமாண்டு, வணிகவியல்

இன்று

தங்கத்தின் விலை

இப்படி ஏறுமென்றறிந்துதான்

அன்றே பாம்பினை

அணியாகக்

கொண்டாயா,

—சிவபெருமானே!

ஒரு நட்பின் சிதைவில்

ச. லட்சுமி,
பொருளாதாரம், முதலாமாண்டு

ஆறிப்போன செய்திகளைப் படித்து முடித்துவிட்டு, பேப்பரைக் கட்டிலின் ஓரமாகத் தள்ளிவிட்டுச் சோம்பல் முறித்த படி எழுந்தேன். தொலைக் காட்சியில் ஷோபனா ரவி வந்து சிரித்தாள். வயிறு லேசாகப் பசித்தது. சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தேன்.

எனக்கு ஏன் ஆஃப்ஸ் ஃபிரண்ட் வினோத் ரூபகத்திற்கு வந்தான். பழகு வதற்குத்தான் எவ்வளவு இனிமையான வன் என்னிடம் அடிக்கடி வருவான், பேசுவான், சிரிப்பான். தன்னுடைய நட்பின் மூலம், தான் ஒரு சராசரி மனிதனைவிட உயர்ந்தவன் என்று எனக்கு உணர்ந்த தியவன்.

எங்கள் நட்பு வேர் விட்டு வளர்ந்தது. எங்கள் நட்பையும், எங்களையும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்? எண்ணவே முடியாது! 'லன்ச்' நேரத்தில் என் ஆஃப்ஸ் ஊழியர்களுக்கு எப்போதும் எங்களைப் பற்றியேதான் பேச்சு. எங்கள் நட்புக்குக் கண், முக்கு, காது வைத்து கதை கட்டிவிட்டார்கள். என்றாவது ஒரு நாள் எங்களின் உண்மையான நட்பைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று மெனமமாக இருந்தோம்.

"மெனமம் சம்மதத்துக்கு அறிகுறின்னு சொல்லுவாங்க..." என்று தன் காவியப் பல்லைக் காண்பித்துக் கொண்டே எப்போதும் வம்பளக்கும் 'கிளார்க்' மூர்த்தியைக் கண்டாலே ஒரே எரிச்சல்.

இந்த மூர்த்தி சார்க்கு வேலையே இருக்காதுபோல, எப்பப் பார்த்தாலும், "எப்ப இரண்டு பேரும் கல்யாணச் சாப்பாடு போடப்போறீங்கன்னு..." ஓரவம்பு.

"இரண்டு பேரும் தனித்தவியா போடுவோம்னு" நான் சொன்னது அவருக்கு முக்கே இல்லாமல் போயிடுத்து.

நாளைக்குச் சீக்கிரம் ஆஃப்ஸ் போக வேண்டும் என்று நினைப்பு வர நினைவுகளுக்கு 'டாட்டா காண்பித்து விட்டு படுக்கைக்கு 'பிரசன்ட்' ஆனேன்.

தூக்கம் - ஆஃப்ஸ் - சாப்பாடு - பேச்சுச் சேசே இந்த வாழ்க்கையே ஒரே அறுவை.

※ ※ ※

காலையில் சோம்பேறித்தனத்தின் எல்லையிலிருந்து சுறுசுறுப்பின் எல்லைக்குத் தாவி, ஒரே தாவாகப் பல்வளவில் தாவி ஆஃப்ஸ் வந்து சேர்ந்தேன்.

முதலில் வினோத்தைத்தான் எங்கள் கண்கள் தேடுகின்றன.

வினோத் கொஞ்சம் 'டல்'வாக இருந்ததுபோல் தோன்றியது.

"ஹலோ" சொல்லிவிட்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்தேன். "மிஸ் வித்யா" என்ற குரலைக் கேட்டதும் திரும்பிப் பார்த்தேன். வினோத் நின்றுருந்தான்.

"உன்னால் என்கூடப் பேசாம ஐந்து நிமிஷம் கூட வேலை செய்ய முடியாதே! நீ என்ன விஷயம்?"

உன்னைத் தேடிக்கிட்டு உன்னைச் சதாசிலும் வந்திருந்தார். உன்னை மாமா சதாசிலும் வந்து வேணுமே இந்த மூர்த்திக்குத்தான் வம்பு சேர்த்து உன்னைப் பேரையும் சேர்த்து உன்னைமோ திரிச்சுவிட்டிருக்கு. "வினோத் தம் வித்யாவும் ரொம்ப குளோஸ்... இவ் விஷயம் அவனுக்கும், அவன் விஷயம் அவனுக்கும் தெரியும்..." அப்படிவென்று வச்சின்டிருந்தது. நிஜமாவே ரொம்ப கஷ்ட்டமாயிடுத்து

"இதுக்காக ஏன் மனசை கஷ்டப்படுத்திக் கொடுக்கிறீர்?" என்று கூறிவிட்டு என் வேலையைத் தொடங்கினேன்.

ஒரு நிமிடம் கூட என்னால் வேலையைச் செய்யமுடியவில்லை.

"இவ்வளவு நேரம் அப்பாகிட்டேயே சோல்லியிருப்பாரா? முதலே எனக்கும் மாயாவுக்கும் ஆகாது. நான் செய்த தப்பு என்ன? ஆண்பிள்ளையுடன் பழகியதா? இந்த உலக மக்களுக்கு ஒரு ஆணையும் பெண்ணையும் இணைத்து நண்பர்களாகப் பார்க்கத் தெரியாதா? நண்பர்களாகப் பார்க்கத்தான் தெரியுமா?"

"மிஸ், வித்யா வேலை செய்யாம பகல் காலா?" குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தேன்.

வினோத் நின்றுகொண்டிருந்தான்.

சமாளித்தபடி, "ம் ஒண்ணுமில்லை. மாமா என்ன செய்துகிட்டு இருப்பார்னு நினைச்சுப் பார்த்தேன்..." என்றேன்.

"அப்படியா! சந்தோஷம். மாமா என்ன சொல்லி வத்தி வச்சிருப்பார்னு நினைச்சுப் பார்க்கலையா?" கிட்ட இடம் ஒலித்தது அவன் குரல்.

"நான் என்ன செய்யறது வினோத்? என் நிலை அப்படி. நிறையப்பேருக்கு நல்ல விஷயங்களே பிடிக்கறதில்லை. ஒரு பெண் ஆனோடு பழகினா தப்பாதான் பழகுவாளா? ஏன் ஒரு ஃபிரண்டா மூவ்பண்ண முடியாதா வினோத்?"

"ஏன் முடியாது? தாராளமா மூவ்பண்ணலாமே. ஆனால் இந்த ஓட்டையான ஆட்கள் இருக்கிறவரை இது சாத்தியமில்லை வித்யா" என்று மூர்த்தியைச் சுட்டிக்காண்பித்து சொன்னான்.

"ஒரு ஃபைலை வேறக்கானோம் எங்கே போய் தொலைஞ்சுதோ? ச்சே இன்னிக்கு நேரமே சரியில்லை வினோத்"

"அதை விட்டுத்தள்ளு வித்யா. இன்னிக்கு என் கூட கடைக்கு வந்து ஒரு புடவை செலக்ட் செய்து கொடேன்" என்ற வினோத்தைப் பார்த்து எனக்கு ரொம்ப கோவம் வந்தது.

"இன்னைக்கு எனக்கு விட்டுக்குப் போனதும் கிடைக்கப்போற அர்ச்சனைகளுக்கே நான் பயந்துண்டு உட்கார்ந்திருக்கேன். உனக்குப் புடவை வேற செலக்ட் செய்யுமா?" என்று கேட்டதும் எழுந்து போய்விட்டான் வினோத்.

மாலையில் வீட்டிற்குப் போகும்போது லேசாக இதயம் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது.

புதியதாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

மாமா இருந்தார். எப்பவும் போல் பேசினேன், சிரித்தேன், சாப்பிட்டேன்.

இரவு படுக்கப்போகும் முன்பு அப்பா கூப்பிட்டார்.

காரணத்தைப் புரிந்துகொண்டேன்.

"மாமா பொன்னை யெல்லாம் உண்மையா?" கேள்வியில் காரம் அதிகம் இருந்ததை உணர்ந்தேன்

அன்புள்ள ரோஜாக்கு...!

சு. மங்கையர் திலகம்
முன்றாமாண்டு, பொருளா தாரர்

அன்று...

என் விழியில் கலந்த உன்னை
என் உயிரில் கலந்தேன்.

இன்று...

என் உயிரை உன் நினைவு அரிக்கின்றது
என்னைப்பார். என்கின் றேன்—நீயோ
எனக்கு வி(வ)ழி இல்லை என்கின்றாய்,
தவறு உன் விழியிலா—இல்லை
உன்னுடன் கலந்த என் உயிரிலா?
நீ அழுகின்றாய்—'நான்'
முன் நடுவில் பிறந்துவிட்டேனே... என்று

என் ரோஜாவே...

நான் பதறுகின்றேன்—'என்'
நடுவில் நீ மலர்ந்தாயே என்று!

இண்டர் 'VIEWS'

உலோ. பாரதி.

பி.காம். முதலாமாண்டு

கணநேரத்தில்
கமழ்ந்து கவிமும்
கண்ணீர் பூக்கள்!

கருதாத நேரத்தில்
கவிமும் கோடைக்காலக்
கார் மேகத்து
மழைத்துளிகள்!

காற்றோரின்
கருத்துக்களைச்
கவலையின்றிக்
கலைத்துவிடும் கரைப்பான்கள்!

பட்டதாரிகளின்
பாதையில் வரும்
பாலைவனச் சோலைகள்!

ஆயிரம் ஆண்டு அடிமைகள்!

மா. பமிதா கெட்சி,
முன்றாமாண்டு, கனிதம்

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் புக
முன் உலை நிமிர்ந்து நிற்பது நம் பாரத
புலம். பழம் பெருமை பெற்ற உபகண்டம்.
புலம், உலகும் வான சாஸ்திரத்தைப்பற்றி
புகழும்போது நாம் அவைகளை ஆய்ந்து
கறித்து உலகுக்கு அறிவித்தோம். உலகின்
புழை கவி ஹோமர் அவ்லர், வர்ஜில்
அவ்லர், வால்மீகிதான்! உலகின் ஆதி முதல்
புழை சமஸ்கிருதம். "பூஜ்ஜியம்" இது
மிகக் குறைந்த ின், இல்லை இல்லை மிகப்
புழை மதிப்பைப் பெற்ற எண் என்பார்கள்.
அந்த எண்ணை முதல் முதல் உலகுக்கு
அறிந்தவர்கள் நம் பாரத மக்கள். சதுங்
கம், தோன்றியதும் நம் நாட்டில் தான்.
என்னும் எழுத்தும் கண் தொனத்தகும் என்
பர்கள். பாணினியும், தொல்காப்பியரும்
இந்த நாட்டில் தோன்றியவர்கள். கட்டடக்
கலையில் சிலையைக் கலையாகச் செதுக்
கியவர்கள் நாம். நம் கோயில்கள் உலக
அதிசயங்களாகத் திகழ்கின்றன. உலகின்
பொக்கிஷமாக மதிக்கப்படும் பாரதத்தின்
புத்த நாட்டியம் ஒரு கவி பாடும் காவியமாக
புத்தமும் ஓவியமாகத் திகழ்கிறது. மேலை
நாட்டவருக்கு நடனம் ஒரு சமுதாய
பொழுது போக்கு, ஆனால் நம் நாட்டில்
புத்த நாட்டியம் ஒரு தெய்வீக அனுபவம்
உள்ள உணர்வாகும். இராமாயணமும்,
மகாபாரதமும் உலகின் முதற் காவியங்க
என்றோ, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உலகத்
தில் உள்ள குறிப்பேடுகளின்படி "முதல்
வெளி நடப்பு" நம் நாட்டில் தான் நடந்
து. சுசபாவன் கிருஷ்ணனை எதிர்த்து
வெளி நடப்பு செய்கிறார். அரசியல் நாகரி
கத்தை, பண்பாட்டை நாலாயிரம் ஆண்டு
களுக்கு முன்னால் உலகுக்கு எடுத்துக்
காட்டிய பெருமை நமக்குத்தான் உண்டு.

அரசியல்—தற்கால அரசியல் வாதிகள்
அயலாரை ஏசுகின்ற விதம் அவர்களின் பண்

பற்ற, பண்பாடற்ற மனநிலையைக் காட்டு
கிறது. பாரத மக்களை நோக்கி மாற்றார்
ஏலிய ஏவுகணைகள் கணக்கிலடங்கா.
"இந்தியர்கள் நேர்மை அற்றவர்கள்,
லஞ்சம் வாங்குபவர்கள், அடிமைத்தனம்
அவர்கள் குருதியில் ஊறும் குணமாகும்"
என்று ஆங்கிலேயர்கள் கூறினர் அண்டை
நாட்டு அரசியல் மேதை ஒருவர் "நாங்கள்
உண்ணும் பசு இவர்களின் தெய்வம். எங்க
எிடம் நை குலுக்கினால் உடனே இவர்கள்
கை கழுவுதல் வேண்டும். நாங்கள் இவர்
களின் சமையலறைக்குள் சென்றுவிட்டால்
இவர்கள் கங்கைக்குச் சென்று தங்களைப்
புனிதப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்",
என்று இந்தியர்களைக் கேவலமாகப் பேசி
னார். அவர்களுக்கும் தேசப்பிதா
காந்தியடிகள் ஒரு நரியாகவும், இந்துக்
களைக் காப்பாற்றும் பொய் அவதாரமாக
வும் தெரிகிறார். "நாங்கள் பாக்கிஸ்தா
னைச் சிரித்துக்கொண்டே பெறுவோம்,
இந்துஸ்தானைச் சண்டையிட்டுப் பெறு
வோம் என்பது மக்களின் அன்றாட சுலோ
கம். "நாங்கள் வேறு அவர்கள் வேறு.
எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள ஒரே
ஒற்றுமை, நாங்கள் இருவரும் வெள்ளைய
ரின் அடிமைகள் என்பது ஒன்று தான்"
என்று கூறினர். ஆங்கிலேயர்கள் மறுபுறம்
கணை தொடுத்தனர். "இந்தியர்கள் பெரும்
பழக்கம் எச்சில் துப்புவதாகும்" என்று ஒரு
ஆங்கில ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகிறார்.
மேலும் அவர் ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்
தார். அதாவது இந்திய தெருவில் 15 நிமிடம்
நின்று கவனித்தால் 32 பேர் காரித்துப்பு
வதைக் காணலாம் என்பது ஆகும். இது
அவர் கணக்கெடுப்பின் சராசரியாம்.
வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்—உலகத்தை இடலரிட
மிருந்து காப்பாற்றிய இங்கிலாந்து பிரதமர்
—காந்தியடிகளைப் பார்த்து "அரை நிர்வா

ணப் பக்கிரி" என்று கூறியதும் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. ஆங்கிலேயர் கண்களில் "இந்தியப் பெண்கள் ஆண்களின் அடிமைகள்," மேலும் அண்டை நாட்டுப் பிரதமர் ஒருவர் கூறினார்: "இந்தியர்கள் ஆயிரம் ஆண்டு அடிமைகள். 600 ஆண்டுகள் எங்களிடமும், 400 ஆண்டுகள் வெள்ளையர்களிடமும் அடிமைகள்" என்றார். இந்தியர்கள் இதைக் கேட்டுக் கொண்டனர், பதில் தரவில்லை.

பேசாமல் மௌனமாக இருப்பது சிறந்த தர்க்கம் ஆகும் என்பது ஒரு முதுமொழி. மேலும் இவர்களின் கூற்று வேறற்றது. வெறுப்பின் அடிப்படையில் கூறப்பட்டது ஆகும். "மாபெறும் கலாச்சாரத்தைப் பெற்ற நாடு. அதன் சிறு குறைகளை மிகைப்படுத்திக் கூறுவது சாதாரண மனிதவின் பழக்கம் தான்" என்று நம் மக்கள் அமைதி கொண்டனர். இந்து மதம் சர்வலோக சகிப்புத் தன்மையில் அடிப்படையில் எழுந்த பழம் பெரும் மதம். அதன் காலம் குறை கூறியவர்களின் மதங்களைவிட ஆயிரம், ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமை பெற்றது.

இந்தியர்கள் பொறுமைக்கு இலக்கணம் வகுப்பவர்கள். சகிப்பின் சிகரங்கள் பண்பாட்டின் இருப்பிடங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தங்களைத் தாழ்த்தி மாற்றாரை மனமார மதிக்கும் மனப்பக்குவம் பெற்றவர்கள். பெரியோர்களையும், அறிஞர்களையும் தெய்வமாக மதிக்கும் பழக்கத்தையும், நற்பண்பாட்டையும் இயற்கையிலேயே பெற்றவர்கள். கற்றாரையும், முனிவர்களை யும் "சுவாமி" என்று அழைப்பவர்கள்.

"ஓம் பூர்ணமத பூர்ணமீதம்
பூர்ணாத் பூர்ண முத்த்யதே
பூர்ணஸ்ய பூர்ண மாதாய
பூர்ணமேவா வைவிஷ்யதே"

என்பது இந்து மதத்தின் ஸ்ருதி ஆகும். "இறைவன் முழுமையானவன், முழுமையற்ற நாம் சிறு முழுமை பெற்றால், நாமும் முழுமையாகிறோம். அம்முழுமையும் முழுமை குறையாமல் முழுமையாகவே இருக்கிறது" என்பதுதான். ஆதலின் இறைவனின் அருள் பெற்றோரைச் "சுவாமி,

சுவாமிஜி" என்று இருகரம் கூப்பிட்டு தாழ்த்தி வணங்குவர். வணங்கா முடிசூட்டி வீரர்கள் அல்ல. வணங்குபவர்கள் கோழைகளும் அல்ல. பொறுமையும் சகிப்பும் உள்ளோர் அடிமைகளும் அல்ல, பெற்று அதிசயம் செய்வோர் முதலாளிகளும் அல்ல. 13-4-1919 அன்று 1650 துப்பாக்கிக் குண்டுகளை வெடித்து 1516 ஒன்றுமறியா அப்பாவி மக்களை ஜாலியன் வாலா பாக் கிம் அவர்களுக்கு 26,000 புஷன் பணமுடிப்பு கொடுக்கப்பட்ட பொழுதும், இறை செயல் என்று பொறுமையுடன் இருந்தவர்கள் இந்தியர்கள். வெள்ளையரின் வெறியாட்டத்தை அகிம்சை என்ற ஆயுதம் கொண்டு அடக்க முன் வந்தோம்.

15-7-1947, மாலை நேரம். நெ. 10 டவுன் எக்ஸ்பிரஸ் பாக்கிஸ் தானிலிருந்து அம்ரிஸ்டர் வந்து சேர்ந்தது. சனிசிங் ஸ்டேஷன் மால்டர் யாரும் இறங்காததைக் கண்டு திகைத்தார். ஆனால் 12 மஞ்சள், நிற மூன்றாம் வகுப்பு பெட்டிகள் முழுவதும் 6,100 பிணங்கள் வந்தன. கடைசிப் பெட்டியில் "இவைகள் நேருவுக்கும், பட்டேலுக்கும் நாங்கள் தரும் சுதந்திர திண்பரிசு" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. காட்டுமிராண்டிகளின் வெறிச் செயல் அன்றோ! அக்கால இத்தியாவின் நிலமை இப்படி இருந்தும், இக்காலத்தில் இந்து, முஸ்லீம், கிறிஸ்தவர் என்ற பாகுபாடு இன்றி வாழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய பெண்கள் உலகின் தாய் குலத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற பண்பிலே வளர்ந்தவர்கள். "கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்" இங்குக் கல்யாணம் பெண்களுக்குத்தான். அதனால் தான் "சீத்தா கல்யாணம், வள்ளித் திருமணம்" என்பார்கள். இராமன் கல்யாணம், முருகன் திருமணம் என்பதில்லை. இந்த நாட்டில் பெண்கள் அடிமைகள் அல்ல. அவர்கள் பெண் தெய்வங்கள்.

நாங்கள் ஆயிரம் ஆண்டு அடிமைகள் அல்ல. ஆயிரம் ஆண்டுகள் பொறுமை சாலிகள், கோழைகள் அல்ல. கோயில் கட்டி சும்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். ஒவ்வொரு குடி மகனும் ஆயிரத்தில் ஒருவன்!

பெண் விடுதலை

ரெ. ராதா
[வணிகவியல் முதலாமாண்டு, மாலைக் கல்லூரி]

மாதர் தம்மை இழிவுபடுத்தும் மடமையைக் கொளுத்தச் சொன்ன பாரதியே! — இங்கோ மடமையைக் கொளுத்தவில்லை! அன்பு மாதரைக் கொளுத்துகின்றனர்! தட்சணை இல்லை என்று

தாட்சணயமில்லாமல் தருமத்தைச் சாகடிக்கின்றனர். பெண்களுக்குப் பணத்தோட்டம் கட்டித்தரவில்லை எனில் பிணத்தோட்டம் கட்டுவாராம்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும், பாரினில் பெண்கள் நடத்திவருகிறோம் — ஆனால் பாழும் பாம்புகளிடம் சிக்கி — பாழ்ப்பட்டு பாரினில் பெண்கள் மடிந்து வருகிறோம். இழைக்கப்படும் இன்னல்களை எதிர்த்து ஏனெனக்கேட்டால் . . . டின்னில் எண்ணையும் காலி . . . அத்துடன்

அந்தப் பெண்ணும் காலி. பைநிறைய பணம் கொடுத்து, படித்து பட்டம் பெறுகின்றனர் ஆண்கள் . . . ஆகையால் காம்ப்ளேசேட் செய்ய வரதட்சிணை வேண்டும் பெண்களுக்கு மட்டும் யாரேனும் இலவசக்கல்வியா கற்றுக்கொடுக்கின்றனர்.

பட்டம் வாங்கி, பாங்கியில் வேலைபார்க்கும் பெண் வேண்டும் பின்னுடன் வரதட்சிணையும் வேண்டும் — இந்தப் பட்டம் மட்டும்

பணம் கட்டாமலா வருகிறது?
 சில்லரையை நீட்டிச் சிவிமாவைப் பார்த்து விட்டு
 சீட்டியடிப்பது பெண்களைப் பார்த்தே.
 பாருக்குள்ளே நல்ல நாடாக இருந்தது போய் — இப்போது
 பாட்டிலுக்குள் நல்ல நாடாக விளங்குகிறது.
 மண்ணைப் பார்த்து நடந்த பெண்ணை
 மங்கையாக்கி, அழகு நங்கையாக்கி,
 மண்ணெண்ணையில் குளிப்பாட்டி,
 அக்கினிப் பிரவேசம் செய்ய வைக்கின்றனர்.
 இரக்கமில்லாமல் மனைவியை
 எரிப்பவர்க்குப் பஞ்சம் அந்தக்காலம்.
 இப்பிறவிக்கிரு மாதரை சிந்தையாலும் தொடேன் என்ற
 இராமனுக்குப் பஞ்சம் இந்தக்காலம்.
 மன்னன் மணிமுடி சூட்டி
 மக்களை ஆண்டது அந்தக்காலம்.
 மாண்புமிகு மாமியாரின்
 மரண ஆட்சி நடப்பது இந்தக்காலம்.
 அரசியல்வாதிகளின் அட்டுழியத்தால்
 அன்றாடம் ஆயிரத்தெட்டு அடுப்பு வெடித்தாலும்
 அவற்றைக் கேட்க ஆளில்லை
 தேர்தலில் தேற திக்குமுக்காடும் அவர்கள் . . .
 வாக்குகளெனவே வாயை விடுகின்றனர்.
 நாற்காலியில் அமர நாடகமாதும் அவர்கள் . . .
 நாற்காலி கவிழ்ந்தால் தரையை
 முக்கால் தொட வேண்டுமென்பதை மறந்தனர் போலும்.
 வேட்பாளர்களா அவர்கள் ?
 வெறும் வெத்து வேட்டுக்கள்.
 “பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும்” என்று
 மேடை கட்டிப் பேசும் அவர்கள் . . . சீழிறங்கி
 பாடையைக் கையிறெடுக்கின்றனர் — காரணம் . . .
 அவர்கள் வீட்டில் அடுப்பு வெடித்து,
 அன்பு அகம்புக்காள் மாண்டுவிட்டாள்.
 அடுப்பா வெடித்தது ?

அங்கே உண்மை மாண்டுவிட்டது.
 எமனுக்குச் சீட்டு கிழிக்கப்பட்டுவிட்டது போலும் !
 ஏனெனக் கேட்க ஆளில்லாத பூலோக
 எமன்களின் பெருக்கத்தினால்.
 இராமன் ஆண்டாலென்ன ?
 இராவணன் ஆண்டாலென்ன ?
 இரக்கமற்றவரின் செயலை அவர்கள் மாற்றப் போலில்லை.
 எனவே . . . எங்களுக்கு —
 நாற்காலியில் அமரும் நாரணன் தேவையில்லை.
 நாங்களே எங்களின் நாணயத்தைக் காத்துக் கொள்வோம்.
 வரதட்சிணையை இனி
 வராத தட்சிணையாக்குவோம்.
 “எங்களுக்காகக் கொடுக்கின்றீர்கள் ? — உங்கள்
 பெண்ணிற்குத்தானே.” என்று கூறும்
 நாவற்ற நாவலரின்
 பாவற்றப் பாட்டைக் கேட்டு — எங்கள்
 காதல்கள் கருநாடக இசையை மறந்துவிட்டன.
 அரைத்த மாவையே அரைப்பதுபோல்,
 சமைத்த உணவையே சமைப்பதுபோல்,
 ஒருவனுக்கே ஒன்பது திருமணம் செய்விப்பவரை
 “அரஸ்ட்” செய்யாதது அரசாங்கக் குற்றம்.
 வக்கீல்களால் வாதிட்டு வெல்லமுடியாததை,
 நீதிதிகளால் நிலையாக நிர்ணயிக்க முடியாததை,
 மாணவிகள் நாங்கள் மானசீகமாக எதிர்க்கிறோம்.
 குணியக் குணியக் குட்டியதைப் பொறுத்தது போதும்.
 குளிந்தவர் நிமிர்ந்து விட்டோம். — இனி
 குட்டியவன் கை மண்ணில் விழுந்து
 துடிக்கும்வரை விடப்போவதில்லை.

மதிற்சுவர்

எஸ். ராஜேஸ்வரி

இரண்டாமாண்டு, ஆங்கில இலக்கியம்

எங்களில் பெரும்பான்மையினரில் சிலர் சன்யாசிகளாகவும் பலர் விதவைகளாகவும் உள்ளனர். இது எங்கள் உரிமையாளர் கொடுத்த உடைகள் இவற்றில் எங்களுக்குச் சிலர்

அழகிய எங்கள் உடலிலே கவராட்டி ஆடைகளை அணிவிக்கிறார்கள்.

ஒரு வண்ணமாய் இருந்தவர்கள் இப்போது பல வண்ணங்களாக மாறினோம்!

எங்கள் வண்ணத்தைக் கண்ட நல் (?) துச்சாதனர்கள் — எங்களைத் துயில் உரிக்கிறார்கள் ஆனால்,

இந்த ஆடைகளோ கிருஷ்ண பகவான் கொடுத்ததுபோல் உள்ளது!

ஆடையில் சிலவற்றில் அழகான தலைவர்கள் "கார்ட்டின்" முகத்துடன் — அந்த முகத்தைக் களைகிறார்கள் எங்கள் துச்சாதனர்கள்

ஆ! . . . என்ன கொடுமை?

கிழிந்த முகத்தின் உள்ளே மழித்த உடையுடன் பெண்கள்

அந்தரங்கத்தில் நடப்பது எல்லாம் — இங்கு அம்பலத்தில் தெரிந்து விட்டதோ?

ஆ. கோமதி

'பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு'

பாடினார் அன்று பாரதியார்.

இன்று இருந்தால்

இப்படி பாடியிருப்பார்,

'Bar - ருக்குள்ளே நல்ல நாடு'!

சோன்னது நீ தானா?

எ. லலிதா,

ஆங்கில இலக்கியம், இரண்டாமாண்டு

நான் தனிநா அவசர அவசரமாக அன்று தனது அலுவலை முடித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆய்ற்று 5-மணி ஆனதும் தனக்குப் பதிலாக இரவில் பொறுப்பு ஏற்க வரும் மாலதியிடம் அனைத்தையும் ஒப்படைத்து விட்டுப்போக வேண்டியது தான். வீட்டில் சுகித்ரா காத்துக்கொண்டு இருப்பான். அவளுக்குமே வயது 26 ஆகி விட்டது. இந்த வருடம் தான் கடைசி வருடம் எம்.பி.பி.எஸ். படித்துக் கொண்டு இருக்கிறான். அப்புறம் அவள் செய்முறை செய்த பிறகு இந்த மருத்துவமனையிலேயே டாக்டராக அமைத்துக் கொள்வதாகத் தலைமை டாக்டர் மைதிவி ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். ஏதோ தான் இத்தனை வருடம் பட்டப் பாட்டிற்குப் பலன் கிடைத்து விட்டது போல் பெரிதாக மகிழ்ந்தான் தனிநா.

வார்டு பாய் சோசப் அவசர அவசரமாக வந்து "சில்டர் உங்களை அவசரமாக டாக்டர் கூப்பிடுகிறார்" என்றான். ஒரு நோயாளிக்கு இன்சக்ஷன் ஏற்றி விட்டு அவன் பின்னால் விரைந்தான். அங்கு டாக்டர் ஒரு நோயாளியைப் படுக்க வைத்து விட்டு அவசர சிகிச்சை அளித்துக் கொண்டு இருந்தார். தனிநாவைப் பார்த்து "இந்த இன்சக்ஷனை இவருக்கு உடனடியாக ஏற்று, அப்புறம் ஒரு சின்ன சூப்பிரேஷனுக்கும் ஏற்பாடு செய்" என்று கூறிவிட்டுப் பிரசர் பார்த்தார். தனிநா அவர் கூறிய இன்சக்ஷனை எடுத்துக் கொண்டு நோயாளியின் அருகில்

போனான். அவளுக்கு ஒரு முறை இதயமே நின்று விடும் போல் ஆகி விட்டது. அடக்கடவுளே இவரா? இவர் இங்கே எங்கே வந்தார் என்று நினைத்தான். கூடவே இந்த மனிதர் மயக்கம் தெளிந்து எழுதவற்கு முன் நான் போய் விடவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். அவளால் அந்தச் சிரிச்சைப் பிடிப்பதற்குக் கூடச் சக்தியில்லாமல் போய் விட்டது.

டாக்டர் தனிநாவிடம், "தனிநா நீ தான் இன்று இரவும் வேலை பார்க்க வேண்டும். இன்று மாலதியும் வீவு எடுத்திருக்கிறாள்" என்றார். டாக்டர், என் பெண் தனிமையில் இருப்பாள், அவளுக்கு இரவில் யாருமே துணையாக இருக்க மாட்டார்கள், நான் இன்று அவசியம் போக வேண்டும்" என்றான். "அதெல்லாம் நீ போக முடியாது. நீ போன் செய்து வேறு யாரையாவது துணைக்கு அழைத்துப் படுக்கச் சொல்" என்று கூறினார். தனிநாவிற்கு மனத்திற்குள் கோபம் கோபமாக வந்தது. ஆனாலும் இந்தத் தனியார் மருத்துவ மனையில் முதன் முதலாகத் தான் வந்த நிலையும் தன்னை ஆதரித்த இந்த டாக்டரையும் நினைத்துக் கொண்டு போன் செய்யப் போனான்.

பக்கத்து வீட்டிற்குப் போன் செய்து இன்று இரவு தான் வரமுடியாது என்றும் சுகித்ராவை வேலைக்காரி மங்கம்மாவுடன் படுத்துக் கொள்ளச் சொல்லிவிடுங்கள் என்றும் கூறி விட்டு வந்தான்.

நகைகளையும் பேங்கில் போட்டு விட்டு
அநாதை ஆசிரமத்திற்குப் போய் குழந்தை
யையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து தனி
வீட்டில் இருந்தேன். அப்போது போட்ட
வேஷம்தான். இந்த விதவைக்கோலம்
இன்னும் கலைக்கவில்லை. அந்தக்
குழந்தை தான் நீ. உன் தகப்பனார்
தான் அந்தச் சங்கர். உன்னைக் காண
வேண்டும் என்று தினமும் துடிக்கிறார்.
இப்போது மிகப் பெரிய பணக்காரர்.
ஆனால், அவருக்கு ஒரு குழந்தைச் செல்
வத்தை இறைவன் அளிக்க வில்லை. அதற்
காகத் தான் உன்னைப் பார்க்க வேண்டும்
என்கிறார்" என்று கண்ணீர் சிந்தியபடி
கூறினார். சசித்ராவும் 'அம்மா என்னை
மன்னித்து விடும்மா யாரோ கூறியதைக்

கேட்டு உன்னைத் தவறாக நினைத்து
விட்டேன். இனிமேல் அவரே வந்து
அழைத்தாலும் நான் போக மாட்டேன்
என்றாள்

"வரதட்சணை என்ற கொடிய பெயர்
இந்த ஆண்களைப் பிடித்து ஆட்டுகிறது.
அது என்று ஒழிகிறதோ அன்று தான்
இந்தச் சசித்ராவும் திருமணம் செய்து
கொள்வாள் இல்லையென்றால் இன்னொரு
நளினாவாகவே இருப்பாள். வரதட்சணை
அம்மா நாம் சாப்பிடப் போகலாம்
என்று கூறித் தட்டுக்களை எடுத்துவைத்து
உணவு பறிமாறினார். நளினாவுக்கு
கண்ணீர் வந்தது. அது ஆனந்தக் கண்
ணீரா? சோகக் கண்ணீரா?!

இதயம்

சொ. கவிதா

பி. ஏ. ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு

★

இங்கே குருதி மட்டும் இல்லை
சிந்தனைப் புயலும் உண்டு;
இது என் உயிர் சுமக்கும் பெட்டகம்
என் தெய்வத்தைச் சுமக்கும் கோயில்
என் எண்ணங்களைச் சுமக்கும் ஏடு
என் கனவுகளைச் சுமக்கும் இறக்கைகள்
என் கண்ணீரைத் தேக்கிவைத்திருக்கும்

அமுதசுரபி

என் ஆசைகளைத் தாங்கும் ரதம்
இங்கே காற்று மட்டும் பிரசவித்ததில்லை
பல சோக நினைவுகளும் பிறந்தது உண்டு
என் உயிர் பிரிந்தால் —
என் மூச்சு நின்றால் —
என் உடல் எரிந்தால் —
எது நேரினும் உயிரோடு இருப்பது —
என் இதயம்.

பொறுப்பதில்லையே

இரா. புலனேசுவரி
இரண்டாமாண்டு, வேதியியல்

பாரத தேவியே!
ஏன் உன் கண்ணில் இரத்தத்துளிகள்?
எங்களுடன் சேர்ந்து நீயும் அழுகிறாயா?
அழு! நன்றாக அழு!
பொன்முடி தரித்த செந்தமிழ் மன்னர்
உன் சுழல் கால்களை வணங்கினார் — பக்தியுடன்
நம் தலைவர்களும் வணங்குகின்றனர்
எதற்கு? — உன் காலை வாரி விடுவதற்கு!
ஈழத்திற்கு இரத்தினங்களையும் முத்துக்களையும்
நீ ஏற்றுமதி செய்தாயே!
இதோ அவர்கள் அதற்குப் பதிலாகத்
தமிழினின் இரத்தத் துளிகளையும்
அரிய ஆவியையும் ஏற்றி அனுப்புகின்றனர்!
தென்றல் வீசிட, நறுமலர்கள் மணக்க
குயில்கள் கோலமிட மயில்கள் நடனமாட
இளங்கன்னியாய் அரசிக்கு அரசியாய்
உலவி வந்த உன் அந்தப் புரத்திலே
இன்று,
எங்கெங்கிலும் ஆபாசச் சுவரொட்டிகள்
இரட்டை அர்த்தப் பேச்சுக்கள்!
கவர்ச்சிக் கண்ணிகள்! கனவுப் பேதைகள்!
வரதட்சணைக் கொடுமை! வழிப்பறிக் கொள்ளை!
சாலை விபத்துக்கள்! விமானக் கடத்தல்
அந்தோ! கொடுமை, கொடுமை!
கொதித்து எழுந்தான் ஒரு வீரன்
வியர்வையைச் சிந்தி இரத்தத்தைப் பெருக்கி
வீரப் பேச்சுக்களை முழக்கி, அநியாயங்களை எதிர்த்து
அறிவுறுத்தினான் சார்ந்தவர்களை, அமைதிப்படுத்தினான்
மற்றவர்களை.

பேதைகளின் பேதமையை மதி கொண்டு
நீக்கும் வேளையில் கலவரத்தில் அகப்பட்டு
மதியிடமே சென்று சரண் அடைந்தான்!
அவன் கொடுந்தாய் அழுதாளாம்
"ஐயோ! எனக்கு வரதட்சணை போய் விட்டதே!" என்று.
தோன்றும் நல்லவர் ஓரிரு வரையும்
நீயே அழைத்துக் கொண்டால்
கடவுளே! எங்கள் தேசம் உருப்படுமா?
பாரததேவியே! நம் நாடு முன்னேறுமா?

'இதய வீணை'

இரா. புவனேஸ்வரி
முதலாமாண்டு, வணிகவியல்

நீ

வீணை வாசிப்பதை
நேசிப்பதில்லையா?

நான்

வீணையின்

ஒவ்வொரு தந்தியை
இசைக்கும் பொழுதும்.

உன்

இதய வீணையின்
இனிய நரம்புகளை
மீட்டுவது போல்

ஒரு

சிலிர்ப்பு!

அதனாலேயே

நான்

வீணை வாசிப்பதை
நேசிக்கிறேன்.

உன்

வீணைச் சொற்கள்,

மௌனத்தைப் போர்த்தியிருந்தது
போதும்!

என்

இதய நரம்புகளை

மீட்டுவதற்காக

வெளியே அனுப்பு

கற்பனைக் கோட்டை

சே. அலமேலு,
இரண்டாமாண்டு, இடற்பியல்

"அப்பா! பசிக்கிறது அப்பா! மணி
அப்பா! ரொம்பப்பசிக்கிறது.
அப்பா அம்மா இன்னும் வர
வில்லை?" என்று "மீனா" என்று செல்
பாச அழைக்கப்படும் மீனா கேட்டாள்.
களைத் தொடர்ந்து இவள் தம்பி
மீனா கேட்டாள்.

"இதும் வெரி சாரி சில்ரன், பைதபை
ட சினிங் சில்ரன்" என்று அப்
பாபு தான் வெளியே சென்று திரும்பி
நீதமாலா கூறினாள்.

"குட் சினிங் இல்லடி 'குட்டைநட்'
சாந்து மணி எட்டு ஆகிவிட்டது. குழந்
புழங்குப் பசிக்கிறதாம். சீக் கிரம்
வயல் செய்" என்றான் மாலாவின்
சாவுள் ரகு.

"சமையலா? அதான் கையொட
பாட்டி வாங்கி வந்து விட்டேன். அதை
பாட்டி செய்து 'ஜாமு'டன் தரு
கிறேன்" என்றாள்.

"என்னது ரொட்டியா? ஏய் மூன்று நாட்
காக இரவு எங்களுக்கு வரண்ட ரொட்
பா அப்படி என்ன வேலை செய்தாய்?"
என்றான் அவள்.

"எங்க வேலெஸ் கிளப் மெம்பர்ஸ் இந்த
பாரம் முழுவதும் சோஷியல் சர்வீஸ்
பெட்டேறாம். பார்வையற்ற குழந்தைகள்
பெட்டேறும். பார்வையற்ற குழந்தைகள்
பெட்டேறும். அதுவா? அதை வந்தால்
பெட்டேறும். அதனால் தான் வேட்
பெட்டேறும். நான் தான் பிரசிடண்ட்!

நான் போகவில்லை என்றால் என்
கௌரவம் என்னாகிறது?" என்றாள்
மாலா.

"உன்னுடைய அந்தஸ்துக்காக நீ
சோஷியல் சர்வீஸ் செய்கிறாய்! அதை
உன் குழந்தைகளுக்கும் சேர்த்துச் செய்
என்ன? குழந்தைகளே! இன்னும் நான்கு
நாட்கள் நமக்கு இரவு ரொட்டிதான்.
இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுகிறேன்"
என்றான்.

மறு நாள் மாலை ரகு, "மாலா இன்
னும் ஒரு வாரத்தில் நாம் இந்த வீட்டைக்
காலி செய்ய வேண்டி வரும்" என்றான்.

"என்னங்க பிரமோஷன் கிடைத்து
விட்டதா? உள்ளூரா? அல்லது வெளி
நாடா? ஆமாம் இன்று காலை நீங்கள்
கிளம்பும்போது உங்களுக்கு லெட்டர்
வந்த போதே நினைத்தேன். காலையி
லேயே என்னிடம் சொல்லியிருந்தால்
நான் எல்லோரிடமும் பெருமையாகச்
சொல்லியிருப்பேன். அந்த லெட்டருக்குப்
பதில் எழுதி விட்டீர்களா? அ...ப்...பா!
எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது
தெரியுமா" என்றாள் அவள்.

"உடனேயே பதில் எழுதிவிட்டேன்.
இன்னொரு விஷயம் மாலா! நாம் எங்கே
போகிறோம் என்று உன் தோழிகளுக்குச்
சொல்லி விடாதே. அப்புறம் அங்கிருந்து
இதை வாங்கி வா, அதை வாங்கி வா என்
பார்கள். நாம் ஊர் சென்றவுடன் உன்

புயல்

வே. திரிபுர சுந்தரி,
இரண்டாமாண்டு, வணிகவியல்

ஓ புயலே !
வங்கக்கடலில் பாதுகாணை ஊன்றி
எங்களை
எடுத்து விழுங்கப் பார்க்கும்
ஏகாதிபத்திய
இராட்சதப் புயலே !
நீ —
கலவரக் கோடாரிகளுக்குக்
கூர் திட்டவந்த
சாணைக் கருவியா,
அல்லது
சோம்பலிலும் சொகுசிலும்
ஊறிப்போய் ஊதிக்கிடக்கும்
அற்ப மனிதர்களுக்கு
அரிதாரம் பூசவந்த
மேக்கப் மேனா ?
ஓ பிரகிருதியின் கோபமே !
கோபத்தின் இலக்கணமே !
இலக்கணமில்லாத நின்கவிதை,
புதுக்கவிதைகளையும்
புரட்சிக் கவிதைகளையும் விட
வேகத்தையும் சோகத்தையும்
வாரி இறைக்கிறதே !
நின் குமாரர்கள்
மாருதியும் பலபீமனும்
தென்னாட்டைத் திடலாக்கி
விளையாடத் தேர்ந்தெடுத்தனரோ !
இது என்ன
ஏஷியாடிள்
'இந்திரப் பிரஸ்தா'வா ?

'தண்ணி'யால் தள்ளாடும்
தமிழக மக்களைத்
தண்ணியில் தள்ளாடவைத்துத்
தவிக்கச் செய்வதன்
தத்துவம் என்ன ?
இவர்கள் —
ஆண்டவனே வந்தாலும்
அவனையும் அழைத்துச் செல்வர்,
அவன் செலவில் 'போட' !
பெண்கள் கண்ணீர்ச் சிந்தினால்,
நாட்டுக்கு நாசம் —
இயற்கைப் பெண்
கண்ணீர் விட்டால்
நாட்டினருக்குச் சந்தோஷம் —
இது என்ன
இரட்டை வேஷம் !
புயலே !
உனது மடைதிறப்பு விழா
எதற்காக ?
அக்கிரமங்களைக் கண்டு
அனல்கக்கிக் கொண்டிருக்கும்
பூமிமா தாவைக்
குளிர்விக்கவா ?
அல்லது
நாங்கள் செய்யாத சாதனைகளை
வஞ்சமாய்ப்புகழும்
மலர்த்தூவலா ?
இறந்த தலைவியின்
அஸ்தி கரையமுன்னே
இவர்கள்

எட்டைகளைக்
கண்டு
பெருச்சுகளா ?
பதவிக்கும்
'அண்ணை'க்கும்
பொழியும்
தெரியாத
வாதிகளை
வழித்தும்
முயற்சியா ?
வீரவின்
பெருமுகப் புயலே !
புயத்தை
போட மாற்ற எண்ணி
நாம் என நினைத்துச்
சிறப்புக் கொள்ளாதே !

இந்தச்
சமுதாயச் சாக்கடை
உள்ளையே மாற்றி
ஊருக்கு அனுப்பி விடும்.
புயலே !

நீ செய்ததில்
நன்மையும் உண்டு !
மழைகாணாப் பயிர்களுக்கு
மழையை அழைத்து வந்தாய் !
இயந்திர யுகத்தின்
இணையிலா ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து
மனித மனத்தை
இயற்கையை நோக்கித்
திருப்பினாய் !
மனம் நிறைந்தோம்
மழையால் !
மறவோம்
நின் வருகையை !

வறுமை

வே. திரிபுர சுந்தரி,
இரண்டாமாண்டு, வணிகவியல்

இந்த மனிதர்களின்
அழுக்குச் சமுதாயத்தில்
எல்லாவற்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வு ;
மாறுபட்ட விதிவிலக்கு
வறுமை மட்டுமே !
சிலருக்குப் பொருளின்றி வறுமை ;
சிலருக்குப் புத்தியின்றி வறுமை ;
சிலருக்கு அருளின்றி வறுமை ;
சிலருக்கு அழகின்றி வறுமை ;
நட்பு எனுமோர்
நற்பண்பிற்கு
அர்த்தம் புரியாதவர்க்கோ
வறுமை மட்டுமல்ல,
வெறுமையும் கூடத்தான் !

இது என்ன நியாயம் ?

சமுதாயச் சந்தை எனக் கூறுகின்றீர்
சந்தையில் பணத்தைக் கொடுப்பவர்
பொருளைப் பெறுவர் ! ஆனால் இங்குப்
பெண்ணையும் பணத்தையும் சேர்த்துப்
பெறுகிறீர் ! இது என்ன நியாயம் ?

பரிதாபச் சீதைகள்

அக்காலத்தில் இருந்தவள் ஒரே சீதை — அவள்
அக்னி வலம் வந்து தீக்குளித்த இராமாயணச் சீதை.
இக்காலத்தில் ஓராயிரம் சீதைகள் — இவர்கள்,
தம் மாமியார்களால் தீக்குளிப்புச் செய்யப்படும்
பரிதாபச் சீதைகள்.

யாருமில்லையோ ?

ஆயிரம் கனவுகள் உன் கண்களில் — ஆனால்,
ஆயிரங்களுக்காக உன்னை,
மலர் தூவி வாழ்த்துவதற்குப் பதில்,
மண்ணெண்ணெயிட்டுக் கொளுத்துகின்றாரே !
அந்தோ ! மாதர் தம்மைக் கொளுத்தும் — இம்
மடையரைக் கொளுத்த யாருமில்லையோ ?

சீ. பத்மா,
வேதியியல்,
இரண்டாமாண்டு

'நீ எங்கே'

மு. ஷீரின் பானு,
இரண்டாமாண்டு, இயற்பியல்

உன் விழியெனும்
வேல் பாய்ச்சி
என் சிந்தையைச்
சிதைத்தாயடி
ஓரவிழிப் பார்வையினால்
என் விழியோரம்
தேங்கி விட்டாய் !
நாம் சேர வழி
வருமோ ? இல்லை
ஈரவிழி ஆகிடுமோ ?
உன் மதிமுகம்
கண்டதனால்
என் மதியை
மறந்தேனே !
விதி வைத்த
வழிப்படியே — உன்
பதியென
ஆவேனோ ? இல்லை
அந்த விதியின்
கரங்களிலே
விளையாட்டுப் பொருளாய்
ஆவேனோ ... ?
என் கனவில்
வருபவளே
கண் விழித்துப்
பார்க்கையில்
நீ காணாமல்
போவதேனோ ?
அதிகாலைப் பனித்துளியே
நான் சூரியன்
இல்லையடி !

தனை அற்புதங்களையும் அவளால் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு மகா அநாயாசமாய்ச் செய்ய முடியும்.

இதுதான் பூவாயியைப் பொறுத்தவரை மிகச் செளகரியமான சமாசாரம். வழக்கமாகப் படுக்கும் ஆளைத் தன் கிராமத்திலேயே சுழற்றி விட்டு வந்திருந்தாள் பாஞ்சாலி. அதற்குப் பதில் கதிரேசனைப் பிடித்து ஏற்பாடு செய்யுமாறு பூவாயி ரகசியமாகக் கேட்டுக் கொண்டாள். சின்ன வயதிலேயே சந்தைகளிலும், திருவிழாக்களிலும் பார்த்துப் பேசி ஏற்பட்ட நட்பு இப்போது மிகவும் உதவியது.

“இதபாரு பாஞ்சாலி... ஏற்கெனவே இந்தக் கலை நீ திறமைசாலிதான் இருந்தாலும் வழக்கமாய்க் கத்தி முனையில் படுக்கும் ஆசாமி இப்போ வராததுனாலே உனக்குத் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டுத் துன்னு ஊரார் நினைச்சுக்கட்டும். ஏற்கெனவே நீ கண்ணைக் கட்டிக்கிட்டு வெட்டப்போறே.... அதனால தவறுதலாய் நடந்த மாதிரி இருக்கும்,” என்றெல்லாம் சொல்லிப் பார்த்தாள். அப்புறம் தான் பாஞ்சாலி கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மகிந்து வழிக்கு வந்தாள்.

இதோ! இப்போது அடுத்த நிகழ்ச்சி அதுவாகத்தான் இருக்கும்; காதல் நிறைவேற ஒரே வழி கொலைதான் என்று ஏன் தோன்றியதோ! இப்போது குரூர மனத்துடன் அந்த நிகழ்ச்சிக்காகக் காத்தக் கொண்டு நின்ற போதுதான் இந்த யுக்தி சற்று அதிகக் கொடுமையானதோ என்று மனது இடித்துக் காட்டியது. இருந்தாலும் இந்த நிமிஷத்தில் விஷயம் அவள் கையைவிட்டுப் போய் விட்டது.

கண்கள் கட்டப்பட்ட பாஞ்சாலி அம்மன் கணக்காய் ஆடிக் கொண்டு வந்த போது அவள் கையில் கத்தியை எடுத்தாள். பெட்ரோமாக்ஸ் லைக் குவெளிச்சத்தில் கத்தியின் பளபளப்பின் னலாய்ப்பளிச்சிட்டது. பூவாயியின் வயிற்றுக்குள் மத்தாய்ப்புக் கொளுத்தியமாதிரி பயம் மின்னியது.

ஜகத் ஜோதியாய் வெளிச்சம் சந்திய பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகளின் ஒளியில் நடுவில் சுமபீரமாய் வந்து படுத்துக் கொண்டு மார்பிலும் வயிற்றிலும், நெற்றியிலும் செழுமையான வாழைக்காய்களை வைத்துக் கொண்டு சிரித்த ஆண்மகனைக் கண்டதும், பூவாயிக்குக் கதறித்துடிக்க வேண்டும் போல் பதற்றம் ஏற்பட்டது. இதென்ன பயங்கரம்! அவள் முறை மாப்பிள்ளை கதிரேசனைத்தானே படுக்க வைத்து அந்தப் பயங்கரக் கொலைக்கு உட்படுத்த ஏற்பாடு! ஆனால்... இது என்ன அறியாம்! வந்து படுத்திருப்பவன் அவள் ஆசைக் காதலன் செந்தில்நாதன் அல்லவா! சொல்லவும் முடியாமல், விழுங்கவும் முடியாமல் சுகடத்தில் நெளிந்தாள் பூவாயி.

பாஞ்சாலி கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு ஆடுவதால், படுத்திருப்பவன் மாறிவிட்ட செய்தி அவளுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லையே, இப்போது உரக்கக் கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் ஏதும் செய்தால், அதைவிட முட்டாள்தனம் வேறு இல்லை. தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு ஒப்பான காரியம் இது!

போதாதற்குப் பூவாயி, பாஞ்சாலிக்குத் தன் காதல் விவகாரத்தையே சொல்லவில்லை. கதிரேசனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டானே தவிர

இன்னும் விளக்கவில்லை. இன்னும் தனக்குச் செந்தில்நாதன் என்ன தனக்குள் ஏற்பட்டுள்ள காதலை அவள் காண்பித்துக் கொள்ள இல்லை.

இப்போது என்ன செய்வது? பூவாயி இப்போது என்ன செய்துக் கொண்டு காத்துக் கொண்டு வருவது எப்படியாவது கொண்டு வரவேண்டும். இந்தக் கடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தக் கடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தக் கடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தக் கடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் நினைத்துக் குழம்பிக் கொண்டே பூவாயி நின்று கொண்டிருந்த நேரத்திலேயே கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அந்த நிகழ்ச்சி நடந்து விட்டது. மனமளவென்று படுத்திருக்கும் செந்தில்நாதனை நெருங்கிய பாஞ்சாலி படக், சடக்கென்று மார்பிலும், வயிற்றிலும், நெஞ்சிலும் இருக்கும் வாழைக்காய்களைத் துண்டம் துண்டமாய் லாவகமாய் வெட்டினாள். படுத்திருப்பவனுக்கு அந்த ஆபத்தும் ஏற்படாத அளவுக்கு ஊக்கிரதையுடன்!

பூவாயிக்கு நடப்பது என்ன என்று மனத்துக்குள் பிடிபடுவதற்குள்ளாகவே, பாஞ்சாலி கத்தியுடன் நிமிர்ந்து வெற்றி சரமாய்ச் சிரித்தவாறு கண்கட்டை ஒரு கையால் அவிழ்த்தவாறு ஆடினாள்! படுத்திருந்தவன் சிரித்தபடி எழுந்து போனான்.

எவருளே...! நிகழ்ச்சி முடிந்து. எல்லோரும் கலைந்து சென்ற சுருக்கில், பூவாயி பாஞ்சாலியை நோக்கி ஓடினாள்.

“பாஞ்சாலி, ... நல்லவேளை... பிழைச்சோம்...! எப்படி உனக்குத் தெரிஞ்சது, ஆள் மாறினது...? நான் ஏதும் செய்ய நினைக்கறதுக்குள்ளே மனமளன்னு வாழைக்காயைச் சீவிக்கடாசிட்டியே...! எப்படி அந்த ஆளைக் கொல்லாம விட்டே...” நெஞ்சு ஆர்வத்தில் ஏறித்தாழப் பரபரப்புடன் கேட்டாள்.

“முதக் காரணம்... இந்தத் தொழிலில் எனக்குக் குடுத்திருக்காங்களே, பயிற்சி... அது நான் நினைத்தால் கூட யாரையும் கொல்ல முடியாதபடி என்கைக்குக் கடைசி நிமிசத்துவ ஒரு நிதானம் வந்துடறது”.

“நல்ல வேளைதான்! ஆள் மாறிடுச்சுன்னு தெரிஞ்சதான் நிறுத்திட்டியாக்கும்ன்னு நினைச்சேன்”.

“ஆமாம், அதுவும் தான் காரணம்...! ஏந்தப் பொண்ணு, தான் உயிருக்குயிராக் காதலிக்கிற மனுசனை வெட்டிப்போடப் பிரியப்படும்? என்ன முழிக்கறே... எனக்கு கையடிச்சச் சத்தியம் குடுத்திருக்காரு அவரு...”.

தனக்குமல்லவா கையடித்துச் சத்தியம் செய்து தந்திருக்கிறான் அந்தப் பாத்தகன். “பாஞ்சாலி... நீ... நீ... என்ன சொல்றே...?”

“ஓ...! கண் கட்டியிருக்கும் போது எப்படிக்கண்டு பிடிச்சேன்னு கேக்கறியா? அது தொழில் ரகசியம்... கண்டுக்காதே” என்று சிரித்தாள். “என்ன பதிலே கானோம்...” என்று பூவாயியின் காவலில் இடித்தாள். பூவாயியோ திகைத்துப் போய் நின்றிருந்தாள்.

தான் கதிரேசனைக் கொல்ல நினைத்தது பாவம்ன்னு புரிஞ்சுக்கிட்டு, கண்ணைத் திறந்தக் கடிவுளுக்கு நன்றி கூறி, தன் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

प्रथम पुरस्कार प्राप्त निबन्ध

प्रेम

प्रेम नामक सद्भावना मनुष्य के मन में उसकी तृप्ति के साथ बस गई है। हर एक मनुष्य किसी न किसी विषय में प्रेमी है। आखिर यह प्रेम क्या है? उसका उद्भव कहाँ पर है और उसका प्रभाव क्या है? अगर हम इन प्रश्नों के उत्तर देने का प्रयत्न करें तो हम अवाक रह जाएँगे क्योंकि प्रेम नामक भाव-तत्त्व इतना व्यापक है कि उसका शब्दों में समेटना असंभव है और मानव-जन की शक्ति के परे की बात है।

प्रेम एक सद्भावना है इसलिए कि उसका माध्यम-व्यक्ति तृप्ति का अनुभव करता है, एक प्रकार का उत्साह अनुभव करता है और अगर मानव मन के लिए उत्साह नहीं मिले तो उसकी इतनी दुर्दशा होगी कि वह फिर कभी भी श्रियाशील होने में उस से मस न लेगी। प्रेमी बन हर हमेशा प्रसन्न दिखते हैं, उनमें जीवन को सार्थक बनाने की लालसा रही है।

प्रेम का अर्थ एक ही है—अनुराग, पर यह अनुराग कई प्रकार का हो सकता है। मानव-मानव से प्रेम, मानव-ईश्वर से प्रेम, नर-नारी के बीच प्रेम, देश के प्रति प्रेम, प्रकृति के प्रति प्रेम इनमें कुछ है। मानव, मानव से प्रेम करता है, इसमें मित्रता की मात्रा अधिक होती है। अगर इनसान मानवता को छोड़ दानवता अपना लें तो मानव का ही वह भक्षक बन जाएगा। हर मानव के मन में प्रेम, करुणा, आशा नामक अनेक भाव हैं। इसीलिए वह अपने ही साथ रहनेवाले

मानवों से प्रेम करता है, उनकी मदद करता है, उनकी उन्नति चाहता है। सच्चे पड़ोसियों के बीच यही प्रेम उत्पन्न होता है। यह पामर जनों का प्रेम है। पामर जन जो कि उस ईश्वर तक पहुँच नहीं पाए हैं; उन्हें यही प्रेम माता है। इसी प्रेम में संसार को सफलता है और इसी में 'मानवता' की सफलता है।

प्रेमवश मानव अंधा होता है। उसका प्रेम सर्व-व्यापक है, उसका प्रेम सभी हृदयों को छूता है चाहे वह इस देश का हो या उस देश का, इस जाति का या उस जाति का, चाहे वह धनवान हो या धनहीन। प्रेमी मन प्रेम चाहता है और वह उसी मन को आकर्षित करता है जो कि प्रेम बर्सा सके। आज हम विश्व-शान्ति का नारा लगा रहे हैं, एकता का नारा लगा रहे हैं, सुख-प्राप्ति का नारा लगा रहे हैं। अगर यह हमारे लिए प्राप्य बनना हो तो हम, मानव, दानव बनने के बजाय, अपने सह-मानवों, सह-प्रवर्तकों और सहजीवियों के साथ प्रेम का संबंध रखें, उनको प्रेम की हाला पिलायें और उनके मन से घृणा और ईर्ष्या को दूर भगा दें।

हर मानव अपने जीवन को सार्थक बनाने के लिए एक साथी चुन लेता है। नर-नारी के बीच का यह प्रेम भी दिव्य है। जिस प्रकार शिव के साथ शक्ति पूजनीय है उसी प्रकार नर के साथ नारी भी पूजनीय है। नर-नारी के बीच का यह प्रेम लौकिक है, शाश्वत नहीं है, फिर भी

आवश्यक है। इसी प्रेम के लोक में अनेक कवि उत्पन्न हुए हैं। कवि अपनी प्रेयसी के साथ रहने का स्वप्न देखता है, उसके साथ विलास करने का स्वप्न देखता है। पर स्वप्न कभी कभी ही सफल होते हैं। अगर सफल हो तो यह प्रेम, प्रेमी जनों के लिए स्वर्ग-तुल्य बन जाता है और अगर न हो तो मानव इस नश्वर आश्रय को तिरस्कृत कर उस दिव्य प्रेम की बेला के साथ लिपट जाता है जो उसके साथ हर-हमेशा के लिए लिपटा रहता है और जो उसके मन के लिए नित्य-शान्ति दे सकता है।

नर-नारी के बीच का यह प्रेम अनुरागमयी है, यह एक लोलामयी आनन्द है। जब कि इस संयोग-प्रेम में इतना आनन्द है उसी समय वियोग में दुख भी असहनीय होता है। प्रेयसी या प्रेमी के प्रिछुडन में नर-नारी अधिक दुःखित हो जाते हैं। इस वियोग की स्थिति में मानव निर्जीव बन जाता है और इनका सपूत हमें कई हिन्दी कविताओं में मिलता है।

जब श्रीराम वन जानेवाले थे तब वे सीता को समझाते हैं कि उसका अयोध्या में रहकर सास-ससुर की सेवा करना ही उचित होगा और वन उसके योग्य नहीं है। सीता इस बात के उत्तर में कहती है कि नाथ के बिना रहना उसके लिए असहनीय होगा और इस संसार में पति वियोग के समान कोई और दुख नहीं है। इसको चित्रित करने के लिए सीता कहती है कि पति-वियोग के कारण वह ऐसी होगी, जैसे "जिऊ बिनु देह, नदि बिनु वारि"। अगर उन्हीं महावतारों के लिए

यह वियोग असहनीय हो तो हम मानव के लिए यह वियोग कितना दुःखात्मक होगा, यह हर एक व्यक्ति अनुमान कर सकता है। सच्चा प्रेम यन्त्र नहीं वह बढ़ता ही रहता है।

प्रेम का एक और रूप है। यह निबन्ध लिखने वक्त हरेक विद्याधिनी का मन जरूर बाहर के प्राकृतिक सुन्दर वातावरण में एक मिनट के लिए अपने को खोया हुआ सा अनुभव करता होगा। प्रकृति का सौन्दर्य अवर्णनीय है, फिर भी कुछ कवि ऐसे भो हुए हैं जो इस प्रकृति के प्रति अपने भावनाएँ व्यक्त कर सके और वे उनमें सफल हो गए हैं।

'क्षणे क्षणे यन्नवतामुपैती तदैव रूपे रमणीयता' के अर्थ में प्राकृतिक शोभा के वे पुजारी रहे हैं। छायावादी कवि प्रकृति-प्रेमी थे। ते प्रकृति की हर सृष्टि को निहारने में हर्षित होते थे। प्रकृति के प्रति प्रेम और उसके सौन्दर्य का वर्णन किए बिना वे नहीं रह पाए। प्रकृति का हर अंश सुन्दर है। प्रकृति के ये पहाड़ महानता और गरिमा को सिद्ध करते हैं, प्रकृति की ये नदियाँ विशालता को सिद्ध करती हैं, प्रकृति के पेड़-पौधे जीवन्त-शक्ति को सिद्ध करते हैं और इस प्रकार प्रकृति का हर तत्व रमणीय है और हृदय को आकर्षित करने वाला है। अगर ऐसी स्थिति साधारण मानव हृदय की हो तो जरा सी प्रकृति-प्रेमी कवि कितना सुदृढ़ प्रेम-संबंध प्रकृति से स्थापित करता होगा। उस कवि की हर प्रकृति इसी प्रेम को व्यक्त करने में है। प्रकृति का हर तत्व, सूर्य का सुनहला प्रकाश, चंद्रमा की रूपरंगी

किरणें सदा ही मानव के मन लुभानेवाले हैं। प्रकाश के सुनहले वातावरण में हम सारे प्रकृति-प्रेमी उसी की सुन्दरता में विलीन हो जाते हैं। प्रातः काल का समय हमारे जीवन की जीवन शक्ति को जगानेवाला है। निराला की संघ्या सुन्दरी' यहाँ स्मरणीय हैं।

"दिबसावसान का समय मेघमय आसमान से उतर रही है वह संघ्या सुन्दरी परी सी धीरे धीरे धीरे।"

स्वतंत्रता की लड़ाई में देश-प्रेमियों की वाणी आसमान में गूँज रही थी। उन्हीं के इस प्रेम और बलिदान के कारण आज भारत अपने ही देश में खड़ा हुआ है और स्वाधीन है। प्रेम का यह चिर रूप भी वांछनीय है। लोग अपने देश को स्वतंत्र होने में जुड़े थे इसलिए कि उनके मन में देश के प्रति प्रेम था; देश की उन्नति में वे प्रयत्नला पाते थे, देश की स्वतंत्रता में वे अपनी ही सफलता मानते थे। अनेकों ने देश के लिए प्राण अर्पित किए थे। यह प्रेम भी एक दिव्य, अमय प्रेम है। इस प्रेम के बिना राष्ट्रीयता का स्वर निर्धारित नहीं होगा।

ऊपर बताये गए लौकिक विषयों से बढ़कर प्रेम को एक और छटा है। वही है-आध्यात्मिक प्रेम। युग-युगान्तर से मानव ईश्वर की पूजा करते आये हैं। उस अलौकिक तत्व की प्राप्ति ही संतों का लक्ष्य रहा। यह अलौकिक दिव्य शक्ति शाश्वत है, विश्वसनीय है और मन को

अद्भुत शान्ति पहुँचानेवाली है। इसी आध्यात्मिक प्रेम को लेकर अनेकों ने कविता रची है। उनमें प्रसिद्ध हैं—कबीरदास, सूरदास और तुलसीदास। कबीर के निराकार ब्रह्म की बात आज के लोगों को भी आकर्षित कर रही हैं। उनका ईश्वर-विषयक प्रेम सच्चा, स्निग्ध और मधुर प्रेम रहा। वे क्रिया-कर्मों और पूजा-प्रवृत्तियों में विश्वास करनेवाले नहीं थे। उनकी ईश्वर भक्ति कुछ और ही थी। वे निर्गुण देव के उपासक थे। फिर भी सूफियों के प्रभाव से अपने प्रेम को शुष्क और नीरस होने से बचा सके।

सूरदास के श्रीकृष्ण का वर्णन हर किसी के मन को छूता है। उनका बाल श्रीकृष्ण नटखटपन का प्रतीक है और सूर का लाडला है। श्रीकृष्ण के प्रति उनके प्रेम की अमिट छाप उनके काव्य में पड़ी है जबकि वे श्रीकृष्ण के करतूतों का वर्णन करने बैठे। उनके काव्य में सिर्फ वे हैं, श्रीकृष्ण हैं, ब्रज भूमि हैं, गोपिकाएँ और जसोदा हैं। वे श्रीकृष्ण के लीला वर्णन में इतने विलीन हो गए कि उनका भी मन गोपिका के साथ अपनी अभिव्यक्ति कर सका कि 'मन नाही दस बीस'। तुलसीदास की राम-भक्ति भी इस प्रेम का सच्चा उदाहरण है। उनके राम अवतारीपुरुष हैं और जग-हित के प्रवर्तक हैं। वे अपने राम में इतने तल्लीन हो गए कि उनके 'सिया राममय सब जग जानि'। इस प्रेम के वश मानव अपने सभी दुखों को छो जाता है। शबरी का अलौकिक प्रेम-पिपासा भी इसका एक और अच्छा उदाहरण है। ईश्वर

अन्तर्यामी हैं, करुणामयी हैं और सर्वज्ञानी हैं ।
उन्हीं की सृष्टि यह मानव है । परमात्मा का
एक ही छोटा अंश है यह जीवात्मा । इसलिए इस
जीवात्मा की उस परमात्मा तक पहुँचने में ही
सार्यकता है । साधारण चपल मानव मन दुःख में
ही ईश्वर का स्मरण करता है । कबीर कहते हैं

“दुःख में सुमिरन सब करै, सुख में करै न कोई ।
जो सुख में सुमिरन करै तो दुःख काहे को होय।।”

प्रेम किसी भी प्रकार का हो, पर सच्चा प्रेम
ही शाश्वत है । सच्चा प्रेमभाव मन की उपज है ।

वह अन्तर्मन की व्यास है । उसमें कोई कलक
और अश्लीलता नहीं है । प्रेम को हम मन
से ही पा सकते हैं । सच्चे प्रेमी का मन निर-
सुख का मंदिर है । वह उसी सुख में तैरता रहता
है । कितना अच्छा होगा अगर मानव मन में
अन्य सभी दुर्भावनाओं को किनारा कर प्रेम नाम
सद्भावना अधिक मात्रा में हो । तब हर एक
मानव सच्चा मानव निरूपित होगा और छ-
कपट और चपलता का नामोनिशान तक न
होगा ।

मातृप्रेम

आज बीस वर्ष के उपरान्त पिताजी के वे शब्द
मेरे ध्यानसपटल पर फिर एक बार छा गए । मृत्यु
के पहले जब कुछ समय के लिए वे सुवोधावस्था
में आए तो दोनों छोटे भाइयों का हाथ मेरे हाथों
में धरकर भरे नेत्रों से उन्होंने कहा था, 'बेटी
तब इनकी जिन्दगी तेरे हाथों में है; तू ही इसे
बेकार ।'

माताजी बचपन में ही चल बसी थी । परन्तु
मुझे कभी भी यह कमी महसूस न की थी ।
पिताजी ने माता पिता दोनों का ही प्यार हमें
दिया । उनकी मृत्यु पर ऐसा लग रहा था मानो
मैं एक एक अनाथ हो गए ।

पिताजी ने जैसे ही इस संसार से विदा लिया
वह घर में हाहाकार मच गया । परन्तु मेरी
बाँधों से एक बूँद आँसू न आया । यदि मैं ही
उपना धैर्य खो दूँ तो भाइयों का क्या होगा ?
इस सोचकर मैंने उस समय एक दृढनिश्चय
लिया । एम० ए० की पढाई को अधूरा छोड़कर

कु. मिनी एलिजबत मामन, III बी.एस.सी. (वनस्पती)

एक छोटे से विद्यालय में पढाने का काम आरंभ
किया । इस समय तक सभी संबन्धियों ने हमसे
अपने हाथ धो लिए । हमारे प्रति उनका कर्तव्य
ही कुछ न रह गया ।

इस प्रकार कठिन परिस्थितियों में पाल-पोसकर
भाइयों को बड़ा किया । उनके हृदय को कभी
चोट न पहुँचे, यहीं मेरी एकमात्र इच्छा थी ।
अन्त में एक भाई को डॉक्टर एवं दूसरे को
इंजीनियर बनाया । वह दिन मेरे जिन्दगी का
सबसे प्रमुख दिन था । कुछ वर्ष उपरान्त उन्हीं
के इच्छानुसार उनका विवाह भी कर दिया ।

परन्तु आज उन्हीं भाइयों के द्वारा मैं धिक्कारी
गयी, घर से बाहर निकाली गयी । सहारे के
लिए कोई न रह गया, मैं घर-दार रहित एक
'पतिता' रह गयी । परन्तु मुझे अपने भाइयों
पक्ष गर्व है । वे जहाँ भी हों सुखी हों । इस
अनाथा के कारण उनके सुनहरे जीवन में काँटे न
आ जाय ।

जग की रीति

दिन जल्दी जल्दी ढल रहा था। धके हारे बिहग अपने अपने नोड़ों की ओर पखें फडफडा रहे थे। तभ की लालिमा हरीतिमा मे परिवर्तित हो गई थी। सर्वत्र बातावरण शान्त था, स्तब्ध था, नीरव था।

प्राची दिशा विश्राम कर रही थी और पश्चिम दिशा कर्मरत थी। गगन के आंगन में गोधूलि-वेला दीप जला रही थी। राकेश के घर के बाहर चहल पहल थी, शहनाईयाँ बज रही थी। विद्युत प्रकाश ने धरती को धवल बना दिया था। सभी लोग कर्मरत थे; आतुर थे द्वार पर आनेवाली बारात का स्वागत करने को।

प्रतीक्षा के पल समाप्त हुए, धूमधाम चहल पहल करतल ध्वनि, हास विलास के मध्य वारात द्वार पर आकर रुकी। भातिशवाजी व पटाखों की तीव्र आवाज से सारा वातावरण गूँज उठा। दूसरी ओर बेंण्डवालों की सुरीली ध्वनि भी अपनी चरम सीमा पर थी।

प्रारंभिक रस्मों के बाद लाज से सिमली दुल्हन ने अपने कोमल करों के सहारे अपने जीवन साथी के गले में वरमाला डाल दी। सभी ने करतल ध्वनि से हर्ष प्रकट किया। धीरे धीरे बराती यथा स्थान बिठाये गये और आ गई पाणिग्रहण की पुनोत्त घड़ी।

कु. प्रतिमा समाजपति, तृतीय वर्ष (वनस्पति)

कन्यादान के उपरान्त वधू के भाई ने दुल्हे के बाबा के पाँव में एक हजार एक रुपये रखे हुए पाँव पकड़ कर कहा ... "बाबा ... आप सुधा आपकी कुलवधू हुई। वह और अधिक कह सका। गीली पलके, भीगी भाँखो ने मन के भाव व्यक्त कर दिये।

उसी समय दुल्हे के पिता ने कहा—राकेश ने आपने हिसाब पूरा नहीं किया। हमे कम से कम दस हजार रुपये इसी समय दीजिए।

राकेश के पैरों के नीचे से धरती बिसक गयी। नेत्रों के सम्मुख अंधेरा छागया। दस हजार—कहाँ हैं दस हजार? जो कुछ था सभी व्यय कर दिया है। वह बोला 'बाबा मेरे पास और रुपया नहीं है, जो था मैंने अपनी बहन के गहनों करों में व्यय कर दिया। 'लेकिन मैं रुपया इसी वक्त लूँगा' एक तीव्र स्वर सुनाई दिया।

राकेश के नेत्र खुले रह गये। यह वही बहन है जिसके लिए इसने क्या नहीं किया? माता की मृत्यु होने पर इसे पाला-पोसा, पढ़ाया और विवाह के लिए मकान तक गिरवी रख दिया। जो कुछ संभव हो सका खर्च किया, वह नोला कर उठा—असंभव मेरे पास दस हजार नहीं हैं—मैं नहीं दे सकता मैं सत्य कह रहा हूँ।

दुल्हे के पिता ने अहाहास करते हुए कहा—'तुम्हारे सामने अपनी बहन को! हम दुल्हन को नहीं ले जायेंगे। समस्त परिवार सन्न रह गया—बिताना कठोर निर्णय था।

राकेश ने वास्तविकता को समझा—उसने दुल्हे के पिता के पैर पकड़ लिए और वह रोया, गिरपिडाया। वह चीख उठा "तुम्हें क्या मालूम है? मैंने कन्या की माँग में सिंदूर भरने के लिए मैंने क्या नहीं किया? अब तो इस शरीर में रक्त रह गया है। यदि आपके देहज में मेरा रक्त चल जाए तो ले लीजिए"।

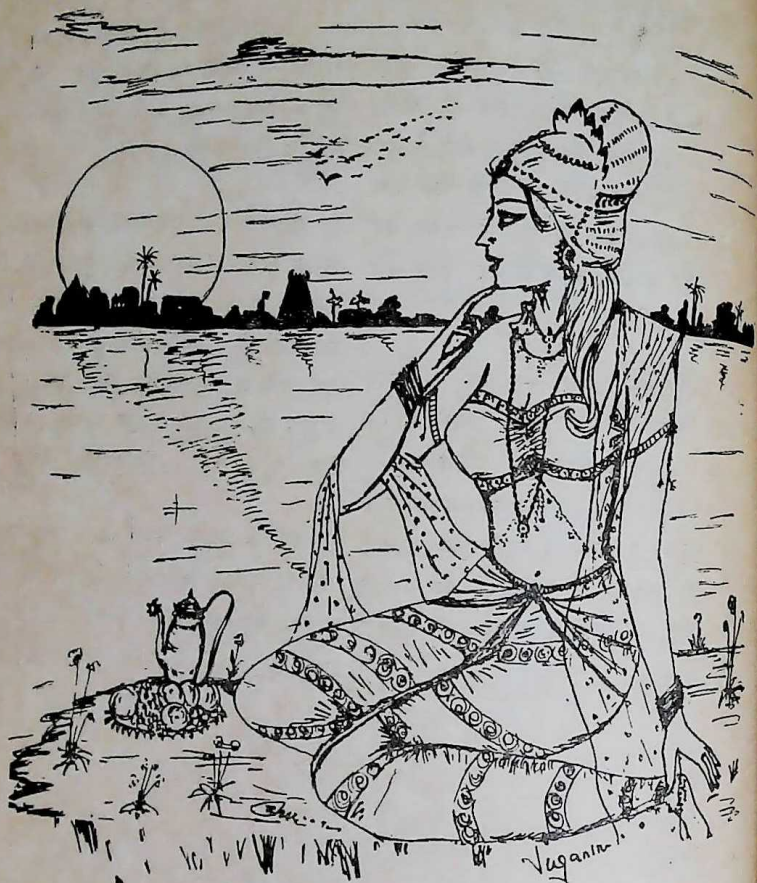
"भैया ... मेरे अच्छे भैया"—राकेश के कंधों पर किसीका हाथ लगा। उसने देखा सामने बहिन दुल्हन के वेप में खड़ी है। उसने कहा—'भैया! मैंने अपना कर्तव्य निर्धारित कर लिया है। ऐसा कह अपने शरीर के गहने एक-एक कर निकार दिए और समाज के ठेकेदारों के सामने निक दिए और वह बोली—'अपने गहने संभाल

लीजिए। मैं अपनी देव तुल्य भाई को अपमानित होते नहीं देख सकती। दुल्हन की डोली इस घर से नहीं जाएगी"।

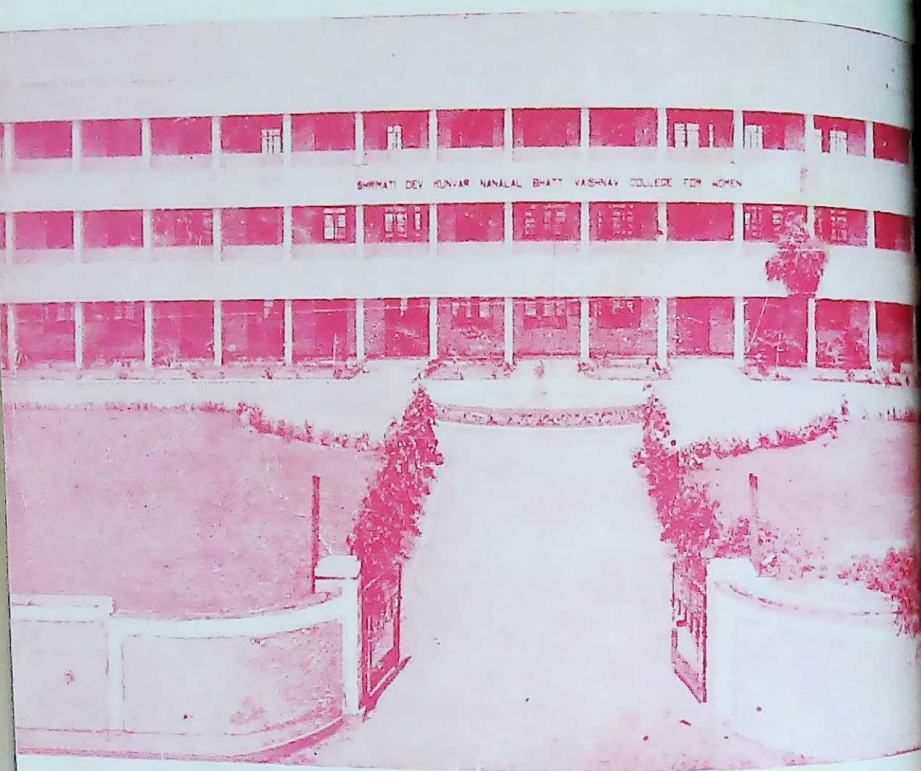
"भैया" कहकर राकेश के गले चिपट पाई। राकेश ने भाँखे खेले—'बहिन, तूने यह क्या किया'—कहकर वह जमीन पर गिर पडा और सदा के लिए आँखे मूद लीं।

बहिन भाई के मृत शरीर को चिपकाए फफक फफक कर रो उठी—थोड़ी ही देर में रुदन स्वर समाप्त हो गया। उसकी घीमी साँसे समाज के ठेकेदारों को कुछ सिखा रही थी। क्षण भर में सब समाप्त था—बहिन भाई एक ही पय के पथिक हुए। गली से एक आवाज आई—'न घर तेरा, न घर मेरा। चिड़िया रैन बसेरा'।

वधू के पिता जल्दी जल्दी गहने बटोरने की तैयारी में थे। कुछ वयोवृद्ध कह रहे थे—'अब मरवट तक और जाना पड़ेगा"।

SUGANTHI. Y. P. V.
in Lit.

SHRIMATI DEV KUNWAR NANAL BHATT VASHNAV COLLEGE FOR WOMEN